

10x Raak

**Evangelisatie onder de loep
genomen.....**

**..... en in een nieuw daglicht
geplaatst.**

©2002 Benjamin Aeilkema, Winterswijk
Uitgave van Mercy Publishers Nederland
www.mercypublishers.nl

Alle Bijbelteksten zijn genomen uit de Groot Nieuws Vertaling,
herziene uitgave 1997, tenzij anders vermeld.

Dit boek is gratis om te lezen en mag gratis worden verspreid. Het
mag niet worden uitgegeven of op enkele wijze worden tegen
betaling worden verspreid of tegen betaling worden aangeboden.

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1	2
Is er het nog wel noodzakelijk om het goede nieuws te vertellen?	
Hoofdstuk 2	15
Een boodschap zonder waarde.	
Hoofdstuk 3	32
De juiste inhoud is essentieel - Enkele voorbeelden.	
Hoofdstuk 4	37
Welk doel hebben we voor ogen?	
Hoofdstuk 5	46
Niet onze boodschap, maar Gods boodschap!	
Hoofdstuk 6	62
Een praktisch voorbeeld.	
Hoofdstuk 7	76
Oefening baart kunst.	
Hoofdstuk 8	80
Ons leven beïnvloed de waarde van het goede nieuws.	
Hoofdstuk 9	90
Meer dan vertellen alleen.....	
Hoofdstuk 10	98
Maakt het uit hoe je het goede nieuws overbrengt?	

Hoofdstuk 1 - Is er het nog wel noodzakelijk om het goede nieuws te vertellen?

Dit verhaal speelt zich ergens in een plaats in Nederland af, het doet er eigenlijk niet toe welke plaats, misschien wel waar jij woont. In deze plaats is een kerk, een kerk zoals alle andere kerken, misschien wel jouw kerk. We gaan deze kerk eens van dichtbij bekijken en met name 4 mensen, mevrouw Langsdeweg, meneer Ter Rots, mevrouw Distél en meneer De Goede. Eigenlijk doen hun namen er niet zoveel toe (of misschien juist wel), ze zitten waarschijnlijk ook bij jou in de kerk. Ze zijn alle vier in dezelfde tijd tot geloof gekomen.

We beginnen met mevrouw Langsdeweg. Mevrouw Langsdeweg is wat we tegenwoordig zouden bestempelen als een “Seeker (zoekende)”, ze is al jaren op zoek naar iets meer in haar leven. Ze heeft al heel wat religies en levenswijzen geprobeerd, maar tot nu toe had ze nooit gevonden wat ze zocht. Op een dag organiseerde een kerk een laagdrempelige dienst, gericht op ongelovigen en verspreide foldertjes in de omliggende wijken. Mevrouw Langsdeweg kreeg er ook één. Nog nooit was ze naar een kerk geweest, maar dit leek haar toch wel wat. Een speciaal evenement met veel muziek, een drama, een toneelstuk en een korte lezing. Het thema van het evenement was “De lange zoektocht is voorbij.....”. Dat leek haar wel wat. Even in de agenda kijken en ja hoor, niks te doen die dag. En zo zit mevrouw Langsdeweg zondagmorgen in de kerk. Best gezellig hoor en er zijn zelfs bekenden. Nooit geweten dat die naar de kerk gingen, ach nee en die ook, hoe is het mogelijk! Mevrouw Langsdeweg geniet wel van het evenement, leuke muziek, aardige drama. Maar of het allemaal waar is wat ze beweren, misschien wel, misschien niet. De lezing is aardig goed, vooral de slotconclusie spreekt haar wel aan: “Je hebt alles geprobeerd, maar niets heeft je zoektocht echt tot een einde kunnen brengen, probeer nu Jezus maar eens en Hij zal je zoektocht tot een einde brengen!” “Wie weet,” denkt mevrouw Langsdeweg: “Misschien kan Jezus een einde maken aan mijn zoeken.” Dan roept de spreker de aanwezigen op om Jezus “vandaag nog te proberen” en dit kenbaar te maken door

zijn of haar hand op te steken. Mevrouw Langsdeweg besluit een poging te wagen, “Baat het niet dan schaadt het vast ook niet,” denkt ze. Ze steekt haar hand op en iemand komt langs die haar wat folders geeft. Ze wordt verzocht haar naam en adres even op een kaartje te schrijven, zodat iemand haar even kan komen bezoeken van de week om nog wat na te praten. Best een leuk idee, of niet soms. En inderdaad een paar dagen later komt er iemand op bezoek die wat Bijbelteksten met haar leest zodat ze haar keuze beter kan begrijpen. Ook benadrukt de persoon hoe belangrijk het is om de Bijbel te lezen en te bidden en de kerkactiviteiten te bezoeken. Dus op naar de boekenwinkel om een Bijbel te kopen, de NBG wordt het meest verkocht dus die neemt ze maar. Thuis gekomen gaat ze het boek maar eens lezen. In één van de folders stond dat Johannes het beste is om mee te beginnen, dus na veel geblader vindt ze het eindelijk en leest er een paar versen uit. Het lezen duurt niet zo lang, mevrouw Langsdeweg snapt er niet veel van. Van bidden komt ook niet zoveel terecht, ze heeft geen idee hoe dat in z’n werk gaat. Zondags gaat ze naar de kerk, maar ook daar wordt ze niet zo veel wijzer. Het zingen is wel aardig, maar dat gepraat van die man duurt zo lang en waar heeft ‘ie het eigenlijk over? Zoals je wel begrijpt gaat mevrouw Langsdeweg nog een poosje langer naar de kerk, doet nog mee aan wat andere activiteiten, maar uiteindelijk geeft ze het op. Wat haar betreft heeft ze Jezus geprobeerd en het was niet zo’n succes. Eigenlijk snapt ze van het alles niet erg veel en gaat maar weer verder zoeken. Jammer nou, ze had zo gehoopt dat Jezus echt het einde van haar zoektocht zou zijn.

Meneer Ter Rots gaat het gelukkig een stuk beter af. Zijn burens zijn al jaren Christenen. Eigenlijk nooit wat van gemerkt en ze praten er nooit over, tot een paar maanden na de dood van zijn vrouw. Het begon met een praatje met de buurman. Die vroeg hoe het nu met ‘m ging. “Gaaf op en neer,” had meneer Ter Rots geantwoord, “ik voel me soms wel wat eenzaam en leeg van binnen.” En toen kwam er een nogal verbazend antwoord van de buurman: “Iedereen voelt zich van tijd tot tijd wel eens eenzaam en leeg van binnen, dat is heel normaal. God heeft ons geschapen met een leegte van binnen, alleen Jezus kan

die leegte bij ons vullen. Als we Jezus aannemen dan zal Hij ons met Zijn liefde en vreugde vullen en zullen we nooit meer alleen zijn. Hij blijft altijd bij ons.” En zo ging het nog even door, erg interessant en het had wel wat. Aan het einde kreeg meneer Ter Rots een boekje “De Weg Terug” en las dat thuis eens rustig door. De volgende dag kwam de buurman langs om te vragen of hij er al over na gedacht had. “Een beetje,” antwoordde meneer Ter Rots. “Zou je een keuze voor Jezus willen maken, zodat Hij je leegte kan opvullen?” vroeg de buurman. “Ja, waarom ook niet? Wat moet ik dan doen?” was meneer Ter Rots’ antwoord. “Bid mij maar na,” zei de buurman: “Here Jezus, ik weet dat U alleen de leegte in mijn leven kan vullen en mij kan redden. Ik vraag U of U mijn zonden vergeven wilt en ik geloof dat U aan het kruis gestorven bent voor mij. Kom in mijn hart Heer Jezus en vul mij. Dat vraag ik U in Jezus’ Naam. Amen.” Meneer Ter Rots werd er blij van. “Geweldig, of niet soms?” vroeg de buurman. Meneer Ter Rots kreeg nog een ander boekje van de buurman om te lezen. Thuis gekomen las hij het boekje door, die hem vertelde over de noodzaak van Bijbel lezen, bidden en naar de kerk gaan. “Kan ik mooi met de burens mee, lekker makkelijk,” dacht meneer Ter Rots. Een Bijbel had hij ook nog wel ergens, ooit als cadeau gekregen op zijn trouwdag, jaren geleden. Dus op naar de zolder en zoeken maar. En ja hoor, ergens onder in een doos lag de Bijbel wel. Meneer Ter Rots heeft de hele avond erin gelezen. Erg interessant hoor, over God die alles maakte en Adam en Eva en zo. Zondagmorgen gaat hij mee naar de kerk en voor je het weet is meneer Ter Rots betrokken bij allerlei gemeente activiteiten. Dit gaat een hele poos goed, totdat meneer Ter Rots’ kinderen op bezoek komen. Ergens wil hij ze vertellen over dat hij naar de kerk gaat, maar ergens ook niet. Hoe zouden ze reageren? Wat zullen ze wel niet denken? Uiteindelijk vertelt hij ze dat hij naar de kerk gaat. Ze kunnen niet geloven wat hun vader hun vertelt, naar de kerk gaan? Hoe komt hij erbij. Misschien is die een beetje in de war, kan gebeuren als je opeens alleen staat en daar maken die kerken wel misbruik van, is hun mening. In het begin accepteren de kinderen wel wat pa doet, maar volgens hun loopt het meer en meer uit de hand. Ze proberen hem op alle mogelijke manieren te laten inzien dat dit niet goed voor hem is

en doen er alles aan om hem te stoppen met het naar de kerk gaan. Meneer Ter Rots heeft het er erg moeilijk mee. Zijn blijdschap raakt hij kwijt, hij dacht dat het leven met Jezus fijn zou zijn, maar dit..... Al die problemen en onbegrip vanwege het naar de kerk gaan, dat kan toch niet de bedoeling zijn. Zo gaat het een poosje door en op een gegeven moment zijn de kinderen het zat. Ze zetten hun vader voor het blok, of de kerk of de kinderen. Ze willen dat God en Jezus gedoe niet meer aanhoren, al die onzin. Meneer Ter Rots, die inmiddels toch al geen plezier meer in zijn geloof heeft, besluit te kiezen voor de kinderen. De kerk is wel leuk, maar om haar in te ruilen voor zijn relatie met de kinderen, nee, dat is het hem toch niet waard. En wie weet wat voor problemen het geloof hem nog meer zal geven, nee, zo is het mooi geweest.

Mevrouw Distél heeft van huis uit wel het één en ander meegekregen, maar na mate ze ouder werd ging ze andere dingen doen en dacht niet meer over geloven en zo na. Maar sinds een tijdje heeft ze een nieuwe collega. Die gaat zondags naar de kerk en heeft het wel eens over God en geloven. Na een aantal aardige gesprekken over geloven vraagt haar collega of ze Jezus niet wil aannemen als Heer en Redder. Hij is de enige weg naar God en de hemel. “Ja, als er echt een hemel en hel bestaat en Jezus de enige weg is, dan is het misschien maar beter om Hem aan te nemen,” denkt mevrouw Distél. Dus ze gaat op de uitnodiging van haar collega in. Ze gaat mee naar de kerk en neemt een kijkje bij wat van de activiteiten. Haar man en kinderen gaan ook een paar keer mee, maar vinden het maar niks. Och, als mevrouw Distél dit zo nodig wil moet ze het zelf maar weten, vinden ze, zolang ze hun er niet mee lastig valt. Daar kan mevrouw Distél wel mee leven. Het gaat een hele tijd goed, eigenlijk is het wel druk hoor, al die kerkactiviteiten. Zondagmorgen een dienst, dinsdagavond bijbelstudie, donderdagavond bidstond en af en toe zaterdag nog een activiteit, het lukt allemaal maar net. Tja, het dagelijkse leven moet toch ook doorgaan, of niet soms? Mevrouw Distél gaat maar een beetje minder overwerken en thuiswerken. In het nieuwe jaar gebeuren er echter een paar dingen. De belastingteruggave valt erg tegen omdat ze minder is gaan werken,

de oudste gaat studeren en komt alleen maar in het weekend thuis, de hypotheekrente stijgt, wat beleggingen vallen tegen en het levensonderhoud in het algemeen wordt duurder. Om toch te kunnen blijven leven zoals ze altijd gedaan hebben, vindt haar man dat ze maar weer wat meer moet gaan werken. Ook moet ze niet het hele weekend in de kerk zitten, anders ziet ze haar dochter niet zoveel meer. “God zal het wel begrijpen, als ik wat minder naar de kerk ga,” denkt ze. Zo gezegd zo gedaan, het dagelijkse leventje moet toch doorgaan, of niet soms? Een paar maanden later komt ze in aanmerking voor promotie. Wel wat meer werk, maar ook meer geld. Kunnen ze wat makkelijker rondkomen als gezin en kan ze een deel afstaan aan de kerk. Als je het te druk hebt om zelf aan de dingen van de gemeente deel te nemen, kun je in plaats daarvan financieel betrokken zijn, heeft ze ooit eens in een preek gehoord. Zo gezegd zo gedaan. Dit gaat jaren goed, maar ze wordt toch wel een dagje ouder en kan het allemaal niet zo goed meer aan. Ze is vaak zo moe zondagmorgen dat ze de helft van de preek niet hoort. “Als ik nou eens om de week ga,” denkt ze. Zo gezegd zo gedaan en na een paar maanden besluit ze maar helemaal niet meer te gaan. Ze heeft het ook zo vreselijk druk met allerlei andere dingen. Het dagelijks leven moet toch doorgaan, of niet soms?

Meneer De Goede is de laatste van de vier. Was wel ooit eens naar de kerk geweest, maar zag de noodzaak er eigenlijk niet van in. Op een dag wordt hij op straat aangesproken door iemand over geloven in God. Best een aardig gesprek en het zet meneer De Goede aan het denken. “Wat nou als er echt een God is? Wat nou als er leven na de dood is, waar eindig ik dan? Waarom zou ik niet naar de hemel mogen, zo slecht ben ik toch ook weer niet?” Meneer de Goede komt er niet helemaal uit en zet het maar van zich af. Maar telkens weer opnieuw gebeuren er dingen die hem bij dit alles bepalen, hij wordt er gek van. Op een dag belt een oude vriend uit zijn studententijd. Ze hebben regelmatig contact, maar hebben elkaar een poos niet gezien, hij woont ook zo ver weg. Maar volgende week is hij in de buurt en wil graag langskomen. Da’s leuk. En de volgende week staat zijn vriend op de stoep. Goed om elkaar weer te zien, ze hebben een

goede tijd samen. Dan vertelt zijn vriend dat z'n leven nogal ingrijpend veranderd is. Hij is tot geloof gekomen. Meneer De Goede kan zijn oren niet geloven, echt waar? Hoe is dat zo gekomen? Zijn vriend legt het uit. Hij praat over God die alles maakte, wij die onze eigen weg gaan en Gods wet overtreden. Dat we eens geoordeeld zullen worden en vanwege onze overtredingen de eeuwige straf verdiend hebben: de hel. Maar God zond Jezus in onze plaats en Hij nam de straf die wij verdienen op Zich, door in onze plaats aan het kruis te sterven. Nu kunnen wij door Jezus terugkeren naar God, als we ons van onze overtredingen afkeren en geloven in Jezus, vertrouwen op Hem en Hem volgen. We moeten opnieuw geboren worden, anders gaan we verloren en sterven we in onze overtredingen. Nog andere dingen deelt zijn vriend met hem en laat hem ook veel dingen uit de Bijbel lezen, om het duidelijker te maken. Nu zijn vriend alles op deze manier uitlegt, begrijpt meneer De Goede het een stuk beter. Na het avondeten vertrekt zijn vriend weer en moedigt hem aan om rustig over alles na te denken en de Bijbelgedeelten nog eens na te lezen. Meneer De Goede doet dit alles en begint het in te zien en maakt een besluit Jezus te volgen. Die avond bidt Hij tot God en belijdt zijn overtredingen, keert zich af van zijn overtredingen en keert zich tot God. Meneer De Goede voelt dat de maandenlange last van zijn schouders afgenomen wordt. De eerstkomende zondag gaat hij naar een kerk die zijn vriend hem aangeraden heeft. Daar wordt het één en ander nog wat meer uitgelegd en komt ook de doop als stap van gehoorzaamheid en teken van het begraven van je oude leven en opstanding in nieuw leven met Jezus ter sprake. Meneer De Goede wil Jezus volgen, dus laat hij zich dopen. Zijn familie en vrienden bekijken dit alles argwanend, proberen hem op andere gedachten te brengen, sommigen verklaren hem zelfs voor gek en lachen hem uit. Maar het kan meneer De Goede niks schelen, hij heeft het evangelie gehoord en begrepen en zal Jezus volgen, koste wat het kost. En dat doet hij ook, heel zijn leven lang.....

Waarschijnlijk heb je al door waar deze voorbeelden op gebaseerd zijn. Ook zul je er wel dingen in herkennen, in je eigen leven

misschien of in dat van andere mensen die je kent. Natuurlijk zijn deze verhalen fictief, maar wel gebaseerd op de waarheid. De eerste drie gevallen komen in deze- en andere vormen maar al te vaak voor. Uit recente onderzoeken is gebleken dat meer dan 90% van de mensen die Jezus aannemen weer afvallen. Dus maar 1 op de 10 blijft Jezus zijn hele leven volgen, of met andere woorden van de 10 die we met het evangelie bereiken, gaan er toch nog 9 weer verloren. En plaats dat maar eens in het licht van het geringe aantal dat met het evangelie bereikt wordt, dan gaan er wel een heleboel mensen verloren. Dit boek is een eerlijk boek, de feiten en waarheden worden niet onder stoelen of banken gestoken. Dus als je niet eerlijk met jezelf (en God) wilt zijn, raad ik je aan om maar niet verder te lezen, je zult je alleen maar ergeren aan dit boek. Nu hoop ik dat over een paar jaar de feiten die in dit boek staan achterhaald zullen zijn, omdat jij mede door dit boek gegrepen wordt om God met heel je hart, ziel, verstand en kracht te volgen en Hem gehoorzaam te worden in alles.

De voorbeelden van de vier mensen zijn gebaseerd op de gelijkenis van de zaaier, die je kunt lezen in Matteüs 13:1-23, Marcus 4:1-20 en Lucas 8:4-18. De houding van iemand tegenover Gods Woord bepaalt zijn uiteindelijke keuzes. Als hij twijfelt zal hij het Woord verwerpen, als hij de waarde er niet van inziet zal hij bij het minste of geringste zich ervan afkeren en als hij zijn ogen op andere dingen richt in plaats van Gods Woord zal het Woord in de verdrukking komen. Alleen de mensen die met een open en bereid hart Gods Woord horen, zullen echt luisteren en er naar handelen en vrucht dragen. Genoeg gezegd over de toehoorder, we willen in dit boek kijken naar de bringer van de boodschap (jij misschien). Wat kan deze doen om de boodschap (het evangelie) helder en duidelijk over te brengen, zodat de toehoorder het begrijpen kan en zijn keuze kan maken omdat hij de boodschap begrepen heeft. We zullen nooit de manier waarop de toehoorder luistert kunnen veranderen, maar we kunnen het wel beïnvloeden door de manier waarop wij communiceren. Onze manier van communiceren en de inhoud van het gecommuniceerde draagt bij aan het aannemen of afwijzen van het evangelie. Ik zal dit duidelijk proberen te maken met een

voorbeeld.

Stel je eens voor dat je op een nacht opgeschrikt wordt door een aardbeving. De elektriciteit is uitgevallen en het is erg donker buiten. Tot overmaat van ramp is het bewolkt, dus kan je geen hand voor ogen zien. Gelukkig ben je op alle gevallen voorbereid en heb je een zaklantaarn in de la van je nachtkastje liggen. Als je die gevonden hebt, merk je op dat er een heleboel mensen op straat zijn, waarschijnlijk voor het geval van naschokken. Goed idee, dus je kleed je snel aan en gaat naar buiten. En ja hoor, iedereen is op de been. Het is opmerkelijk dat de meeste mensen geen enkel soort licht bij zich hebben en dus geen idee hebben waar ze heen gaan. Sommigen hebben wel een zaklantaarn bij zich, maar hebben die niet aan. Hebben we niet nodig vinden ze, iedereen gaat de zelfde kant op. Hé, da's raar, iedereen loopt inderdaad dezelfde kant op. Waar zouden ze heen gaan? Gauw ren je de menigte voorbij. Hoe verder je bij het einde van de menigte komt, hoe raarder het alles begint te lijken. Waarom gillen mensen aan het einde van de menigte zo, wat gebeurt daar toch. Je rent er gauw naar toe en dan zie je het..... Door de aardbeving is een geweldige afgrond ontstaan en de weg die iedereen volgt leidt er precies naar toe. Het is vreselijk, iedereen stort erin en valt te pletter, omdat ze geen hand voor ogen zien. Door je zaklantaarn heb jij het gevaar op tijd gezien. Oh, kijk nu, gelukkig, er zijn wat meer mensen met een zaklantaarn die aan staat. Je loop er gauw naar toe. Deze groep mensen staat aan de rand van de afgrond en schijnen hun licht erin. Afgrijselijk uitzicht, die afgrond. Je spoort deze mensen aan om de anderen te helpen. Maar daartoe zijn ze niet bereid. De een zegt dat hij en zijn familie veilig zijn en dat is meer dan genoeg voor hem. Een ander is bang voor de grote menigte. Weer een ander is bang om met de menigte meegesleurd te worden de afgrond in, als hij probeert ze te redden. Ze hebben er zelf voor gekozen, beweert iemand. Wat moeten ze wel niet van ons denken als we ons met hun leven bemoeien en zo gaat het maar door. Je kunt je oren niet geloven..... Dan moet ik er zelf maar wat aan doen besluit je uiteindelijk. Maar wat? Je probeert maar wat. Je begint te schreeuwen, "kijk uit je gaat dood," maar dat werkt niet echt. "Het

leven kan zoveel beter zijn als je maar een andere weg gaat,” probeer je, maar dat werkt ook niet. Je pakt iemand beet en zegt: “ga met mij mee en je zult gelukkig worden.” “Nou en,” krijg je als antwoord, “ik ben al gelukkig.” Werkt ook al niet. “Ik houd van jullie en kom dus maar met me mee!” Wat, ook géén effect? “Ga met me mee, probeer het maar je zult zien dat ik gelijk heb,” dat werkt ook al niet. Je hebt niet erg veel succes. Na een poos begin je in te zien dat je niks bereikt op deze manier, maar iets anders moet gaan proberen. Dan dringt het opeens tot je door; je hebt het. Snel ren je naar het begin van de afgrond en grijpt de eerste de beste persoon die je tegenkomt. Je schijnt met je zaklantaarn recht in zijn gezicht, om zijn aandacht te krijgen. Dat werkt, want hij lijkt er wakker van te schrikken. Je trekt hem mee naar de afgrond en je schijnt je zaklantaarn erop. “Zie je waar je heengaat?” zeg je nadrukkelijk. De man schrikt zich dood, ja nu ziet hij het wel. Hij is maar wat blij dat je hem op het gevaar gewezen hebt. Samen gaan jullie verder om anderen op het dreigende gevaar te wijzen.

Probeer je eens in te leven in dit verhaal. Sluit je ogen en probeer het eens voor je te zien. Voel je de donkerheid? Zie je de mensen die op weg zijn naar de afgrond? Kun je hun geschreeuw horen als ze honderden meters naar beneden storten. Het ene moment zijn ze vrolijk, het volgende ten dode opgeschreven. Kun je de anderen zien, die het gevaar onderkend hebben, maar er niets aan willen doen? Voel je de onmacht als al je pogingen om te helpen op niets uitlopen. Sta eens stil bij het geweldige gevoel dat je hebt als het je eindelijk lukt iemand te redden, dat moet toch grandioos zijn.

Zoals blijkt uit dit verhaal maakt het wel degelijk uit wat je boodschap is en je overtuiging ervan. Voordat we aan de hand van dit verhaal en de eerste vier voorbeelden wat dieper op de noodzaak van een relevante inhoud van onze boodschap ingaan, willen we eerst even kijken naar de noodzaak van het communiceren van de boodschap.

Is het eigenlijk wel nodig dat we het evangelie van Jezus Christus

verkondigen? Om het antwoord daarop te vinden zullen we de Bijbel eens openslaan. We lezen een heel bekend gedeelte, namelijk Johannes 3 met name de verzen 3-7, 16-21. Jezus geeft duidelijk aan dat er iets nodig is om tot het koninkrijk van God te behoren. We mogen er niet zomaar in, we moeten ervoor kiezen. De toegang tot Gods koninkrijk wordt ons alleen verleend als we opnieuw geboren worden. Gods Geest moet ons levend maken voor God, we moeten vernieuwd worden, nieuwe mensen met een nieuwe gezindheid en gedachtegang, anders kunnen we Gods koninkrijk niet binnen gaan. Van nature leven wij in de duisternis, vervreemd van God en Zijn Wil. Het licht moet in ons leven gaan schijnen, zodat we ons tot God kunnen keren. Als dit niet gebeurt in ons leven, zullen we verloren gaan. Dit is de staat waarin de mens zich van nature bevindt: hij is Gods vijand (Kolossenzen 1:21), Gods toorn rust op hem (Johannes 3:36), eens zal God hem straffen (2 Tessalonicenzen 1:8,9). Niet zo'n leuk vooruitzicht om in een vuurzee geworpen te worden (Openbaringen 20:13-15). Jezus omschreef het zo: Ze zullen in de duisternis of hel geworpen worden waar ze zullen huilen en tandenknarsen en waar het vuur eeuwig brand en wormen aan hun blijven knagen (Matteüs 8:12 en Marcus 9:47-48).

Er is maar één weg om aan dit vreselijke vooruitzicht te ontsnappen en dat is door Jezus Christus te volgen. Maar dan moet je dit wel weten. Dit hoor je niet elke dag op het nieuws, ook lees je het niet in de krant. Worden we eigenlijk nog wel regelmatig gewaarschuwd voor de staat waarin wij verkeren? Als we eerlijk zijn, dan moeten we toegeven dat het evangelie in onze huidige tijd nog maar nauwelijks in ons land verkondigd wordt. De staat waarin ons land, onze regering en zelfs onze kerken zich verkeren is het bewijs ervan. Criminaliteit, moord, rassenhaat, discriminatie, seksuele intimidatie, verkrachtingen, diefstal, drugsverslaving, enz. bewijst toch hoever wij van God afgedwaald zijn. Kijk naar de kerk in het algemeen. Weinigen gaan nog naar de zondagochtend dienst, laat staan naar de bidstond of bijbelstudie. Vaak maken we ons drukker over bijzaken dan over hoofdzaken. Terwijl wij discussies hebben als deze: (Genesis 1:2) 'De aarde nu was woest en ledig.....'. of moet het

volgens de grondtekst zijn: ‘De aarde nu werd woest en ledig.....’, gaan de mensen om ons heen met duizenden de hel in. Wij nemen God en Zijn Woord niet meer zo serieus als dat Hij het zelf doet. God zal doen wat Hij belooft, zowel de mooie beloftes als de vreselijke! Nu weer terug naar ons onderwerp, brengen we het evangelie eigenlijk nog wel? Wat betreft de verspreiding van het evangelie, moeten we er niet al te veel op rekenen dat God dromen of engelen zal sturen naar hen die niet geloven; zou wel makkelijk zijn. Zo heeft God de dingen niet geregeld, Hij wil dat Zijn kinderen het evangelie verkondigen, Gods Woord is hier heel duidelijk over: Romeinen 10:11-15, Matteüs 28:18-20, Marcus 16:15-20 en Matteüs 5:13-16. Mensen zoeken God niet, ze willen niks met God te maken hebben (Psalm 14:1-3 en Romeinen 3:10-18), we zullen hen naar God toe moeten leiden. Hoe kunnen ze God aanroepen als ze niet geloven? Hoe kunnen ze geloven als ze nooit van God gehoord hebben? Hoe kunnen ze horen als niemand het hun vertelt? Het is onze opdracht het evangelie te verkondigen. Wij zijn medeschuldig aan hun eeuwige dood als we weigeren onze taak serieus te nemen.

Wij zijn Jezus’ lichaam op aarde, Hij heeft ons uitverkoren om Zijn wil te doen. Zo vaak willen Christenen Gods wil leren kennen en Zijn wil doen. Ze bidden daar ook om, maar gaan ze voorbij aan het feit dat God Zijn wil in het Woord vastgelegd heeft. God wil dat alle mensen gered worden en de waarheid leren kennen (1 Timoteüs 2:1-6). Dit is één van de dingen die God zo graag wil. Waarom stuurde Hij Jezus anders. Is Gods wil niet erg duidelijk? Hij wil mensen redden, Hij is in Jezus onze Redder en Verlosser. Jezus zelf vertelt ons wat de wil van God is in Johannes 6:39-40: “En dit is de wil van Hem, die Mij gezonden heeft, dat Ik van alles wat Hij Mij gegeven heeft, niets verloren late gaan, maar het opwek ten jongsten dage. Want dit is de wil mijns Vaders, dat een ieder, die de Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft, en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage.” Dit is overigens voor zover ik heb na kunnen gaan, de enige keer in het nieuwe testament dat Gods wil helder en duidelijk op ons wordt overgebracht. Hoe kunnen wij beweren dat we God liefhebben en kennen als we niet eens

meehelpen om Zijn grootste wens in vervulling te laten gaan? Als we waarlijk Gods hart kenden, zouden we hiervan doordrongen zijn. Het laat toch maar weer zien in welke staat wij verkeren, hoever we van God verwijderd zijn. We falen om Zijn wil en verlangen, die zwart op wit geschreven staat, te gehoorzamen, terwijl we ons druk maken over allerlei, zo vaak onbelangrijke, andere zaken. Hoe ondankbaar tegenover God zijn wij, door onze redding als iets persoonlijks, alleen voor onszelf te zien. Hoe harteloos zijn wij door het niet te delen met onze medemens. Als we beweren dat Gods liefde in ons woont, waarom zijn we dan zo liefdeloos? Geloven we eigenlijk wel echt in de God, de Redder van alle mensen? Voordat we ook maar aan evangelisatie denken, moeten we eerst wat anders doen. We moeten ons vernederen voor God, toegeven dat we aan Zijn wil ongehoorzaam zijn geweest en ons bekeren van onze harteloosheid (2 Kronieken 7:14-15). Er zullen nog wel veel meer andere dingen zijn in ons leven waarin we Gods wil niet doen en Hem ongehoorzaam zijn, maar daar gaan we in dit boek niet op in.

We zijn begonnen met de gelijkenis van de zaaier. Wat gebeurt er eigenlijk als eerste in dat verhaal? Een zaaier ging zaaien. Als hij niet was gaan zaaien, had hij ook geen opbrengst hoeven te verwachten. Hoe kunnen wij in onze kerkgebouwen zitten en God vragen om de redding van mensen als we niet bereid zijn te gaan zaaien? Laten we doen wat deze gelijkenis van ons vraagt: het zaaien van Gods Woord.

Hoofdstuk 2 - Een boodschap zonder waarde.

Als je goed hebt opgelet, zul je gemerkt hebben dat er een directe relatie is tussen de boodschap die verkondigd wordt en de uiteindelijke uitwerking ervan. Neem bijvoorbeeld mevrouw Langsdeweg. Zij reageert op de uitnodiging om Jezus eens uit te proberen en dat doet ze dan ook. Uiteindelijk bevalt het haar niet en gaat ze haar eigen weg. Wat is de werkelijke boodschap die zij te horen krijgt? Jezus is niet de enige Weg naar de Vader, veel wegen leiden tot God. Probeer te vinden welke het beste bij je past. De essentie van het evangelie is haar niet duidelijk, omdat het nooit ter sprake is gekomen. Hoe vaak overkomt het ons niet dat we het met mensen over de niet essentiële dingen van het geloof hebben, terwijl we de kern van de zaak niet naar voren brengen of zelfs vermijden. Daardoor krijgen anderen een onvolledig beeld van het evangelie en soms zelfs een totaal verkeerd beeld. Wij zijn Gods ambassadeurs, wij vertegenwoordigen Hem. Zoals mensen ons zien, zo zullen ze God zien. Op grond van de boodschap die ze van ons horen, bepalen ze hun keuze voor of tegen God. Ze zullen Jezus zien op de manier waarop wij Hem afspiegelen.

Laten we de Bijbel er eens op naslaan om uit te zoeken wat de kern van onze boodschap zou moeten zijn. Het begint met Johannes de Doper. Hij bereidde de weg voor Jezus voor. Wat is de boodschap die hij bracht? Dat lezen we in o.a. Matteüs 3:1-2. Bekeert u..... Wat is de reactie van de mensen hierop? Het antwoord op deze vraag vinden we in vers 6-8, de mensen beleden hun zonden openlijk en lieten zich dopen en als reactie hierop moedigt Johannes hen aan om door de daden(vrucht) in hun leven te laten zien dat ze een nieuw leven zijn begonnen. Nu zullen we bekijken wat Jezus' boodschap was. We lezen dit o.a. in Matteüs 4:17, Marcus 1:14-15 en Lucas 13:1-9. Bekeert U, geloof het goede nieuws en draag vrucht als bewijs van bekering. Lijkt verdacht veel op de boodschap van Johannes. Ook zond Jezus Zijn discipelen erop uit om het goede nieuws te verkondigen in Marcus 6:7-13. Let met name op vers 12. Alweer bekeert u..... Laten we nu gaan kijken naar de boodschap die Jezus'

Discipelen verkondigden na Jezus' opstanding en opname. We vinden een voorbeeld hiervan in Handelingen 2:37-41. Je voelt het waarschijnlijk aankomen, bekeert u..... Petrus voegt er net zoals Johannes de doop aan toe. Lees ook Handelingen 3:17-21. We gaan nog naar iemand anders kijken die veel werk verzette voor de verspreiding van het goede nieuws. Mede dankzij zijn grote liefde voor God en zijn overtuiging van het geweldige evangelie van Jezus Christus, ging de boodschap van het goede nieuws als een lopend vuurtje door de toenmalige beschaving. En zoals je al wel door zult hebben, bracht ook hij dezelfde boodschap als alle anderen voor hem. En hoe kan Paulus ook anders, het enige wat voor hem waarde had, was het dienen van Zijn Heer en Meester, Jezus Christus. We lezen Handelingen 17:30-31, hier is Paulus in actie. De boodschap die hij verkondigt is de boodschap van bekering. Het is voorbij met de tijden van onwetendheid, God roept alle mensen op tot bekering vanwege Zijn komende oordeel. Zelfs als Paulus voor een koning staat, blijft zijn boodschap hetzelfde (en hoe kan het ook anders), Handelingen 26:19-21. Bekeert u en doe de werken die in overeenstemming zijn met bekering. Als klap op de vuurpijl lezen we Handelingen 20:20-21. Inmiddels zal het wel duidelijk zijn wat de boodschap is die God door de hele wereld heen verkondigt wil zien worden: Bekeert u, geloof in Jezus Christus en doe werken in overeenstemming met bekering. Het volgen van Jezus Christus zonder bekering en geloof in Hem is dus onmogelijk.

Het lijkt alsof we weer in de tijd van onwetendheid terecht gekomen zijn, want zeer vaak wordt er een evangelie zonder bekering gepredikt. Het is als het ware alsof wij een andere boodschap verkondigen, een ander evangelie. Paulus waarschuwde ons ervoor om dit niet te doen, Galaten 1:6-9. Als we het goede nieuws verkondigen moeten we ervoor waken om het ware evangelie te brengen. Waarom brachten al de hiervoor genoemde mensen het goede nieuws in samenhang met bekering? Ook om deze vraag te beantwoorden hebben we de Bijbel nodig. We lezen Handelingen 11:18, Ezechiel 18:27-32, Handelingen 3:19 en Jesaja 1:10-20. Onze zonden staan tussen God en ons in. God kan geen gemeenschap

hebben met de zonde of met iemand die zonde bedrijft. Door onze zondige natuur is onze communicatie met God verstoord. Zolang wij in onze zondige natuur leven en een slaaf van de zonde zijn, luistert God niet naar ons en zijn we aan ons lot overgelaten en zullen we eens onze welverdiende straf, die voortkomt uit onze beslissing om God en gebod naast ons neer te leggen, moeten dragen. Er is maar één oplossing om de communicatie met God te herstellen en van ons zonde probleem af te komen: het kruis van Jezus Christus en het nieuwe leven wat we daardoor kunnen ontvangen. Alleen als wij deze nieuwe natuur en dit leven van God ontvangen kunnen we bij God komen en een relatie met Hem hebben. En dit kan God ons geven doordat Jezus voor ons geleden heeft aan het kruis, gestorven is en opgestaan. Onze zondige natuur moet vernietigd worden, het is een doorn in Gods ogen, we moeten nieuwe mensen worden. Let op, we moeten niet vernieuwde mensen worden, maar nieuwe mensen, Ezechiël 36:25-27, Galaten 6:15, Kolossenzen 3:1-15 en 2 Korintiërs 5:17-21. Het doet er niet toe of we naar de kerk gaan, elke Bijbelstudie bijwonen die er is, of superactief zijn in de kerk, nee, het gaat erom of we een nieuwe schepping zijn. We moeten nieuw zijn, verzoend met God. Het gaat er niet om of we een aantal dingen in ons leven veranderen en andere niet, het gaat erom dat we totaal nieuw zijn, we moeten een nieuw hart hebben, met andere verlangens en wensen. We moeten een hart hebben naar Gods hart, die er naar verlangt om Gods wil te doen en Hem te behagen. Dat verlangen in ons moet zo sterk zijn dat het ons tot actie aanspoort. Het is een verlangen dat niet te doven is, het moet totaal bezit van ons genomen hebben. Als we die nieuwe natuur van God ontvangen hebben, zal zelfs de gedachte aan ons oude leven en onze oude zondige levenswijze ons ziek maken. We zullen een afkeer hebben van zonde en van alles wat er uit voort komt.

Dit verlangen komt niet door alleen maar te geloven in Jezus verzoenend werk, er is iets meer voor nodig. Allereerst moeten we ons bekeren, dat is de eerste oproep die aan ons gedaan wordt. Geloven zonder bekering brengt geen verzoening, zo ook bekering zonder geloof niet. Geloven en bekering gaan hand in hand. Als we

alleen maar geloven in het verzoenend werk van Jezus Christus aan het kruis en ons niet bekeren, zal die verzoening nooit plaats kunnen vinden. Mochten we ons bekeren, maar geen geloof hebben in het plaats vervangend lijden en sterven van Jezus Christus, dan is onze bekering uit eigen kracht en uit onszelf kunnen we God niet behagen en vindt er nog geen verzoening plaats. Hoe kan iemand nieuw leven ontvangen als hij niet bereid is zijn oude leven af te leggen?

Denk je het volgende eens in: Je hebt een auto die al behoorlijk oud is. Tot nu toe heeft 'ie je overal trouw gebracht, maar nu beginnen langzaam de gebreken te komen. Met wat reparaties houdt de wagen het nog wel een poosje uit, maar op een dag begeeft de motor het. Je probeert alles wat je kunt om hem aan de praat te krijgen en op te lappen, maar niets lukt. De motor is dood. Terwijl jij nog bezig bent met het proberen om je oude auto weer tot leven te brengen komt er een man aangereden in een gloednieuwe wagen. Hij parkeert z'n wagen voor de jouwe en zegt: "geen hoop meer voor die auto, je mag de mijne wel hebben, ik geef 'm aan je. Mijn auto zal je overal heen brengen waar je ook maar heen wilt." Dan loopt de man weg, laat de sleutels en papieren die op jouw naam staan achter en hij verdwijnt. Nu kun je een paar dingen doen. Als eerste kun je denken dat die man niet goed wijs is en dat hij het niet meent en je eigen weg gaan. Jammer van die nieuwe auto, zal jou niet tot nut zijn. Het tweede wat je kunt doen is de motorkap openen, alle onderdelen eruit slopen die je nodig hebt en in je eigen oude auto stoppen. Dit zal hem wel weer een tijd aan de praat houden, maar uiteindelijk zal het weer mis gaan. Je kunt ten derde de man wel geloven en naar de auto kijken en zelfs zeggen dat die van jou is en de sleutels en de papieren in je zak stoppen en de bus naar je bestemming nemen. Nog steeds heb je dan niks aan die auto. Wat jij moet doen is geloven dat die wagen echt van jou is en erin gaan zitten, starten en wegwezen. Alleen dan heb je echt iets aan de auto en zal het echt jouw nieuwe auto zijn.

Misschien heb je de relatie tussen het krijgen van de auto en het ontvangen van het eeuwige leven al gelegd. Ook al is de auto van jou, je zult actie moeten ondernemen om er gebruik van te maken. Zo

ook met het ontvangen van het eeuwige leven: je moet je bekeren en geloven. Geloof zonder actie te ondernemen is een dood geloof. Lees Jakobus 2:14-26. Als je alleen maar gelooft ben je niet veel beter af dan een demon, die gelooft ook. Dus geloven in het verzoenend werk van Jezus Christus alleen is niet voldoende, je moet door je daden laten zien dat je waarlijk gelooft en de daad die God in eerste instantie verlangt is bekering, het afleggen van je oude leven. Matteüs 3:8-10 vertelt ons duidelijk dat we door onze daden (vruchten) moeten laten zien dat we waarlijk een nieuw leven begonnen zijn. Wedergeboorte is niet iets passiefs, het is actief. Als je niet bereid bent je oude leven af te leggen en dat niet bewust doet, kun je ook niet opnieuw geboren worden, je blijft de oude mens. Wedergeboorte zonder geloof is onmogelijk. Wedergeboorte zonder bekering is onmogelijk. Bekering en geloof zijn twee verschillende kanten van dezelfde munt.

Nu komt er waarschijnlijk automatisch een vraag in je op: wat is dan bekering? Over het algemeen wordt gesteld dat bekering een verandering van richting is. Bekering gaat wel iets dieper dan dat alleen. Het Griekse woord bekering betekent een verandering in de gedachten en ommekeer in levenswandel. Bekering is het je afkeren van je zonden en zondige leven, dat haten en het niet meer willen zondigen, geen deel meer willen hebben aan het zondige leven. Het keren naar God om verlossing en nieuw leven van Hem te ontvangen; bereid zijn om Hem te gehoorzamen en Zijn wil te doen. Ons leven moet een ingrijpende verandering ondergaan, we moeten mensen worden met een nieuwe wil en een nieuwe gezindte. Onze manier van denken moet totaal veranderd worden, we hebben een nieuw hart nodig. Dit kunnen we zelf nooit bereiken, dat moet God in ons doen, maar wij moeten wel de totale bereidheid tonen om God dit werk te laten doen.

De Bijbel is dus duidelijk over de hoofdelementen van het goede nieuws. Maar zoals al gezegd, hoor je tegenwoordig maar al te vaak een boodschap zonder bekering (en soms zelfs zonder geloof). Probeer Jezus! Neem Jezus aan in je hart of leven! Geloof in Jezus en

je zult gered worden. Laat Jezus toe in je leven! Dit zijn zo eens wat termen die we tegenwoordig in evangelisatie maar al te vaak horen. Op zich geen onwaarheden (behalve de eerste), maar het is niet de volle waarheid. Graag wil ik de twee meest gebruikte (zowel in Nederland als over grote delen van de wereld) evangelisatie traktaten eens met je bekijken en de boodschap die ze overbrengen onderzoeken.

Het boekje: * 4 geestelijke wetten *

Zoals er natuurwetten zijn waar de natuur zich aan houdt, zo zijn er ook geestelijke wetten die onze verhouding tot God bepalen.

EERSTE WET

GOD HEEFT U LIEF EN HEEFT EEN PLAN MET UW LEVEN.

(De aangehaalde teksten uit de Bijbel kunt u het best nog eens in hun verband nalezen.)

GODS LIEFDE: “Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe” (Johannes 3:16).

GODS PLAN: Jezus zei: „Ik ben gekomen, opdat zij leven hebben en overvloed” (een leven met inhoud en doel) (Johannes 10:10). Hoe komt het dat de meeste mensen dit leven in overvloed niet kennen?

TWEEDE WET

DOORDAT DE MENS ZONDIG IS, HEEFT HIJ HET CONTACT MET GOD VERLOREN. DAARDOOR KAN HIJ GODS LIEFDE EN GODS PLAN MET ZIJN LEVEN NIET KENNEN EN BELEVEN.

DE MENS IS ZONDIG: “Want allen hebben gezondigd en derven (missen) de heerlijkheid Gods.” (Romeinen 3:23). De mensen werden als vrienden van God geschapen. Maar wij volgden liever

onze eigen weg en wilden niet afhankelijk van Hem zijn. Daardoor werd het contact met God verbroken. Die eigenzinnigheid - de Bijbel noemt het zonde - wordt gekenmerkt door actief verzet of passieve onverschilligheid. ZONDER GOD: "Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood" (geestelijk gescheiden zijn van God) (Romeinen 6:23). God is heilig en de mens is zondig. God en mens zijn door een grote kloof van elkaar gescheiden. Veel mensen proberen steeds door eigen prestaties (zoals: zo goed mogelijk leven, ieder het zijne geven en allerlei levensbeschouwingen) God te bereiken en het overvloedige leven te vinden. De derde wet geeft ons de enige mogelijkheid de kloof te overbruggen . . .

DERDE WET

JEZUS CHRISTUS IS GODS ENIGE ANTWOORD OP HET PROBLEEM VAN DE ZONDE. DOOR HEM KUNT U GODS LIEFDE EN GODS PLAN MET UW LEVEN LEREN KENNEN EN BELEVEN.

HIJ STIERF VOOR ONS: "God echter bewijst Zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is" (Romeinen 5:8). HIJ STOND OP UIT DE DOOD: "Christus is gestorven voor onze zonden . . . Hij is begraven en ten derde dage opgewekt, naar de schriften, en Hij is verschenen aan Cephas, daarna aan de twaalfen. Vervolgens is Hij verschenen aan meer dan vijfhonderd . . ." (1 Korintiërs 15:3-6) HIJ IS DE ENIGE WEG: Jezus zei: „Ik ben de weg en de waarheid en het leven, niemand komt tot de Vader dan door Mij" (Johannes 14:6). God heeft de kloof die ons van Hem scheidt, overbrugd door Zijn Zoon, Jezus Christus, te zenden om in onze plaats te sterven aan het kruis. Dat u dit allemaal weet, is niet voldoende . . .

VIERDE WET

WIJ MOETEN PERSOONLIJK JEZUS CHRISTUS ALS ONZE REDDER EN HEER AANVAARDEN. DAN PAS KUNNEN WE

GODS LIEFDE EN GODS PLAN MET ONS LEVEN LEREN KENNEN EN BELEVEN.

WIJ MOETEN CHRISTUS AANVAARDEN: “Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, hun, die in Zijn naam geloven” (Johannes 1:12). WIJ NEMEN CHRISTUS AAN DOOR HET GELOOF: “Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme” (Efeziërs 2:8-9). WIJ AANVAARDEN CHRISTUS DOOR HEM PERSOONLIJK UIT TE NODIGEN: (Jezus zegt): „Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar Mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen” (Openbaringen 3:20). Christus aanvaarden betekent dat wij ons van onszelf afkeren en ons naar God toekeren. En dat we vertrouwen dat Christus in ons leven is gekomen, onze zonden heeft vergeven en ons zo verandert dat we worden zoals Hij ons hebben wil. Het is niet genoeg dat we met ons verstand toegeven dat Hij recht op ons heeft of dat wij ontroerd raken.

Onderstaande cirkels stellen twee manieren van leven voor:
(tekeningen niet weergegeven)
Iemand die zelf zijn leven bestuurt
het IK op de troon
Christus staat buiten het leven
interesses staan onder eigen controle wat vaak spanning en teleurstelling tot gevolg heeft
Een leven door Christus bestuurd
Christus beheerst het leven
het IK onttroond
interesses staan onder controle van God waardoor er een groeiende harmonie is met Gods plan

Welke cirkel stelt uw leven voor?

Welke van deze beide manieren van leven kiest u?

Het volgende maakt duidelijk hoe u Christus toelaat in uw leven.

U KUNT CHRISTUS AANVAARDEN DOOR TE BIDDEN
(Bidden is spreken met God)

God kent uw hart. Hij hecht niet zoveel waarde aan uw woorden, maar veel meer aan wat er in u omgaat. U zou kunnen bidden:

„Heer Jezus, ik heb U nodig. Ik open de deur van mijn leven en aanvaard U als mijn Redder en Heer. Ik dank U dat U mijn zonden vergeeft. Wilt U nu over mij regeren op de troon van mijn leven. Verander mij zo dat ik word zoals U me wilt hebben.”

Zegt dit gebed ongeveer wat er in u leeft?

Bid dan nu dit gebed en Christus zal in uw leven komen, want dat heeft Hij beloofd.

De rest van dit boekje is omwille van ruimte weggelaten.....

Het boekje: * De Weg Terug *

In alle tijden zijn mensen op zoek geweest naar houvast en zekerheid, maar wat ook gevonden werd - het bleek telkens beperkt geldig en tenslotte ondeugdelijk. Filosofieën en ideologieën, hoe goed ook geformuleerd, zijn niet in staat om de diepste vragen van de mens te beantwoorden. De knapste denkers uit de wereldgeschiedenis laten de mens uiteindelijk zitten met de eigenlijke vragen. Waar leef ik voor? Wat is de zin van mijn bestaan? Waar zal het met de wereld en mijzelf op uitlopen? Wat is het unieke van de mens? Wat is de zin van de geschiedenis? Is er leven na de dood? Is er hoop? De Weg Terug geeft een antwoord op deze vragen.

De weg terug

Miljoenen mensen over de hele wereld kennen Jezus Christus. Hij geeft hun leven richting en waarde. Hij herstelt het oorspronkelijke levensdoel. Hij is de weg terug naar een leven met God dat eeuwig duurt. Hoe kunt u de dagelijkse leiding en vreugde van God ervaren?

Hoe kunt u zeker weten dat u eeuwig leven hebt? Op deze vragen willen deze pagina's antwoord geven.

God houdt van u en heeft u geschapen voor een eeuwige relatie met Hem.

[1] Wie is God? God is eeuwig: Hij is er altijd geweest en zal er altijd zijn. God weet alles. Hij kan alles. Hij wordt de Almachtige genoemd. God is liefde. Door Hem geschapen: God heeft alles gemaakt. De hele wereld. De Bijbel leert dat ook wij mensen door God zijn gemaakt. God wil ons voor eeuwig in relatie met Hem laten leven. Hij gaf de mensen opdracht om voor de aarde te zorgen. Het leven met Hem is vreugdevol en goed. In de relatie met Hem ligt de zin van ons leven. God houdt van ons: Hij heeft ons als het hoogste van Zijn schepping gemaakt. Hij wil als een Vader voor ons zorgen. Hij houdt van iedereen, zonder voorkeur of onderscheid. Maar hoe komt het dan, dat veel mensen God niet kennen en geen persoonlijke relatie met Hem ervaren? Omdat de mens van God is afgedwaald, is de relatie met Hem verbroken.

[2] Afdewaald: God heeft ons geschapen om Hem te dienen en lief te hebben, maar wij volgden liever onze eigen weg en wilden niet afhankelijk van Hem zijn. Zonde: Doordat wij van God afdwaalden is het contact met Hem verbroken. Dit noemt de Bijbel zonde. Daaruit komt voort dat we Gods geboden overtreden. We leven niet met de absolute eerlijkheid, zuiverheid liefde en trouw in ons doen en denken, die Hij in Zijn geboden vraagt. Wie heeft gezondigd? "Allen hebben gezondigd en derven (missen) de heerlijkheid van God". Wat is het gevolg van de zonde? We missen het contact met God in ons leven. De Bijbel noemt ons zelfs "dood voor God". Dat betekent dat we voor eeuwig van God gescheiden zijn. De Bijbel zegt ook dat de toorn van God - dat is de straf voor de zonde - op alle mensen rust. Slecht nieuws: Wat we tot hiertoe hoorden, is slecht nieuws, want Gods toorn rust op alle mensen. Als in die situatie niets verandert, zal uiteindelijk de veroordeling volgen. Wat nu? God zelf heeft een oplossing gegeven voor het probleem van de zonde!

[3] Jezus Christus is Gods antwoord op het probleem van de zonde. Gods antwoord: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe" Wie is Gods Zoon? Jezus is de Zoon van God. Hij alleen is God en mens in één persoon. Hij zei, dat Hij zonder zonde was. Anderen getuigden dat dit waar was. Hij alleen voorspelde Zijn eigen dood en opstanding. Hij was al eeuwen van te voren aangekondigd. Hij droeg de straf door in onze plaats te sterven: Jezus Christus stierf voor ons aan het kruis. "Want ook Christus is eenmaal om de zonden gestorven als rechtvaardige voor onrechtvaardigen, opdat Hij u tot God zou brengen". Hij overwon de dood: Na de kruisiging werd Hij begraven. Op de derde dag stond Hij weer op. Tegen mensen, die Zijn lichaam zochten werd gezegd: "wat zoekt gij de levende bij de doden? Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt". Tal van mensen werden ooggetuigen van het feit dat Hij was opgestaan en gingen het in de wereld rondvertellen. Jezus is de enige weg naar God: Mensen proberen God te bereiken door goed te leven, door hun "kerkelijke plichten" na te komen of door de één of andere filosofie te volgen. Maar alleen Jezus is de weg. Hij zei: Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij".

[5] We moeten Jezus Christus aanvaarden als onze Verlosser en Heer. Jezus aanvaarden: "Doch allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden..." Zo wordt de relatie met God hersteld. Wat moeten we doen om Jezus Christus te aanvaarden?

We zullen moeten erkennen dat we van God zijn afgedwaald en graag naar Hem terugkeren. We moeten erop vertrouwen dat Jezus Christus onze straf in onze plaats heeft gedragen en zo onze Verlosser is geworden. We moeten het verlangen hebben Hem te volgen en te gehoorzamen. Verlossing is een gave: "Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit u zelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme" Genade betekent: gave, cadeau. Daar hoeft je niet voor te betalen - dat kan

zelfs niet. Dan zou het geen gave meer zijn. Gods gave aan ons is: een nieuw leven, d.w.z. een eeuwig leven met Hem; want “de genade die God schenkt is het eeuwige leven”. Alleen door geloof: Geloof betekent vertrouwen. Het is niet: (bijbel)kennis, je best doen of het horen bij een kerkgenootschap. Wie vertrouwen we voor onze verlossing van de zonde en de straf? Onszelf? Ons goede leven? Dat helpt niets. “Stel uw vertrouwen op de Here Jezus, en gij zult behouden worden”.

Dat stelt ons voor een keus. De keuze die u maakt heeft verstrekkende gevolgen in uw leven. Verstrekkende gevolgen: Wanneer we Jezus Christus aanvaardt heeft dat tot gevolg dat Hij: voor het verleden al onze zonden vergeeft voor het heden ons, kracht, leiding en vreugde wil geven door zijn Geest, Hij maakt ons tot Gods kinderen voor de toekomst ons de zekerheid wil geven van een eeuwig leven met God. “Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven, maar wie aan de Zoon (Jezus) ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem” Hij nodigt ons uit: “Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven”. En Jezus zei ook: “...en wie tot Mij komt, zal ik geenszins uitwerpen.” Twee wegen: Jezus sprak over twee wegen die we kunnen gaan. Er is een brede weg, die mensen heel gemakkelijk volgen, maar die naar het verderf leidt. Er is ook een smalle weg en dat is Hij zelf. Die weg leidt naar het leven. Ieder mens bevindt zich op een van beide wegen. Op welke weg bent u? Welke weg zou u willen gaan?

Een gebed: Wanneer u Jezus Christus wilt aannemen, kunt u dat God vertellen door te bidden. Bidden is: spreken met God. God kent uw hart. Hij hecht niet in de eerste plaats waarde aan uw woorden, maar wel aan wat er in u omgaat. U zou bijvoorbeeld zo kunnen bidden: "Hemelse Vader, ik begrijp nu dat ik mijn eigen weg ben gegaan en dat ik tegen U gezondigd heb. Ik dank u, dat Uw zoon Jezus Christus de straf voor de zonde in mijn plaats heeft gedragen. Ik aanvaard hem als mijn Verlosser en wil Hem volgen als mijn Heer. Verander mij zo, dat ik word, zoals U mij hebben wilt.

Kunt u dat in alle eerlijkheid tegen God zeggen? Zo ja, waarom bidt u dat gebed dan nu niet?

Als u dit gebed van overgave aan God hebt gebeden, dan hebt u het belangrijkste gedaan wat een mens ooit kan doen. Jezus zegt hierover: “Wie gelooft, heeft eeuwig leven”. Als u dat niet kunt, of als u er nog niet zeker van bent, denkt u dan nog eens zorgvuldig na over deze waarheden. U bent tegenover God verantwoordelijk. Hij verwacht van u een reactie op zijn aanbod. “Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld; wie niet gelooft is reeds veroordeeld, omdat Hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God.”

De rest van dit boekje is omwille van ruimte weggelaten.....

Waarschijnlijk komt je dit bekend voor, misschien ben je zelf wel in aanraking geweest met deze traktaten (boekjes). Als je voorheen goed opgelet hebt en deze traktaten zorgvuldig gelezen hebt, zul je al opgemerkt hebben dat de boodschap niet geheel overeen komt met de Bijbelse boodschap. Naast de vele dingen die helemaal de waarheid zijn, worden we door andere dingen op een dwaalspoor gebracht. Allereerst ontbreekt de oproep tot bekering, met andere woorden iemand die de instructies van dit boekje opvolgt zal op dat moment nooit een wedergeboren Christen worden als zijn geloof alleen berust op hetgeen hij in deze boekjes leest. De essentiële stap naar God toe door zich van zijn eigen leven en zonden af te keren heeft de persoon niet gedaan.

Ten tweede geven deze boekjes een verkeerd beeld van de gevolgen van de zonde. Door zonde hebben we het contact met God verloren, dat is wel een beetje mild uitgedrukt. De gevolgen gaan veel dieper dan dat alleen. Door zonde zijn wij niet alleen maar geestelijk dood, maar zullen we de eeuwige dood ontvangen, een straf die niet te dragen is. Een vreselijk afgrijselijk uitzicht om door God veroordeeld te worden en in de zee van vuur en zwavel geworpen te worden, waar je voor altijd en eeuwig zowel lichamelijk als geestelijk

gepijngd zult worden, vanwege je verkeerde keuze. Een zondaar heeft niet zo'n rooskleurige toekomst en dat is realiteit, iets wat hij weten moet. Jezus en Gods Woord draaien er niet om heen: Matteüs 3:10-12, Matteüs 5:29-30, Matteüs 8:12, Matteüs 25:41, Marcus 9:41-48: "41 Ik verzeker jullie: als iemand jullie een beker water geeft omdat je bij Christus hoort, hij zal er zeker voor beloond worden. Wie één van deze eenvoudige mensen die geloven, van de goede weg afbrengt, het zou beter voor hem geweest zijn als hij met een molensteen om zijn nek in zee gegooid was. Als je hand er de oorzaak van is dat je van de rechte weg afdwaalt, hak hem dan af. Je kunt beter verminkt het eeuwige leven binnengaan dan met beide handen in de hel terechtkomen, in het vuur dat nooit uitgaat. Als je voet er de oorzaak van is dat je van de rechte weg afdwaalt, hak hem dan af. Je kunt beter kreupel het eeuwige leven binnengaan dan met beide voeten in de hel geworpen worden. En als je oog er de oorzaak van is dat je van de rechte weg afdwaalt, ruk het dan uit. Je kunt beter met één oog het koninkrijk van God binnengaan, dan met beide ogen in de hel geworpen worden, waar de wormen blijven knagen en het vuur niet wordt gedoofd.", Lukas 12:5, 2 Tessalonicenzen 1:7-10, Hebreëen 10:26-31 en Openbaringen 20:10-15. Volgens Jezus is het beter om nu wat lichamelijke pijn te lijden (zoals je ogen uitrukken en handen afhakken, wel eens geprobeerd?) dan in de hel geworpen te worden. En om dan te zeggen dat de dood die door de zonde komt alleen maar een scheiding brengt tussen jou en God. is op z'n zachts gezegd wel heel simplistisch en misschien iets te liefdevol. Jezus bekijkt de zaak wel iets anders, Hij kent de realiteit en ontnemt die de mensen niet. Maar wij geven liever geen aanstoot, of wel soms? Het wordt tijd dat wij de realiteit en echtheid van hemel en hel, van de gevolgen van zonde eens in gaan zien! Het is iets verschrikkelijks, het is vreselijk, te vallen in de handen van de levende God!

Ten derde wordt er een totaal verkeerd beeld gegeven van zonde. Zonde is niet afdwalen van God, zoals deze boekjes beweren, dat is een gevolg van zonde. Hoe kunnen we trouwens afdwalen van een God die we nooit gekend hebben? Zonde gaat veel dieper dan afdwalen van God. Lees 1 Johannes 3:4 eens. Zonde is wetteloosheid

of met andere woorden, zoals de Groot Nieuws vertaling het beschrijft: “zonde is ingaan tegen Gods wet.” Zonde is het overtreden van Gods geboden, het ingaan tegen Gods wil en voorschriften. Op de dag van het oordeel zal de ongelovige rekenschap moeten afleggen van de vele overtredingen die hij begaan heeft. Bekijk het eens op deze manier: een rechter zal nooit iemand veroordelen, omdat de persoon de rechter niet kent of van de rechter afgedwaald is. Nee, dat zou absurd zijn. Een rechter veroordeeld iemand, omdat deze persoon de wet overtreden heeft. Door te zeggen dat zonde afdwalen van God is, hollen we Zijn Wezen en Zijn Gerechtigheid uit. Als Hij ons zou veroordelen op een afdwaling van Hem of omdat we Hem niet kennen, zou dat Zijn rechtspraak behoorlijk ondermijnen en dubieus maken. Het is absurd om dat te stellen, de macht van de zonde is veel groter dan een afdwaling. God zal de ongelovige veroordelen vanwege de misdrijven die Hij tegen God begaan heeft! Later zullen we hier nog uitvoeriger op ingaan. Afdwaling heeft geen straf nodig, maar een correctie. Het overtreden van Gods Wet moet bestraft worden en niet gecorrigeerd. Het is een wezenlijk verschil.

Ten vierde worden verschillende Bijbelteksten misbruikt of geheel verkeerd uitgelegd en waarheden uitgehold. Wij aanvaarden Christus door Hem persoonlijk uit te nodigen, Openbaringen 3:20. God spreekt hier absoluut niet tegen de ongelovige, maar tegen Zijn gemeente!

“Punt 2 van “De Weg Terug” draait de dingen om: Doordat wij van God afdwaalden is het contact met Hem verbroken. Dit noemt de Bijbel zonde. Daaruit komt voort dat we Gods geboden overtreden.” Volgens de Bijbel is de zaak precies omgedraaid, zoals we net gezien hebben, maar later komen we op de essentie hiervan terug.

“Punt 2 van “De Weg Terug”: Wat is het gevolg van de zonde? We missen het contact met God in ons leven. De Bijbel noemt ons zelfs "dood voor God". Dat betekent dat we voor eeuwig van God gescheiden zijn. De Bijbel zegt ook dat de toorn van God - dat is de straf voor de zonde - op alle mensen rust. Slecht nieuws: Wat we tot hiertoe hoorden, is slecht nieuws, want Gods toorn rust op alle

mensen. Als in die situatie niets verandert, zal uiteindelijk de veroordeling volgen.”

Het gevolg is veel dieper dan dit, zoals we eerder al gezien hebben.

“Punt 5 van “De Weg Terug”: Jezus aanvaarden: “Doch allen die hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden...” Zo wordt de relatie met God hersteld. Wat moeten we doen om Jezus Christus te aanvaarden? We zullen moeten erkennen dat we van God zijn afgedwaald en graag naar Hem terugkeren. We moeten erop vertrouwen dat Jezus Christus onze straf in onze plaats heeft gedragen en zo onze Verlosser is geworden. We moeten het verlangen hebben Hem te volgen en te gehoorzamen.”

Door Jezus te aanvaarden, en te erkennen dat we van God afgedwaald zijn, zal onze relatie met God niet herstellen. Ook door alleen op Jezus te vertrouwen, zal geen wedergeboorte plaatsvinden. Dit is een uitholling van de totale Waarheid van Gods Woord, het is maar een deel ervan.

Er wordt een totaal verkeerd beeld geschept van het zondeprobleem. Beide boekjes gaan uit van de stelling dat wij onze relatie met God verloren hebben door onze eigen weg te gaan. Maar dit is een totaal verkeerde veronderstelling. Wij hebben nooit een relatie met God gehad en kunnen die daardoor niet verliezen. Wij zijn niet afgedwaald, maar leven en dwalen vanaf onze geboorte rond in het duister, zonder enig verlangen naar God. Laat mij dit uitleggen. Adam is door God geschapen en had een relatie met God. Doordat Hij God ongehoorzaam was door tegen Gods gebod (je mag niet eten van...) in te gaan, verloor hij zijn relatie en contact met God. Adams kinderen en alle mensen tot nu toe, worden geboren in Adam, dat wil zeggen, met een zondige natuur. Wij hebben deze zondige natuur al vanaf het moment dat we verwekt worden en kunnen daardoor geen relatie met God hebben, in tegenstelling tot Adam, hij kreeg deze zondige natuur pas later, hij was er niet mee geschapen. Doordat wij van nature zondaars zijn, overtreden wij Gods wet (=zondigen). Het zondigen maakt ons geen zondaars, maar doordat wij zondaars van nature zijn, zondigen wij. We moeten niet alleen vergeving van zonden hebben, maar tegelijkertijd hebben we bevrijding van onze

zondige natuur nodig. Dat is nu precies wat wedergeboorte inhoud, onze oude natuur wordt aan het kruis genageld en wij ontvangen een nieuwe natuur van God. Door bekering kunnen wij vergeving van onze zonden ontvangen door het Bloed van Jezus. Door Jezus plaatsvervangend lijden aan het kruis, kunnen we bevrijding van onze zondige natuur ontvangen, we zijn niet langer slaven van de zonde, maar van Jezus Christus. Als je dit alles wilt nalezen en verder onderzoeken in Gods Woord, zul je de brief die Paulus aan de Romeinen schreef moeten lezen.

Wat is het uiteindelijke resultaat van dit soort evangelisatie? De cijfers liegen er niet om: 90% van de mensen die Jezus aanvaarden vallen weer af. Onze kerken zitten vol mensen die wel aanwezig zijn, maar Jezus niet echt volgen en niet actief met hun geloof bezig zijn. Veel mensen begrijpen God niet en hebben een totaal verkeerd beeld van Hem. Dit alles is mede het gevolg van onze Bijbels ongegronde evangelisatie boodschap. Natuurlijk zijn er meer oorzaken, maar die stellen we in dit boekje niet aan de orde. Mensen die niet wedergeboren zijn, zullen God nooit waarlijk leren kennen. Ze hebben geen ware relatie met Hem, maar een schijnrelatie. Dat is hard gezegd zul je nu wel opmerken, maar laten we maar eerlijk zijn met onszelf, het resultaat zien we waarschijnlijk dagelijks om ons heen. Het evangelie heeft nooit zijn kracht verloren, maar wij hebben het de kracht ontnomen, met alle gevolgen van dien!

Hoofdstuk 3 - De juiste inhoud is essentieel - Enkele voorbeelden.

We gaan eens aan de hand van de voorbeelden in hoofdstuk 1 kijken welke invloed de inhoud van het verkondigde op een persoon heeft. We beginnen met mevrouw Langsdeweg. “Je hebt alles geprobeerd, probeer nu Jezus,” is de inhoud van de boodschap die zij te horen krijgt. Eigenlijk is dit hetzelfde wat we altijd in reclame horen: je hebt alle producten van de concurrent geprobeerd en die brachten niet het gewenste resultaat. Probeer nu ons product en u hebt gegarandeerd succes! Dit is pure marketing. Veel mensen doen, bewust of onbewust, precies hetzelfde met hun evangelie boodschap en we moeten helaas stellen dat dit zeer onbijbels is. We kunnen de bevrijdende boodschap van Jezus Christus niet vergelijken met andere godsdiensten en religies, we praten over iets geheel anders. Door het evangelie zo te brengen, zeggen we in feite: alle godsdiensten en religies zijn o.k., maar wat Jezus brengt is net iets beter. Het maakt niet uit wat je kiest, zolang jij je er maar goed bij voelt. Jezus is niet iets om te proberen, want dat werkt nooit. Jezus verwacht als we tot Hem komen, dat we komen in volledige overgave en Hem niet aannemen als een soort probeersel. Dat is een diepe degradatie en eigenlijk een belediging tegenover de Schepper van hemel en aarde. Andere godsdiensten, religies en manieren buiten Gods Woord om waarin een poging gedaan wordt om God te bereiken, zijn geen godsdiensten. Ze dienen God niet, maar gaan ronduit tegen de Waarheid in. Er wordt ontkend dat Jezus de enige weg naar God is. Ze ontkennen dat Jezus absolute Waarheid is en dat alleen Hij het ware Leven geven kan (Johannes 14:7). Als wij het evangelie zo verkondigen doen wij precies hetzelfde. Wij ontkennen tegenover de toehoorder dat het evangelie de enige waarheid, weg tot God en leven is. Dat doen we niet bewust, maar dat is wat de toehoorder hoort. Want wat de toehoorder betreft is dat al zo en de boodschapper bevestigt dit. De toehoorder begrijpt het evangelie niet, voor hem is het gewoon een andere manier om God te bereiken. Hij is niet bereid zichzelf te verloochenen en Jezus te volgen, hij gaat Jezus gewoon uitproberen. Overigens heeft hij geen enkele weet van wat God waarlijk verlangt van hem, want het is hem niet verteld.

Uiteindelijk raakt hij gedesilluseerd, want Jezus werkt niet. Nee, Jezus werkt nooit op onze voorwaarden, alleen als wij met Zijn voorwaarden instemmen en Hem gehoorzamen, dan kan Hij Zijn beloftes waarmaken. Dit is een krachteloos evangelie. We hebben het van Gods krachtige waarheid, bevrijding en verandering berooft.

Meneer Ter Rots komen we als volgende tegen. Er wordt zeer goed ingespeeld op zijn emoties en gevoelens en hij krijgt te horen dat als hij een keuze maakt voor Jezus, Jezus de leegte in zijn leven zal opvullen. De boodschapsbrenger en meneer Ter Rots hebben beiden iets heel anders in gedachten, maar dat brengt de boodschapsbrenger niet duidelijk over. En het blijft voor mij nog maar zeer de vraag of de leegte die wij in ons leven zouden moeten hebben, wel op Bijbelse waarheid berust. Zelf heb ik jaren op deze manier het evangelie gebracht en nog nooit heeft iemand tegenover mij beaamt dat hij een leegte in zijn leven heeft. Als we eerlijk zijn is Jezus de laatste persoon die we een plaats willen geven in ons leven. We proberen alles om aan God te ontkomen, totdat we de waarheid leren kennen. Een evangelie gebracht op deze manier berust op gevoelens en emoties en niet op vertrouwen en geloof. Het is een feit dat mensen die op deze manier Jezus aannemen, in hun geloof net zo zijn als in hun gevoelens en emoties. Hun gevoelens en emoties gaan op en neer en zo ook hun geloof. Als ze blij zijn en alles voor de wind gaat, zijn ze blij met Jezus. Als alles tegenzit, zien ze Hem ook niet meer zitten. Dit soort mensen zijn zij die altijd door redenatie overtuigt moeten worden van hun geloof. Hun geloof is niet verankert in Jezus, maar in hun gevoelens. En dat kan ook niet anders, want wat horen ze werkelijk als ze het evangelie horen? Jezus maakt je blij en gelukkig, Hij maakt een eind aan al je problemen, altijd rozengeur en maneschijn. Ja zeker, Jezus maakt blij en gelukkig en maakt een eind aan onze problemen, maar niet hoofdzakelijk in materiele zin en emotionele zin. En dat is wat de meeste mensen die deze boodschap horen niet voor ogen hebben. Ze maken een verstandelijk keuze, gebaseerd op verkeerde overtuigingen, maar wedergeboren worden ze niet. En na verloop van tijd geven ze het jammer genoeg op. Zolang we een beroep doen op manipulatie van gevoelens, emoties

en gedachtenpatronen in het overbrengen van het evangelie, ontnemen we het Gods krachtige waarheid, bevrijding en verandering.

Als derde hebben we mevrouw Distél. Het evangelie dat zij hoort komt al een eind in de goede richting, maar verteld maar halve waarheden. Het is absoluut waar dat allen die Jezus aannemen, de macht gegeven wordt om kinderen van God te worden (Johannes 1:12), maar het aannemen moet dan wel in een Bijbels licht geplaatst worden. Aannemen van Jezus Christus is niet het zeggen van “Ik neem u aan.....”, maar gaat verder dan dat. Je neemt Zijn Persoon en de Waarheid waar Hij voor staat aan en die verkondigt ons toch duidelijk, dat we zonder bekering en geloof niet het koninkrijk van God binnen kunnen gaan. Het gevolg is duidelijk, ze neemt de waarheden wel als waarheden aan, maar gelooft ze niet met geheel haar hart en ziel. Voor haar is aannemen iets anders dan voor de boodschapper. Ze neemt aan (in de letterlijke zin van het woord) dat Jezus de weg naar God is, maar mist de overtuiging en het geloof. Ook zij realiseert zich niet wat Jezus echt verlangt en waar Hij voor staat en uiteindelijk geeft ze het op. De wereld is veel aannemelijker dan Jezus. Alweer wordt Gods krachtige waarheid, bevrijding en verandering ontnomen van het evangelie.

In al deze voorbeelden mist de ware kracht van het evangelie: redding en bevrijding, dat komt door geloof en bekering. Nu hoor ik iemand zeggen: “Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme.” (Efeziër 2:8-9). Je zou kunnen stellen dat bekering een werk is en op grond van deze tekst bekering dus geen invloed heeft op je redding. Maar laten we dezelfde tekst eens lezen in het Groot Nieuws: “De redding, die het geloof u bracht, hebt u te danken aan Zijn genade, niet aan uzelf; het is een geschenk van God en niet het gevolg van uw prestaties. Er is dus geen enkele reden om u op iets te laten voorstaan”. Nu wordt werken wel even in een ander licht geplaatst. Werken wordt bedoeld in de zin van het doen van goede dingen op een menselijke manier, om zo God welgevallig te

zijn. Maar dit is bij bekering helemaal niet het geval, bekering is absoluut geen prestatie. Bekering volgt alleen maar als Gods Woord en Zijn Heilige Geest ons overtuigen van zonde, oordeel en gerechtigheid. Als dit niet gebeurt zullen wij ons nooit bekeren. Bekering is een reactie op wat God geeft....

Overigens worden wij wel opgeroepen om te werken aan onze redding, lees het volgende maar eens: Filippenzen 2:12-13: “Mijn dierbare vrienden, u bent altijd gehoorzaam geweest. Wees het niet alleen wanneer ik aanwezig ben, maar ook en des te meer nu ik afwezig ben. Werk aan uw heil in diep ontzag voor God, want hij is het, die in u werkzaam is en u in staat stelt te willen en te doen wat in overeenstemming is met zijn plan.” We kunnen niet door onze prestaties gered worden, maar zodra we gered zijn, worden we wel opgeroepen om te werken aan ons heil (redding), door de werken te doen die God welgevallig zijn. Goede werken bewerkstelligen geen redding, maar stellen het wel zeker!

Een ander groot element dat meestal ontbreekt in onze boodschap is een kostenberekening. Jezus roept ons op, om voordat we Hem volgen eerst de kosten ervan op een rijtje te zetten. Overweeg de keuze die je maakt goed, moedigt Hij ons aan. Lees Lucas 14:25-35 door en laat dit eens goed op je inwerken. Tegen wie heeft Jezus het hier? Tegen ongelovigen, want tegen hen spreekt Hij altijd in gelijkenissen. Voordat we Jezus gaan volgen, moeten we ons afvragen wat dat betekent, wat zijn de gevolgen, de zegeningen en wat wordt er van mij verlangd. Jezus is duidelijk, je moet alles opgeven als je Hem wilt volgen. Dat is nogal wat. En wat doen wij bij onze evangelie verkondiging? Zodra iemand ook maar enigszins geïnteresseerd is laten we hem bidden. Dit totaal in strijd met Gods Woord. De persoon heeft nog niet eens een fatsoenlijk beeld van wat hem te wachten staat. En wij vinden het raar dat onze kerken vol mensen zitten die wel horen, maar niets doen. Ze hebben nooit de balans opgemaakt en hebben niet gekeken of het alles waard is. Hun leven willen ze niet opgeven, want de verlies en winst rekening is hen niet duidelijk. Jezus maakt je gelukkig..... Hij geeft je alles wat je

nodig hebt..... Vind rust..... Jezus geeft vrede..... Allemaal waar, maar er moet ook eerlijk gezegd worden ten koste van wat Jezus dit allemaal geeft. Het is niet raar dat veel christenen op een bepaald moment de hoop opgeven, verhard worden, weggaan of niet meer waarlijk volgen. Ze wisten van de zegeningen en komen nu bedrogen uit dat met de zegeningen ook verdrukking, spot, moeite, enz. komen. Wat hen betreft zijn ze erin geluisd! Als ze dit van te voren geweten hadden, was hun beslissing wellicht anders uitgevallen.

Onze keuze moet berusten in waarheden en feiten, anders gaat het vroeg of laat fout! Jezus was eerlijk en wij moeten dat ook zijn. Hij draaide er niet omheen, maar sprak de waarheid, al deed die soms pijn of was die aanstootgevend. Maar wij zijn bereid om onder het mom van vrede en liefde, zoveel water bij de wijn te doen, dat er niet eens een vleugje wijn meer overblijft. God is toch zeker liefde en wij moeten Zijn liefde uitdragen. Zeker is God liefde, maar dat is slechts één van Zijn eigenschappen. Wat dacht je van Heilig? Rechtvaardig? Genadig? Zonder zonde? God tolereert zonde niet en duldt onze zondige natuur niet en heeft in Zijn liefde verlossing en bevrijding bewerkstelligd voor de mensheid. Hetgeen wij opgedragen krijgen door Gods Woord, is dat wij in woord en daad het goede nieuws moeten verkondigen en niet Zijn liefde. Door onze liefde voor elkaar zullen ze Gods liefde zien. Wij moeten de waarheid verkondigen en niet ons verhaal laten berusten op de halve waarheid. Als we maar de halve waarheid verkondigen, misleiden we onze toehoorders. Mag God ons genadig zijn en ons helpen het volledige evangelie te verkondigen.

Hoofdstuk 4 - Welk doel hebben we voor ogen?

Dit is een zeer belangrijke vraag om te stellen. Als ons doel en onze motieven duidelijk worden, kunnen we ook beter begrijpen waarom we een bepaalde boodschap verkondigen. Laat ik dit door een voorbeeld iets duidelijker maken.

Je besluit op een dag een computer te gaan kopen. Het wordt wel eens tijd, je gebruikt nog een typemachine, kan niet eens faxen of emailen. Internet lijkt je ook wel wat, met één druk op een knop gaat er een hele wereld voor je open en kan je geweldig research doen en communiceren met anderen over de hele wereld. Je hebt nog nooit zo'n ding gehad, dus op naar de computer winkel. De verkoper weet precies wat je nodig hebt, hun nieuwste gebruiksvriendelijke multimedia internet model, inclusief kleuren inktjetprinter. Met dit model kan je alles wat je maar wilt, tekstverwerken, dtp'en, fotobewerking, emailen, chatten, surfen, gamen, en noem maar op. En hij verzekert je dat er voor de prijs geen beter model te krijgen is. Alles is vooraf geïnstalleerd, dus geen omzien naar. Uitpakken, aansluiten, aanzetten en klaar is kees. Dat doe je dus ook. Waar hoort welke stekker en plug? Gelukkig zit er een gebruiksaanwijzing bij. Zo klaar? Vast en zeker.... Na geruime tijd lukt het je de computer helemaal juist aan te sluiten en je kunt aan het werk. Nou ja, aan het werk, dit is wel even iets anders dan je oude typemachine. Gelukkig zitten er handleidingen bij en na veel gezocht, uitproberen en handen in het haar, raak je een beetje vertrouwd met de software. Lekker vent, die verkoper, uitpakken, aansluiten en klaar is kees, mooi niet dus. Internet, lekker makkelijk? Eén druk op de knop en er gaat een wereld voor je open? Alle knoppen geprobeerd en nog geen internet, wat een misleidende reclame. Nou ja, waarschijnlijk leer je het nog wel eens (wacht maar tot je de eerste crash krijgt, dan ga je pas echt zweten en besef je pas goed waar je aan begonnen bent!).

Voor velen van ons is dit geen verhaaltje, maar realiteit. Als een ander met een computer omgaat lijkt het allemaal zo makkelijk, maar

als je het zelf moet doen wordt het wel even wat anders. Uiteindelijk zijn de meesten van ons niet geboren als computer-wizkids (computer tovenaars), maar als computer analfabeten. We hebben altijd weer iemand nodig om ons uit de brand te helpen met dat ding. Maar daar gaat het nu even niet om. Ik wil graag even kijken naar het doel en de motivatie van de verkoper. Wat is zijn doel? Jou met niet al te veel problemen en gezeur een zo duur mogelijke computer aansmeren. Zijn motivatie? Zoveel mogelijk computers verkopen, om zo zijn baan en waarschijnlijk winstdeling en bonussen zeker te stellen. Het gevolg? Hij moet jou laten geloven dat wat jij koopt precies bij jou past. Daarbij verteld hij je een heleboel dingen bewust niet. Hij zal je nooit vertellen hoe lastig het kan zijn om een computer te bedienen als je niet weet hoe het moet. Nee, hij doet wat (vaak zeer) simpele dingen voor om je de indruk te geven dat het een gemakkelijk bedienbaar apparaat is. En zodra hij door heeft dat je er geen verstand van hebt, verkoopt hij je altijd meer dan je echt nodig hebt. Zijn motieven zijn niet helemaal zuiver en zijn doel niet correct ten opzichte van jou. Hij denkt niet voornamelijk alleen aan jou, maar aan zichzelf. Hij wil scoren. Dit is natuurlijk over het algemeen gezien, er zijn ook goede verkopers!

Hopelijk kunnen we dit niet letterlijk op ons zelf betrekken bij onze verkondiging van het goede nieuws. Maar de essentie van het voorbeeld is wel belangrijk voor ons. Wat zijn onze doelen bij de verkondiging van het evangelie en welke motieven hebben we. Laten we met de laatste beginnen.

Wat zou ons moeten motiveren in het verkondigen van het goede nieuws? Dit wordt prachtig door Jezus Zelf omschreven in Matteüs 22:36-40: “‘Meester, wat is het grootste gebod in de wet?’ Jezus antwoordde: ‘Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en heel uw ziel, en met heel uw verstand. Dat is het grootste en eerste gebod. Het tweede gebod is even belangrijk als het eerste: u moet uw naaste liefhebben als uzelf. Alles in de Wet en in de Profeten hangt af van deze twee geboden.’” Dat zou onze motivatie moeten zijn in de verkondiging van het goede nieuws. Overigens niet alleen in het

brengen van het evangelie, maar in al ons doen en laten zou dit ons moeten motiveren. Onze liefde voor God en onze liefde voor de medemens zou ons moeten aansporen om dat te doen wat God verlangt en goed is voor onze medemens. Wat verlangt God nu meer dan dat heel de mensheid Zijn kinderen zullen zijn, niemand uitgezonderd? Wat is er nu beter voor onze medemens, dan een kind van God te zijn? God creëerde ons om Zijn kinderen te zijn, er is niets beter dan dat. Zonder een kind van God te zijn mag je wel een goed leven hebben, maar uiteindelijk heeft het geen zin, het is allemaal voor niets geweest. De prijs die betaald moet worden voor het leven zonder God is gewoon te hoog om zelf te betalen.

Dus onze motivatie is in de eerste plaats liefde voor God. Dit komt tot uiting in gehoorzaamheid. Jezus maakt ons dit duidelijk in Johannes 14:15-24. Neem bijvoorbeeld vers 21: “Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft mij lief, en als iemand mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook ik zal hem liefhebben en mij aan hem doen kennen.” Er is een directe relatie tussen Jezus kennen, van Hem houden en Hem gehoorzamen. Ze zijn onlosmakelijk van elkaar. Iemand die zegt dat Hij Jezus kent en niet van Hem houdt, kent Hem niet. Als we zeggen dat we Hem liefhebben, maar Hem niet gehoorzamen, houden we niet van Hem en kennen we Hem helemaal niet. Dus evangelisatie komt voort uit het feit dat we Jezus kennen (dus weten we wat Hem aan het hart gaat), van Hem houden en daarom willen gehoorzamen. We gehoorzamen niet zodat we kunnen laten zien hoeveel we van Hem houden, maar we gehoorzamen omdat we van Hem houden en Hem kennen. Door onze relatie met Jezus en onze liefde voor Hem, gehoorzamen we Hem vanzelf. Als gehoorzaamheid op één of andere manier geforceerd moet worden, moeten we ons serieus afvragen of we God waarlijk kennen en waarlijk van Hem houden.

Het tweede wat ons motiveert is onze liefde voor onze medemens. Deze liefde komt voort uit onze liefde voor God. Onze liefde voor God en onze liefde voor onze medemens, zijn ook onlosmakelijk met elkaar verbonden. Sla 1 Johannes 4 er maar eens op na. Hier wordt

duidelijk gesteld dat echte liefde voor anderen voortkomt uit onze liefde voor God. Het zou ook wel heel raar zijn om te zeggen dat we van God houden, maar niet van de mens die Hij geschapen heeft. Maar als je er goed over na denkt, houden velen van ons niet van onze medemens en dan is natuurlijk de vraag of we wel echt van God houden.

Hoe bedoel ik dit? We gaan terug naar de droom uit hoofdstuk 1, lees die nog maar een keer. Stel, deze persoon is een christen en zegt dat Hij van God houdt, maar alle mensen bewust de afgrond in laat gaan, dan mogen we aan zijn liefde voor God op z'n minst twijfelen. Stel deze persoon beweert van God en zijn medemens te houden en laat ze bewust omkomen, ook al weet hij van het gevaar, dan is hij op z'n minst een moordenaar en in onze huidige maatschappij mag hij wel uitkijken dat hij niet aangeklaagd wordt voor misdaden tegen de mensheid. Zo ook met een christen die beweert van God te houden en van zijn medemens, en bewust geen hand uitsteekt tot medewerking van de redding van hun ziel en leven, die is een leugenaar en moet zich afvragen of hij wel een christen is. Het gaat in dit geval om het woord: bewust. Iemand die bewust de nood van de ongelovige negeert, kent God niet.

Maar hoe zit het met onbewust? Als de man in de droom, ook al weet hij van het dreigende gevaar, maar het min of meer negeert en gewoon maar verder gaat met zijn leven zoals altijd of zelfs andere geweldige dingen voor God doet, dan moeten we ons toch afvragen of hij wel werkelijk God kent en van Hem houdt. Op z'n minst heeft Hij Gods Wezen en verlangens niet helemaal juist begrepen. Zo is het ook met ons. Als christen kunnen we de nood van onze medemens niet negeren en mogen we dat ook niet. Wat is eigenlijk het belangrijkste dienstbetoon voor God? Is het niet dat wij actief meewerken aan de redding van zielen? Hoe kunnen we de afgrond waarin tientallen, honderden, misschien wel duizenden die wij kennen, ter pletter zullen storten negeren? Er is geen goed excuus voor te vinden als wij zo harteloos zijn en anderen verloren laten gaan. Ze gaan niet zomaar dood en dan is het afgelopen..... Nee, ze

vallen in de handen van de levende God, die Zijn woede, opgespaard tijdens al de jaren van hun leven, op hen gaat koelen. Wat een verschrikking en als ze eenmaal uit het leven gegrepen worden is het te laat. Wat geeft ons, die beweren God te kennen en van Hem houden, het recht om aan deze zaak van leven en dood voorbij te gaan? Dat recht hebben we niet en als je denkt dat we dat wel hebben, dan zul je geen verantwoording af hoeven te leggen tegen over mij, maar tegenover de Ware en Levende God.

De meesten van ons zullen niet letterlijk beweren dat we dat recht hebben, maar in ons doen en laten komt het wel naar voren. We doen niets of heel weinig om onze medemens te waarschuwen dat ze moeten vluchten voor de toorn van God (Matteüs 3:7). We hebben het te druk met allerlei andere zaken. Misschien dat deze dingen op zichzelf niet verkeerd zijn, maar ze mogen nooit onze liefde voor de medemens verdrücken. Maar ik heb echt geen tijd om het evangelie te verkondigen, je weet niet hoe druk ik het heb. Dus laat je de burens, je familie en vrienden, maar verloren gaan? We hebben wel tijd voor de ochtend- of avondkrant. Velen van ons hebben genoeg tijd om regelmatig tv te kijken, radio te luisteren, lekker te winkelen, uitstapjes te maken. Of wat dacht u van werken. We hebben wel tijd om vele uren te werken, zelfs meer dan nodig en goed voor ons is. We hebben tijd voor allerlei op zichzelf geen verkeerde of slechte dingen, maar in het licht van de eeuwigheid nutteloze dingen. Laat die krant maar eens liggen en maak eens een praatje met de buurman. Doe die tv uit en ga op bezoek bij je vrienden. Ga in plaats van stappen (en hoeveel mensen die zich christen noemen vergooiden hun tijd daar niet mee?) eens met God op stap in het avontuur van het zoeken naar de verlorenen. Stop eens met overwerk en besteed die tijd aan de dingen die waarlijk van belang zijn. Werken moeten we, maar onze levenstandaard zou best iets lager kunnen..... Onze ogen zijn jammer genoeg gericht op de wereldse bezittingen in plaats van op de schatten in de hemel. En als er eens iemand tegen onze wereldse levensstijl en wereldse manier van denken ingaat, dan noemen we hem overgeestelijk, radicaal of fanatiek. Het wordt tijd om het Woord van God maar weer eens door te lezen en tot ons door

te laten dringen wat er eigenlijk geschreven staat en hoever liefde voor God werkelijk gaat! Het is ronduit beschamend hoe weinig inhoud ons geloof werkelijk heeft en hoe vast wij aan het onbelangrijke, wereldse en nutteloze zitten. Ik hoop en bid, dat God ons allemaal bevrijden zal en we ware volgelingen van Jezus zullen worden. Laten we Lucas 14:25-35 nog maar eens goed lezen en de kosten van het volgen van Jezus berekenen.

Nu hoor ik overigens iemand zeggen, al die bezittingen, huizen, vrouw en kinderen, en leven opgeven, dat moet je niet zo letterlijk zien en dat is ook de overwegende leer in onze kerken en gemeentes; dat is allemaal symbolisch bedoeld. Lees de Handelingen der Apostelen nog maar eens, met name de eerste 8 hoofdstukken, en vertel me dan eens hoeveel er van die stelling overblijft. Hoe durven wij te beweren dat Jezus deze dingen figuurlijk bedoelde als Zijn discipelen ze letterlijk namen en dat ook aan anderen overbrachten? Het wordt nodig tijd dat wij een vernieuwing van denken krijgen en gaan doen wat God van ons verlangt en gaan leven zoals Hij dat graag ziet. We moeten vragen of God Zijn liefde wil uitstorten in ons hart, ons Zijn Geest wil geven en onze liefde voor Hem weer wil aanwakkeren, anders is het slecht met ons gesteld (is het dat in het algemeen ook niet?).

Tot zover onze motivatie, laten we God vragen dat die zuiver mag zijn in alles wat we doen. Nu gaan we verder met ons doel. Wat is het doel wat we willen bereiken met de verkondiging van het evangelie. Voor velen van ons is evangelisatie al een doel op zichzelf, maar is dat wel correct? Voor anderen is het doel dat mensen een keuze zullen maken voor Jezus, maar ook dat laat in de praktijk vaak na verloop van tijd te wensen over. Weer anderen willen zoveel mogelijk mensen bereiken met het evangelie, maar staan er niet bij stil wat er gebeurt met hen die de boodschap gehoorzaam zijn. Sommigen willen bekeerlingen maken, maar is dat wel voldoende? Al met al vele doelen en over het algemeen ook vele frustraties omdat de doelen niet bereikt worden en op de lange termijn veel te wensen overlaten. Het antwoord op de vraag wat ons doel zou

moeten zijn in evangelisatie kan, net als het antwoord op de vraag van een juiste motivatie, alleen maar in Gods Woord gevonden worden.

Op zich is het woord evangelisatie in zichzelf al een totaal verkeerde woordkeuze. Het is niet in de Bijbel terug te vinden. Wel vinden we er het woord evangelist (zo'n 3 keer), maar evangeliseren die per sé? Naar mijn stellige overtuiging niet, Pilippus de evangelist, één van de zeven (Handelingen 6:5, 8:1-8, 21:8), bracht wel het evangelie, maar Timoteüs de evangelist (2 Timoteüs 4:5) had niet als hoofdtaak de verkondiging van het evangelie. De wijd verspreide gedachte en leer dat evangelisten evangelisatie bedrijven is niet Bijbels gegrond. Ze hebben een heel andere taak toebedeeld gekregen, lees Efeziër 4:8-16 maar eens. Hun taak is de toerusting van de gelovigen in het dienen van God. Herders zorgen toch voor Gods gemeente en niet voor de heidenen? Leraren leren Gods gemeente en toch niet de heidenen? Enz. Maar wat doen we met de evangelist? We zonderen hem af en hij moet maar het werk doen voor ons, wat wij zouden moeten doen. Dat is zijn taak niet, hij hoort in het zelfde rijtje thuis als de rest en moet Gods gemeente tot dienstbetoon toerusten. Wat is zijn taak dan? Naar mijn mening, gebaseerd op de taken die Timoteüs had, was zijn taak als evangelist om Gods gemeente steeds opnieuw de waarheid van het evangelie voor te houden en die te bewaren en te verdedigen. Deze taak had hij ontvangen als een gave, zie 1 Timoteüs 4:14 en 2 Timoteüs 1:6. Zie voor deze redenatie 1 Timoteüs 1:3-11, 1 Timoteüs 4:1-16, 1 Timoteüs 6:3-5, 1 Timoteüs 6:20-21, 2 Timoteüs 2:14-26, 2 Timoteüs 3:13-17 en 2 Timoteüs 4:1-5. Let met name op 1 Timoteüs 4 en 2 Timoteüs 4 waarin het gaat over Timoteüs zijn gave en het feit dat hij evangelist is. Beide keren staat dit uitdrukkelijk in de context van het verdedigen van gezonde leer, het ware evangelie.

Als we ook ontdekken dat evangelisatie niet bijbels is vervalt daarmee ook de noodzaak van de evangelist om te evangeliseren. Wat leert de Bijbel ons over evangelisatie? Zoals al gezegd: niets. Maar wat is dan wel ons doel als we de verlorenen het evangelie

verkondigen. Dit wordt duidelijk omschreven in Matteüs 28:18-20, een bekend gedeelte: “Jezus kwam dichterbij en zei tegen hen: ‘God heeft mij alle macht gegeven in de hemel en op aarde. Trek eropuit en maak alle volken tot mijn leerlingen en doop ze in de naam van de Vader en van de Zoon en van de heilige Geest. Leer hun alles onderhouden wat ik jullie heb opgedragen. En, wees er zeker van: ik ben bij jullie, van dag tot dag, tot aan de voltooiing van de wereld.” Dit wordt altijd aangehaald om ons te motiveren in evangelisatie en dat terwijl het evangeliseren juist tegenspreekt. Maak alle volken tot Mijn discipelen, doop en leer hen te onderhouden wat ik jullie heb opgedragen. Dat is wat ons doel is. Niet evangelisatie, het krijgen van keuzes, maken van bekeerlingen, maar wij moeten discipelen maken. Dat gaat wel even iets verder, dan alleen het evangelie verkondigen. Ons doel is het maken van discipelen, hen te dopen en te onderwijzen. Wat een verantwoording, wat een vertrouwen stelt God in jou en mij. Geen wonder dat onze pogingen tot evangelisatie vaak zo vruchteloos zijn, we gaan helemaal ons doel voorbij. Geen wonder dat al de honderden, duizenden en soms honderdduizenden guldens die wij tegen evangelisatie acties aangooien verloren gaan, ons doel is helemaal verkeerd. We moeten onze denkwijze ook hier vernieuwen naar Gods principes. Evangelisatie is trouwens een tamelijk nieuw woord, het stamt uit de vorige eeuw. Grote namen als Billy Graham hebben ons deze richting ingestuurd door hun massa acties. Maar kijk eens naar het uiteindelijke resultaat, zelfs Billy Graham zelf was en is zich terdege bewust dat meer dan 75% van de mensen die zijn boodschap aannamen, uiteindelijk zouden “afvallen”. Diep bedroevend als we erover nadenken. Laten we stoppen met evangeliseren en ons toewijden aan Gods werk: het maken van discipelen.

Natuurlijk neemt dit veel meer tijd in beslag dan evangelisatie, je kan geen honderden discipelen maken per dag. Eén per jaar is eigenlijk al wel meer dan genoeg wil je het goed doen. Dat neemt overigens wel wat druk van de ketel, of niet soms? Eéntje per jaar maar? Is dat niet wat weinig? Laten we eindigen met een simpel rekensommetje.

Als één “evangelist” elke dag één persoon per dag voor de Heer zou winnen, dan zal hij als hij dit 32 jaar lang volhoudt 11680 mensen bereiken. Praktisch gezien moeten we echter stellen dat daarvan 75%-90% “afvalt”, dus uitgaande van 75% blijven er 2920 mensen over. Aan de andere kant als iemand “maar” één discipel per jaar zou maken, die op zijn beurt ook één discipel per jaar zou maken (anders is die geen echte discipel) dan zou deze persoon in 32 jaar onze hele wereldbevolking van 6 miljard mensen bereiken. Weet je wat dat betekend? Dat nog in ons leven de Heer terugkomt omdat de hele wereld het evangelie heeft gehoord! En dat kan onze huidige manier van het verkondigen van het goede nieuws (evangelisatie) nooit bewerkstelligen. Op het maken van discipelen zullen we in hoofdstuk 7 terugkomen.

Laten we dit hoofdstuk afsluiten met deze laatste gedachte, gebaseerd op Matteüs 28:18-20. Jezus draagt Zijn apostelen en volgelingen op om discipelen te maken. Deze discipelen moeten ze leren al wat Jezus hen geboden en opgedragen heeft na te volgen. Jezus droeg Zijn volgelingen op om discipelen te maken, dus wat leren deze volgelingen de nieuwe discipelen? Juist ja, om op hun beurt discipelen te maken. En dat doen deze discipelen, zij maken op hun beurt weer nieuwe discipelen, en ga zo maar door. Tenminste, zo had het door moeten gaan..... Met andere woorden als je een volgeling van Jezus bent, ontkom je niet aan het discipelen maken, er zijn geen uitzonderingen. Een evangelist in de moderne zin van het woord (iemand die evangeliseert), hebben we dus niet nodig, want iedereen van ons zou discipelen moeten maken. We houden dus geen excuus over om ons achter te verschuilen.

Hoofdstuk 5 - Niet onze boodschap, maar Gods boodschap!

Zoals we al gezien hebben, is over de jaren heen de Bijbelse evangelie boodschap in veel gevallen verwaterd. Vaak zijn mensen die het evangelie verkondigen gefrustreerd, omdat veel mensen het niet echt willen horen en zij die wel luisteren het over het algemeen niet begrijpen. Dit wordt vaak verklaard door te zeggen dat de natuurlijke mens, het geestelijke niet kan begrijpen en vatten. Dit is uiteraard waar, maar is (alweer) één zijde van de medaille. Er is nog iets heel anders aan de hand, de inhoud (zoals eerder opgemerkt) klopt niet geheel meer en daarom heeft het voor de toehoorder vaak geen betekenis. Dit is over het algemeen wat wij verkondigen: Jezus houdt van je en is voor je zonden gestorven aan het kruis en zal je redden als je Hem aanneemt als Heer en Heiland (of Redder).

Deze boodschap heeft voor de mens vaak geen enkele waarde en betekenis, omdat hij het niet vatten kan. Deze boodschap bevat nogal wat “zwarte gaten”. Bij degene die deze boodschap hoort, worden direct een aantal vraagtekens opgeroepen. Als we het goede nieuws verkondigen krijgen we vaak een heleboel vragen, zoals: “waarom is er zoveel oorlog, pijn, enz.? Hoe kan een God die van me houdt me naar de hel sturen?” En ga zo maar door. Deze vragen worden meestal niet gevraagd omdat de toehoorder niet wil luisteren of gewoon moeilijk wil doen, maar meer vanwege onbegrip. En onze boodschap is deels de schuld van dit onbegrip, wij zijn vaak niet duidelijk of duidelijk genoeg.

Ik zal dit aan de hand van een voorbeeld proberen duidelijk te maken. Stel je gaat op een dag gewoon voor een routine controle naar de huisarts. Als hij klaar is met het onderzoek, geeft hij je een medicijn dat je drie maal daags moet slikken. “Ik heb alles wat ik bezit verkocht om jou dit medicijn te kunnen geven,” omdat ik je zo graag mag, zegt de huisarts erbij. Dan gaat hij naar de volgende patiënt toe. Een beetje verward blij jij staan met je medicijn en je hebt geen idee waarvoor het is. Maar goed, thuisgekomen volg je toch het advies van de huisarts op en slik je het spul. Het heeft een

vreselijke smaak, een nog veel ergere bijmaak en na een minuut of twintig krijg je hoofdpijn, buikpijn en nog veel meer. Kortom, je wordt doodziek van dat spul. Na een paar dagen geef je het op, wat een rotzooi heeft de dokter mij nu gegeven. Daarbij komt dat je voordat je het medicijn ging slikken, je kiplekker voelde, dus waarom zou je iets moeten slikken. Je gooit het spul weg en vergeet het maar gauw weer. Die huisarts is gek, denk je, alles te verkopen voor zulke rommel. Totdat je een paar maanden later opeens doodziek wordt.....

Belachelijk denk je misschien, dit zou een dokter nooit doen. Nee, dat doet een dokter gelukkig ook niet zo. Hier is de correcte versie van het verhaal. Je gaat voor een routine controle naar de huisarts. Na afloop van het onderzoek kijkt hij je bezorgd aan en zegt dat hij vermoedt dat je iets ernstigs hebt en stuurt je door naar het ziekenhuis voor een onderzoek. Als je bij hem terugkomt, vertelt hij je dat je ernstig ziek bent. Je hebt een virus, dat je van binnen opeet en binnen een paar maanden zul je eraan sterven. Hij laat je foto's zien van wat het virus in je lichaam aan het doen is, laat je alle resultaten van het onderzoek zien en legt uit hoe je aan het virus gekomen bent. Hij benadrukt nog eens dat het virus dodelijk is en je binnen een paar maanden niet meer zult leven, als er niets aan gedaan wordt. De schrik slaat je om het hart, dat ziet er niet zo rooskleurig en hoopvol uit. Maar dokter, zeg je, ik wil niet sterven, is er dan niets wat gedaan kan worden? De huisarts stelt je gerust en zegt dat hij het medicijn heeft tegen het virus. Het is verschrikkelijk duur en wordt niet vergoed door het ziekenfonds. Je beseft dat je nooit van je leven aan zoveel geld kan komen en dat je zonder dit medicijn ten dode opgeschreven staat. Maar, vervolgt de huisarts, ik heb alles wat ik bezit verkocht om voor jou dit medicijn te kopen en je mag het voor niks hebben. Hier is het medicijn, zorg dat je de hele kuur afmaakt en het 3 maal daags inneemt, anders werkt het nog niet. Je kan je oren niet geloven, dat is nog eens een meelevende huisarts. Dankbaar neem je het medicijn aan en je volgt de instructies nauwkeurig op, zodat je in leven blijft. Je beseft je maar al te goed wat er gaat gebeuren als je niet luistert.

Dat is beter, of niet soms? De eerste patiënt begrijpt er niks van, en wel om de reden dat hij geen correcte informatie gekregen heeft. Hij heeft wel het medicijn, maar beseft niet dat hij ziek is. Wat hem betreft is het medicijn waardeloos! De tweede patiënt heeft de juiste informatie en realiseert zich daarom ten volle de hele situatie en voor hem is het medicijn zeer kostbaar! Wat wel of niet achterhouden van informatie allemaal niet teweeg kan brengen.

Laten we nu eens gaan kijken wat dit te maken heeft met het goede nieuws dat wij verkondigen. We herhalen de boodschap die over het algemeen verkondigd wordt nog eens: Jezus houdt van je en is voor je zonden gestorven aan het kruis en zal je redden als je Hem aanneemt als Heer en Heiland (of Redder).

Vergelijk dit eens met de twee voorgaande voorbeelden. Dit is precies wat de eerste huisarts doet, hij geeft het medicijn (Jezus), terwijl hij de patiënt niet verteld wat hij heeft. Dit is nu precies wat wij doen als we het goede nieuws verkondigen, we geven het medicijn, zonder mensen te overtuigen van hun ziekte. Wat hun betreft hebben ze het medicijn niet nodig, want ze zijn in hun eigen ogen niet ziek. Ze weten wel dat ze eens sterven zullen, maar realiseren zich absoluut niet dat dit komt door de ziekte in hun leven: zonde.....

Vaak hoor je als reactie op onze verkonding: fijn dat Jezus gestorven is, maar wat heb ik eraan. Wat een ongelovige betreft is de kruisdood van Jezus een nobele en idealistische daad, maar totaal nutteloos. Ze beseffen niet het waarom van de kruisdood. En als ik heel eerlijk ben, vraag ik me soms af of wij het eigenlijk wel ten volle beseffen. Als iemand de volledige boodschap hoort zal hij ook het hoe en waarom begrijpen en de noodzaak van Jezus' sterven inzien. Natuurlijk zal hij nog steeds de boodschap als waarheid moeten accepteren en geloven, maar hij zal tenminste begrijpen waarvoor hij kiest.

Als wij de volledige boodschap verkondigen zullen ook veel van de

vragen die zo vaak gesteld worden of blijven hangen, beantwoord worden. De toehoorder gaat inzien waarom mensen sterven, waarom allen die niet geloven naar de hel gaan en hij gaat Gods liefde inzien.

Zo vaak hebben wij het in onze verkondiging van de boodschap over de bijzaak, zoals: waarom is er zoveel ellende, waarom ruzies tussen christenen, waarom grijpt God niet in, enz. Op zichzelf belangrijke vragen, maar ze leiden ons niet naar de hoofdzaak: een zondaar die schuldig staat tegenover God en redding en bevrijding nodig heeft. Als we onze boodschap op de juiste manier verkondigen zullen we het echt over het evangelie hebben en niet over allerlei andere zaken. Ons hoofddoel is de redding van zielen en niet het beantwoorden van allerlei vragen.

Het zou toch absurd zijn dat je het met de huisarts over uw burens, familie ruzies, problemen in de wereld, enz., zou hebben terwijl je ten dode opgeschreven staat vanwege het virus in je lichaam. Dat is allemaal wel leuk en aardig, maar zal je nooit genezen. Een huisarts zal het met je over de hoofdzaak hebben, niet over allerlei bijzaken. Maar als het om “evangelisatie” gaat, vermijden wij zo vaak de kern van het evangelie en raken verstrikt in allerlei discussies. Erg frustrerend of niet soms? Maar vaak wel onze eigen schuld. Kijk eens naar Jezus en de vele malen dat Hem vragen gesteld werden. Op de één of andere manier kwam Hij steeds weer uit bij het evangelie en de noodzaak van geloven in God. Hij raakte niet verstrikt in allerlei discussies of bijzaken, Hij ging altijd naar de kern van de zaak. En dat voorbeeld zouden wij moeten volgen!

Het evangelie is zeer kostbaar en wij moeten het niet de kracht ontnemen, door een onvolledig evangelie te verkondigen. Eerst moet de toehoorder ervan overtuigd zijn dat hij redding nodig heeft, voordat je hem redding aanbiedt.

Laat voor één moment alles eens los wat je weet over Jezus Christus en Gods woord en doe eens alsof je een ongelovige bent, die het evangelie nog nooit gehoord heeft. Je bent ergens en iemand spreekt

je aan, die graag met je over geloven wil praten. We kijken samen eens naar wat van de meest voorkomende manieren waarop mensen aangesproken worden en hoe dit overkomt op jou als ongelovige.

1. Jezus houdt van je en is voor jou gestorven.

Mogelijke reacties: Wie is Jezus? Wie is er overleden, moet ik die soms kennen? Gestorven voor mij, waarom?

2. Je bent een zondaar en je hebt Jezus nodig.

Mogelijke reacties: Wat is een zondaar? Ik heb niemand nodig, ik red het zo ook wel!

3. Jezus is de enige weg naar God en naar de hemel.

Mogelijke reacties: God, die ken ik niet? De hemel, waar is dat?

4. Jezus houdt van je en is voor je zonden gestorven aan het kruis en zal je redden als je Hem aanneemt als Heer en Heiland of Redder.

Mogelijke reacties: Zonden, wat zijn dat? Voor mijn zonden, er zijn velen die erger zijn dan ik. Heer en Heiland wat is dat in vredesnaam? Jezus aannemen zodat hij mij kan redden, waarom heb ik redding nodig?

En zo kunnen we nog wel even doorgaan. Voor ons zijn al deze stellingen duidelijk en begrijpelijk, maar voor iemand die in de wereld is hebben ze geen enkele betekenis. En zelfs al zou iemand een bepaalde voorkennis hebben, dan denkt hij vaak heel wat anders bij bepaalde “christelijke terminologie” dan jij doet. Een ongelovige denkt natuurlijk, hij leeft met z'n gevoelens, verstand, emoties en ervaring. Voor hem gelden alleen maar feiten, dingen die hij grijpen en begrijpen kan. Hij moet overtuigd worden en als we eerlijk zijn is Jezus houdt van je is voor je gestorven en wil je redden als je Hem aanneemt (hoe waar het ook is), niet erg overtuigend over het algemeen, of wel soms?

Hij moet overtuigd worden van de waarheden die jij verkondigt, het moet hem iets doen en in veel gevallen laat de boodschap die wij

verkondigen mensen koud. Dat zou niet zo moeten zijn, Gods Woord laat niemand koud, dus moeten wij ons serieus afvragen of wij Gods Woord wel verkondigen.

Nu zul je zeggen dat wij niet overtuigen moeten, maar dat Gods Geest dat doen moet en daar heb je deels gelijk in. Veelal wordt in Christelijke kringen gezegd dat wij moeten getuigen en de Heilige Geest moet overtuigen en dit is hoofdzakelijk gebaseerd op Johannes 16:8(NBG): “En als Hij komt, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel.”. Maar laten we eens kijken wat er over Paulus gezegd wordt als hij het goede nieuws verkondigt. Handelingen 18:4-5: “Elke sabbat sprak hij in de synagoge en trachtte hij Joden en Grieken te overtuigen. Toen Silas en Timoteüs uit Macedonië waren aangekomen, kon Paulus zich geheel aan de prediking wijden. Tegenover de Joden getuigde hij dat Jezus de Christus is”. Lees ook Handelingen 17:1-4, Handelingen 19:8, en Handelingen 28:23-24 eens door. Let op wat hier over Paulus en zijn toehoorders gezegd wordt. Opmerkelijk, of niet soms, dat er steeds gesteld wordt dat de toehoorders zich door hetgeen Paulus verkondigde lieten overtuigen en nog opmerkelijker is het dat Paulus zelf doelbewust zijn toehoorders probeerde te overtuigen. Waarom deed Paulus dit? Omdat hij zichzelf zag als Gods medewerker (2 Korintiërs 6:1) of medearbeider (1 Korintiërs 3:9). Wij zijn gezanten (ambassadeurs) van Jezus Christus, die de volmacht van God gekregen hebben om op deze aarde Zijn grote werken en Zijn boodschap te verkondigen (2 Korintiërs 5:20). Als wij spreken is het God die door ons heen zegt: laat je met Mij verzoenen. Het is wel degelijk onze taak om te zorgen dat de boodschap die wij brengen overtuigend overkomt, wie wil er nu luisteren naar iets wat niet overtuigend is. En als wij een overtuigende boodschap brengen, zal de Heilige Geest hierop doorwerken en de persoon overtuigen van de waarheid en zijn zonden.

Nu moeten we hier wel bij opmerken dat de boodschap wel in lijn moet zijn met Gods Woord. Wij moeten niet proberen de toehoorder

te overtuigen met menselijke wijsheid, maar met Gods Woord. Alleen Gods Woord overtuigt en niet onze soms zo goed klinkende verhalen, anekdotes en redeneringen. En vaak leunen wij meer op onze eigen (of iemand anders') wijze van "evangeliseren" en op onze eigen (of iemand anders') overredingskracht of technieken, dan dat we vertrouwen op Gods Woord. Het is bedroevend om te zien hoe weinig Gods Woord gebruikt wordt in het brengen van Gods boodschap. In plaats daarvan vertrouwen we op verhalen, anekdotes, redeneringen, boekjes en materialen, die door mensen verzonnen zijn en verwachten daar wonderen van. Nu is het niet verkeerd om gebruik te maken van al deze dingen, zolang ze gegrond zijn op Gods Woord, maar ze mogen nooit de overhand krijgen. En maar al te vaak zijn ze niet of maar gedeeltelijk gegrond op Gods Woord. Wonderen kunnen we alleen van God en Zijn Woord verwachten, niet van een mens..... De mens is een kanaal waardoor God werkt en waardoor Hij wonderen wil doen, wij bezitten geen kracht in onszelf, maar ontlenen die aan God.

Dat is allemaal wel leuk en aardig gezegd, maar hoe geef ik aan dit alles invulling? Hoe kan ik Gods Woord zo gebruiken dat het de ander overtuigt? We moeten allereerst leren met Gods Woord om te gaan, zodat we het effectief in de strijd kunnen gebruiken. Zelfs het brengen van het goede nieuws is strijd, je valt de duivel rechtstreeks aan als je probeert iemand te winnen voor Jezus Christus en Zijn koninkrijk. Gods Woord is een zwaard (Efeziërs 6:17 en Hebreeë 4:12-13), ons wapen in de strijd tegen ons eigen vlees, zonde en de machten van de duivel. Een soldaat moet leren met zijn wapens om te gaan om effectief te zijn in de strijd en zo moeten ook wij leren met ons wapen, het zwaard, om te gaan. We moeten de kracht en effectiviteit ervan leren kennen. Vaak gooien wij met propjes naar onze toehoorders, terwijl we zwaar geschut hebben om af te vuren. Propjes hebben niet veel overtuiging in een oorlog, of wel soms?

Om het zwaard goed te kunnen gebruiken moeten we allereerst ons doel nog eens goed voor ogen hebben. Wat willen we bereiken met de verkondiging van onze boodschap? Zoals eerder gesteld, is dit

niets ander dan het maken van discipelen. En hoe wordt je een discipel? Alleen door bekering van je zonde en geloof in Jezus Christus, wat wedergeboorte bewerkstelligd. Hoe blijf je een discipel? Door te volgen. Op grond van dit doel kunnen we vaststellen waar de toehoorder van overtuigd moet worden. Van twee dingen dus: 1. Dat hij een zondaar is en 2. Dat geloof in Jezus Christus en Zijn plaatsvervangend lijden van levensbelang voor hem is. Of te wel, hij moet zien dat hij een dodelijke ziekte (zonde) heeft en wat de gevolgen hiervan zijn (dood, hel en eeuwige ellende), maar dat er ook een dokter is (Jezus) die het juiste medicijn (bekering en geloof) voor hem heeft en hem kan genezen.

Nu kunnen we de aanval inzetten met ons zwaard. Allereerst moet de toehoorder ervan bewust worden dat hij een zondaar is. Je beseft waarschijnlijk al dat het zeggen van “God houdt van je en wil je redden”, niet veel meer is dan het schieten met een propje. Ook te zeggen tegen je toehoorder dat hij een zondaar is of gezondigd heeft en daarom redding nodig heeft, is niet veel meer dan het schieten met propjes. Voor 99% van de mensen die niet geloven, hebben de woorden zondaar en zonde geen waarheidsgetrouwe betekenis meer. Zondaars zijn mensen die wel heel erg slecht zijn, zoals seriemoordenaars en grote criminelen. Ik ben niet slechter dan de meeste mensen die ik ken. Over het algemeen vind de zondaar zichzelf een vrij goed persoon, zolang hij zich afspiegelt aan anderen en de maatstaven van de wereld. Zodra hij Gods maatstaven leert kennen wordt het wel even anders. Ook het woord zonde heeft tegenwoordig geen betekenis meer, door de jaren heen hebben we er ‘jammer’ en dergelijke termen voor ingevuld. In tegenstelling tot de kerk, heeft satan niet stilgezeten. Hij is constant bezig Bijbelse termen, waarden en normen uit te hollen, zodat hun ware betekenis en doel verloren gaan. We moeten ons goed beseffen dat ons Christelijk jargon geen betekenis voor de wereld heeft, dus moeten we hun in hun eigen taal zien te bereiken.

Hoe overtuig ik nu een zondaar van zijn zonden? Een relevante vraag, en er is maar één (Bijbelse) manier. Hiervoor moeten we nog

eens goed stellen wat zonde is: 1 Johannes 3:4: “Wie zondigt, gaat in tegen de wet van God, want zonde is ingaan tegen Gods wet.” Zonde is het overtreden van Gods wet, dit moet goed begrepen worden, anders zullen noch wij, noch de zondaar echt begrijpen wat zonde is.

De zondaar kan dus maar op één manier overtuigd raken van zijn zonde en goed begrijpen wat zonde inhoud, door hem Gods wet (de 10 geboden) voor te houden. Dat klinkt je misschien een beetje raar in de oren, de 10 geboden gebruiken in “evangelisatie”. Maar als we de functie van Gods wet begrijpen dan is het helemaal niet meer zo vreemd, de 10 geboden zijn juist onderdeel van het goede nieuws. Door de 10 geboden komt een zondaar tot de ontdekking dat hij een zondaar is en schuldig staat tegen over God. Lees de volgende uitspraak eens: “Stellen wij dan door dit geloof de wet buiten werking? Helemaal niet! Wij bevestigen juist de betekenis van de wet.” Veelal wordt geleerd dat de wet van God nutteloos is geworden zodra wij gaan geloven, maar deze uitspraak beweert juist het tegenovergestelde. Jezus is toch het einde van wet of niet soms (Romeinen 10:4)? Ook de volgende uitspraak is misschien een beetje verwarrend: ‘Denk niet dat ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen. Ik ben niet gekomen om ze af te schaffen, maar om ze hun volle betekenis te geven. Ik verzeker u: zolang hemel en aarde bestaan, zal niet één lettertje of streepje uit de wet geschrapt worden totdat alles gebeurd is. Wie dus een van deze geboden afschaft, al is het nog zo klein, en anderen leert hetzelfde te doen, zal de kleinste genoemd worden in het hemelse koninkrijk. Maar wie zich aan de geboden houdt en anderen leert hetzelfde te doen, die zal een grote naam hebben in het hemelse koninkrijk.’ De eerste uitspraak is gedaan door Paulus in Romeinen 3:31, de tweede uitspraak door Jezus in Matteüs 5:17-19. Iedereen die zegt dat Gods wet geen waarde meer heeft voor Christenen, heeft het dus helemaal bij het verkeerde eind, Jezus noemt zo’n persoon de kleinste in Zijn koninkrijk (en hoeveel van ons leren dit niet, alleen gebaseerd op Romeinen 10:4). Maar wie ze leert en doet(!) zal een grote naam hebben in Gods Koninkrijk. Door het geloof bevestigen wij juist de betekenis van de wet, maar zo velen van ons gaan regelrecht aan de

betekenis van de wet voorbij of ontnemen het zelfs z'n kracht.

Voordat we verder gaan, is het op z'n plaats om tenminste Romeinen 10:4, waar Jezus het einde van de wet genoemd wordt te lezen en iets nader te bekijken. Allereerst lezen we het uit de NBG: "Want Christus is het einde der wet, tot gerechtigheid voor een ieder, die gelooft." Hier staat absoluut niet dat Jezus een einde aan de wet maakt, dat zou zowel Bijbels (zoals we al gezien hebben) als grammaticaal onjuist zijn. Einde verwijst namelijk terug naar Jezus en niet naar de wet. Laten we er eens een Engelse vertaling bij pakken om de tekst iets duidelijker te maken: "For Christ has accomplished the whole purpose of the law. All who believe in him are made right with God. (New Living Translation)" vertaald: "Want Jezus heeft de hele bedoeling van de wet volbracht. Iedereen die in Hem gelooft wordt gerechtvaardigd voor God." Wat is het eigenlijke doel van de wet? Niet om ons te veroordelen, maar dat wij door de wet zouden leven (Romeinen 10:5, Lucas 10:25-28 en Matteüs 16:17-22). Praktisch gezien is dit echter onmogelijk, want er is niemand die zijn hele leven lang de wet houdt. Om het eeuwig leven te ontvangen moet je de wet ten alle tijde gehoorzamen; onmogelijk dus. Daarom is Jezus nu gekomen, om de eis van de wet te vervullen, om ons te rechtvaardigen voor God. De wet, door onze zonde, kon dat niet doen, maar Jezus is het einde(=vervulling) van de wet. Einde betekend dus het voldoen van, een einde maken aan de staat waarin wij onder de wet verkeren, of het doel vervullen van de wet.

Maar wat is dan wel de betekenis en het doel van de wet? Dit wordt duidelijk als we bijvoorbeeld Romeinen 3:19-20 lezen: "Wij weten dat alles wat de wet zegt, van toepassing is op wie onder de wet leven. Zo wordt iedereen het zwijgen opgelegd en moet de hele wereld schuld bekennen tegenover God. Want geen mens wordt door God gerechtvaardigd omdat hij doet wat de wet verlangt. Door de wet wordt de mens zich er alleen maar van bewust dat hij zondigt". Zie ook Galaten 3:19-26, Romeinen 4:15, Romeinen 7:7-14 en Romeinen 8:6-8 lezen. Eigenlijk is het goed om heel Romeinen 1

t/m 7 eens door te lezen, dus als je een keertje tijd hebt.... Door de wet worden onze zonden aan het licht gebracht, we komen te weten wat zonde is en worden ons bewust dat we zondigen. Door de wet staat de hele wereld schuldig tegenover God en worden al onze excuses tegenover God weggenomen. Door de wet beseffen we ons dat we ten dode opgeschreven staan en door God gestraft zullen worden, omdat we Zijn wet overtreden hebben. We beginnen te begrijpen dat onze manier van leven ons vijanden van God maakt en dat we in onze zondige staat niet tot Hem kunnen komen.

Laten we met name Galaten 3:24 nog eens lezen: “De wet is dus een tuchtmeester voor ons geweest tot Christus, opdat wij uit geloof gerechtvaardigd zouden worden.”. Jammer genoeg is dit vers niet zo nauwkeurig in het Nederlands vertaald, dus wil ik het vers graag met je in het Engels lezen: “Therefore the Law has become our tutor to lead us to Christ, that we may be justified by faith. (New American Standard Bible) - Wherefore the law was our schoolmaster to bring us unto Christ, that we might be justified by faith.(King James Version)” Hier wordt het doel van Gods wet duidelijk. Vertaald staat hier: “De wet is onze onderwijzer geworden, om ons naar Christus te brengen (of leiden), zodat we gerechtvaardigd zullen worden door het geloof. Dat is nu precies wat de wet doet, het maakt ons bewust van onze zonden (ziekte) en het resultaat ervan (ellende, straf, dood, hel) en dat we een Redder (dokter) nodig hebben, die ons door geloof (medicijn) in Hem bevrijdt.

Als laatste, wat betreft de wet, lezen we nog 1 Timoteüs 1:8-11: “8 De wet, zo weten we, is goed, als we haar op de juiste wijze gebruiken. We moeten wel bedenken dat een wet er niet is voor goede mensen, maar voor mensen die zich niet storen aan wet of gezag, voor goddelozen en zondaars, voor hen die al wat heilig is verachten en ontwijden, voor hen die hun vader of moeder doden, voor moordenaars, bedrivers van ontucht, knapenschenders, slavenhandelaars, leugenaars en voor hen die zich schuldig maken aan meened of aan iets anders dat indruist tegen de gezonde leer. Die leer vinden we in het evangelie dat mij is toevertrouwd, het evangelie

dat getuigt van de grootheid van de goede God”. Duidelijk of niet soms? De wet is goed als we haar op de juiste manier gebruiken, de wet is er voor de zondaars. Hoe kunnen we toch met z’n allen aan zulke waarheden voorbij gaan en met propjes schieten en een evangelie zonder inhoud en betekenis brengen, berust op menselijke wijsheid. En de gevolgen hiervan zien we dagelijks in onze kerk en de kerken om ons heen.

Als we de 10 geboden gebruiken bij het brengen van het evangelie, schieten we niet meer met propjes, die nauwelijks pijn doen en ook niet erg doeltreffend zijn, maar schieten we trefzeker met zwaar geschut. Iemand die de 10 geboden hoort en inziet dat hij ze overtreden heeft, beseft automatisch dat hij schuldig staat voor God en een groot probleem heeft. Ook zal, of hij het nu wil of niet, de wet (10 geboden) hem overtuigen van zijn zonden en hem laten zien dat God in zijn recht staat om hem te straffen. Iemand die de 10 geboden leert kennen, vraagt zich niet meer af waarom mensen naar de hel gaan, waarom er ziekte, dood en ellende is, hij beseft het maar al te goed. Ook maakt deze persoon zich opeens niet meer zo druk over de vele in evangelisatie zo lastige waarom vragen, zoals eerder aangestipt. Nee, er is nu nog maar één vraag die hem bezighoudt en dat is hoe ontkom ik aan Gods toorn! In het volgende hoofdstuk zullen we kijken hoe het gebruik van de 10 geboden, bij het brengen van het goede nieuws, in z’n werk gaat.

Als de toehoorder eenmaal de tien geboden kent, moet hij zich gaan realiseren wat de gevolgen van zijn overtredingen zijn. Hierover kunnen we iets korter zijn dan over het voorgaande, we bekijken er samen een paar. God is onze vijand en we hebben geen enkele band of relatie met Hem (Kolossenzen 1:21). Gods toorn rust op je leven, je verdient het om gestraft te worden (Johannes 3:36, Romeinen 1:18, Romeinen 4:15). Je zult voor eeuwig boeten, ver van God verwijderd (2 Tessalonicenzen 1:8-9). Je wordt in de hel geworpen, waar je voor eeuwig gepijnigd wordt (Openbaringen 20:13-15, Openbaringen 21:7-8, Matteüs 8:12 en Marcus 9:47-48).

Als hij zich dit eenmaal realiseert komt het moment van de waarheid, dat hij van zijn zonde overtuigd is door het Woord van God en door Gods Geest die nu in hem aan het werk is of dit alles laat hem koud. Als dit alles hem koud laat, heeft het geen enkele zin om hem het evangelie te vertellen, want hij is er niet van overtuigd dat hij redding nodig heeft. Het kostbare evangelie zou aan hem verspilt zijn (Matteüs 7:6), het is beter om dit alles nog eens rustig op hem in te laten werken en de Heilige Geest hem te laten overtuigen van zijn zondige staat en de gevolgen ervan. Dit klinkt misschien wel een beetje vreemd, maar het heeft echt geen nut om met zo iemand verder te gaan, dat brengt alleen maar frustraties en nutteloze discussies, hij is niet geïnteresseerd. Je hebt een beetje gezaaid en op een dag als de tijd rijp is, zal iemand anders verder met deze persoon gaan. We moeten op God vertrouwen in zo'n situatie en iemand anders zoeken die wel geïnteresseerd is. Gebruik je tijd goed!

Als iemand wel overtuigd is van zijn schuldig zijn tegenover God, dan zal deze vraag hem op de lippen branden: "Is er dan geen uitweg, geen hoop, geen redding?" Als je duidelijk merkt aan iemand dat hij van zijn zonde en schuld overtuigd is en de gevolgen ervan inziet, dan is de tijd rijp om het verlossende evangelie te brengen. Er is redding in Jezus Christus. God heeft Zijn liefde voor ons laten zien door terwijl wij nog in onze overtredingen leefden, Jezus Christus in onze plaats te laten sterven aan het kruis. Jezus nam de straf die wij verdienen op Zich en daardoor worden wij voor God gerechtvaardigd en met Hem verzoend, van de veroordeling gered en gaan we vrijuit (Romeinen 5:8-10). Jezus overwon de zonde en de dood, door Zijn kruisdood en Zijn opstanding uit de dood (1 Korintiërs 15:3-4). Iedereen die op Jezus Christus vertrouwt, wacht geen veroordeling meer, maar die heeft eeuwig leven (Johannes 3:16-18). Als we Jezus Christus volgen hebben we vrede met God en kunnen we een relatie met Hem hebben (Kolossenzen 1:19-21). Dat is het goede nieuws.

Maar uiteraard is de toehoorder er nu nog niet, ook al weet hij dit alles, het zal hem van geen enkel nut zijn als hij niet op Jezus' uitnodiging reageert. Van de toehoorder worden in eerste instantie 2

dingen verwacht: bekering en geloof. Hij moet bereid zijn om zich van zijn zonden te bekeren (=ze haten en niet meer willen doen) en zich tot God te keren en te geloven en belijden dat Jezus Christus voor hem en in zijn plaats gestorven is en opgestaan is uit de dood. Hij moet bereid zijn z'n leven over te geven aan God en Jezus de rest van zijn leven te volgen. Zie Handelingen 17:30-31, Handelingen 20:20-21(20 hoe ik niets nagelaten heb van hetgeen nuttig was om u te verkondigen en te leren in het openbaar en binnenshuis, Joden en Grieken betuigende zich te bekeren tot God en te geloven in onze Here Jezus.) , Romeinen 10:9-13, Matteüs 10:38-39 en Matteüs 17:24-26. Het is heel belangrijk dat de toehoorder begrijpt dat hij een stap naar God toe moet doen en de redding die God door Jezus Christus aanbiedt aanvaard als een geschenk. Hij kan er niets aan toevoegen uit zichzelf. De toehoorder moet begrijpen dat hij door deze stap te doen in bekering en geloof, een volgeling zal worden van Jezus Christus en zijn leven aan Hem overgeeft. Hij moet de kosten kunnen berekenen. Als je dit alles overgebracht hebt, laat deze persoon dan rustig de tijd nemen om hierover na te denken en erop te reageren. Forceer nooit een beslissing, dat is echt niet nodig. God zal iemand naar Zich toetrekken dat hoeven wij niet te doen! Maar hoe vaak gaan wij niet voor de Heilige Geest spelen en forceren we iemand om een beslissing te maken door op hem in te praten. Jezus deed dit nooit, hij liet de beslissing aan de mensen zelf over. Als iemand waarlijk door Gods Geest aangeraakt is, dan zal hij reageren op het evangelie. Zo niet, dan heeft hij nog wat tijd nodig en kun je er een andere keer op terugkomen.

Zo vaak praten wij op iemand in en bidden wij het zogenaamde "zondaarsgebed" met de persoon, terwijl deze er helemaal niet klaar voor is. Hij voelt zich min of meer verplicht. Onbewust manipuleren velen van ons de toehoorder als we "evangeliseren". Maar hoe kun je dat nu zo stellen, vraag je jezelf nu misschien af. Laat me het uitleggen. Als iemand werkelijk tot bekering komt en Jezus wil volgen, dan zal hij uit zichzelf naar de kerk komen, omdat hij er een verlangen naar heeft. Hij zal vanzelf gaan bidden (op zijn manier waarschijnlijk), gaan Bijbel lezen en zelfs anderen over Jezus

vertellen, omdat hij er zo vol van is. God verandert mensen helemaal door de wedergeboorte. Maar als je eerlijk bent moeten wij nadat we “geëvangeliiseerd” hebben en iemand de Heer “aangenomen” heeft, uren van nazorg of follow-up bedrijven, om de persoon zover te krijgen om zich als een christen te gedragen. Mijn woordkeuze is hierin zeer zorgvuldig gekozen, want dat is het wat we doen. Lees alle nazorg boeken en materialen maar eens goed na. Het enige wat die doen is ons ervan overtuigen dat we christenen zijn en vertellen ons hoe we ons zouden moeten gedragen. En dat terwijl de persoon hoogstwaarschijnlijk niet wedergeboren is, hij heeft geen echt verlangen om Jezus te volgen. Alleen aan zijn vruchten kunnen we dat zien. Dus als iemand niet het verlangen heeft om bij Jezus te zijn, samen te zijn met Gods kinderen, God te gehoorzamen en van Jezus te getuigen, dan moeten we ons toch serieus afvragen of deze persoon werkelijk een christen (geworden) is. Het opdreunen of nazeggen van het “zondaarsgebed” maakt je geen christen, zoals we al eerder gezien hebben is dit gebed niet eens Bijbels verantwoord. We zien nooit in de Bijbel dat mensen een “voorgekauwd zondaarsgebed” bidden als ze Jezus willen gaan volgen. Als iemand echt aangeraakt wordt door God en weet wat er van hem verlangt wordt, dan hoeven we hem niet iets voor te bidden, hij zal op z’n eigen manier wel zijn verlangens om Jezus te volgen naar God toe kenbaar maken. Het enige wat van ons verlangt wordt, is dat we duidelijk de weg wijzen en bereid zijn discipelen te maken, in tegenstelling tot evangeliseren en nazorg, maar later zullen we hier nog uitvoeriger op terug komen.

Laten we dit alles nog eens kort samenvatten: Onze toehoorder moet ervan overtuigd zijn dat hij Jezus nodig heeft als verlosser. Dit kan alleen maar als hij zich gaat realiseren dat hij een zondaar is en schuldig staat tegenover God en eens door God geoordeeld zal worden. Deze realisatie komt alleen maar door hem de wet van God, in dit geval de 10 geboden als spiegel voor te houden, zodat hij gaat inzien dat ook hij inderdaad tegen God gezondigd heeft. Als hij zich dit realiseert moet hij duidelijk op de gevolgen van zijn overtredingen gewezen worden. Nu dit alles bij hem bekend is, kun

je meestal aan zijn houding en reactie zien of hij overtuigd is van zonde en schuld of niet. Zo nee, neem afscheid en ga verder. Zo ja, dan is hij klaar voor het geweldige en wonderbare evangelie van Jezus Christus. Laat hem alles rustig overwegen en wacht zijn reactie af. Forceer geen beslissing, maar laat dit aan hem over. Als hij er klaar voor is heb je een discipel van God gekregen, waar jij verantwoordelijk voor bent en is het je eerste taak om hem over de doop te vertellen. Zo niet, ga dan verder en kom op een andere keer nog eens op dit alles terug.

We sluiten dit hoofdstuk af met twee mensen die beiden met dezelfde vraag naar Jezus toekwamen: De één was een rijke man (Matteüs 19:16-22, Marcus 10:17-22 en Lucas 18:18-23) en een wetgeleerde (Lucas 10:25-28). Hun vraag was: wat moet ik doen om het eeuwige leven te krijgen? Ik heb deze vraag eens nagetrokken en deze mannen zijn de enige twee die deze vraag aan Jezus voorleggen. Let nu op Jezus' opmerkelijke antwoord: Als u het eeuwige leven wilt binnengaan, houdt u dan aan de geboden. Waarom zou Jezus op deze manier op deze zo belangrijke vraag antwoorden? Je zou toch meer een antwoord verwachten zoals deze: "Geloof in Mij en volg mij", of zo iets. Maar dat is niet Jezus' antwoord. Jezus kende het doel van de wet maar al te goed en begreep dat de geboden iemand uiteindelijk naar Hem en Zijn verzoenende kruisdood toe zouden brengen. Dat zien we min of meer ook, want beide mannen geven op hun manier toe dat ze de 10 geboden niet kunnen houden. Laten we een voorbeeld aan Jezus nemen en de 10 geboden gebruiken waarvoor ze bestemd zijn: om mensen dichtbij Jezus te brengen.

Hoofdstuk 6 - Een praktisch voorbeeld.

De manier om overtuiging van zonde in het hart van een zondaar te krijgen, is door de 10 geboden met hem door te nemen (zie Exodus 20:1-17). Hier volgen 10 stappen tot innerlijke overtuiging van zonde.

[1] Houd er geen andere goden op na.

Dit betekent dat we God met heel ons hart, ziel, verstand en kracht moeten liefhebben. Jezus bracht de essentie van dit gebod naar voren door het volgende te zeggen in Lucas 14:26: “Wie bij mij komt, kan alleen mijn leerling zijn als hij zijn vader en moeder, zijn vrouw en zijn kinderen, zijn broers en zijn zusters haat en zelfs zichzelf.” Dit wordt een hyperbool genoemd, oftewel het vergelijken van liefde met haat om iets te benadrukken. Onze liefde voor God, onze Schepper, Die ons het leven heeft gegeven, zou zo groot moeten zijn dat al onze andere genegenheden op haat lijken in vergelijking tot die liefde. Bekijk het eens zo: Stel je koopt een tv voor je kinderen, zodat ze ‘s middags wat kinderprogramma’s kunnen kijken. Je komt ‘s middags thuis van je werk en je merkt dat je kinderen je niet begroeten. Ze zitten gekluisterd voor de tv. Wat hen betreft ben je er even niet meer. Het enige wat je kunt doen is de tv uitzetten en zeggen: “Kinderen, ik heb deze tv gekocht voor jullie plezier, maar als het tussen jullie en mij en jullie liefde voor mij inkomt, dan gaat de tv eruit. Dit is een verkeerde volgorde van genegenheden. Jullie zetten je genegenheid op het gegevene, in plaats van de gever.” Zo ook als we meer van onze echtgenoot, echtgenote, kinderen, vriend, vriendin, auto, sport, muziek, ons eigen leven, enz. houden dan van God, dan zetten we onze genegenheid op het gegevene in plaats van de Gever. Dit is een verkeerde volgorde van genegenheden. God wil al onze liefde, Hij moet het middelpunt van ons leven en onze genegenheid zijn. Als niet-Christen hield ik zeker niet van God met heel mijn hart, ziel, verstand en kracht. Ik hield van allerlei dingen, maar niet van de Schepper van alle dingen. Zodra ik tot inzicht van de waarheid kwam, begreep ik dat ik gefaald had om het eerste gebod te onderhouden.

[2] Maak geen afgodsbeeld.

Dit spreekt tot iedereen die de waarheid over God heeft vervangen door de leugen (Romeinen 1:25). Velen maken God tot een god die bij hen past door b.v. te zeggen: “Mijn God is een God van liefde; Hij zou niemand naar de hel sturen.” De ironie van dit alles is dat ze gelijk hebben, hun god zou dit ook nooit doen, want hij bestaat niet. Hij is een verzinsel van hun fantasie, gemaakt om bij hun zonden en levensstijl te passen. Veel mensen maken een god die bij hen past en het zijn niets anders dan afgoden. Die goden geven geen geboden of hebben geen morele standaard, want ze hebben geen leven in zich (Psalm 115:5-7). Wie op zo’n god vertrouwt, wordt er uiteindelijk aan gelijk (Psalm 115:8). Als iemand op de rails loopt terwijl hem een trein tegemoet komt en hij zijn ogen zou sluiten en denken: “Ik geloof dat dit een trein van piepschuim is,” zou dit dan de realiteit veranderen? Nee, wat hij gelooft doet er niet toe. Wat er wel toe doet is dat hij zo snel mogelijk van de rails af moet, anders is hij zo plat als een dubbeltje. De waarheid is dat wat wij denken over God niet zoveel uitmaakt, Hij blijft dezelfde. Hij zegt: “Ik ben de Heer, ik verander niet!” (Maleachi 3:6.) De Bijbel waarschuwt ons dat afgodendienaars geen deel zullen hebben aan het koninkrijk van God (1 Korintiërs 6:9-10).

[3] Misbruik mijn naam niet. Want ik, de Heer, zal straffen wie mijn naam misbruikt.

Jezus heeft gezegd: “op de dag van het oordeel moeten de mensen verantwoording afleggen voor elk nutteloos woord dat ze gezegd hebben. Uw eigen woorden zullen u vrijspreken, en uw eigen woorden zullen u veroordelen. (Matteüs 12:36-37)” Hoe vaak wordt Gods naam niet misbruikt om ons heen. Hetzij bewust of onbewust, als vloek of uiting van frustratie of machteloosheid. Hoe vaak misbruiken wij Christenen Gods naam niet? Uitdrukkingen als “Oh mijn God.....” worden door veel van Gods kinderen te pas en te onpas gebruikt. We zouden een beetje meer op onze woorden moeten letten in het licht van het derde gebod en hetgeen wat Jezus ons verteld heeft.

[4] Houd de sabbat in ere. Het moet een bijzondere dag voor je zijn. Als niet-Christen heb ik gefaald om ook maar een minuut God te eren, laat staan één dag uit zeven. Hoewel God mij ogen, oren, verstand, de mogelijkheid tot gedachten en redematies en het leven zelf heeft gegeven, kwam het nooit in mij op om Hem ervoor te loven en eren. Zondag was een dag zoals alle anderen. In plaats van deze dag voor God opzij te zetten, besteedde ik het aan mijzelf.

[5] Heb eerbied voor je vader en je moeder. Dan zul je een lang leven hebben in het land dat ik, de Heer, je God, je ga geven.

Wie kan zeggen dat hij zich aan dit gebod gehouden heeft? Eren houdt 'altijd waarde hechten aan' in en Gods norm van waarde hechten aan is heel anders dan die van ons. Efeziërs 6:2 verteld ons dat dit het eerste gebod met een belofte erbij is. Dus als je dit gebod niet in acht neemt, zal niet alles goed met je gaan en zul je geen lang leven hebben. God geeft harde waarschuwingen in het Oude Testament aan kinderen die weigeren hun ouders te gehoorzamen. Deuteronomium 12:18-21: "Stel dat ouders een onhandelbare, weerspannige zoon hebben. Hij wil niet naar hen luisteren en blijft onwillig, ook al pakken ze hem streng aan. In dat geval moeten ze hem met geweld naar het poortgebouw van zijn woonplaats brengen en hem aanklagen bij de leiders die daar rechtspreken. 'Deze zoon van ons is onhandelbaar en weerspannig. Hij wil niet luisteren. Hij is een losbol en een drinkeboer.' Hierna moeten de burgers van zijn stad hem stenigen. Roei dit kwaad met wortel en tak uit. Heel Israël zal ervan horen en zich erdoor laten af-schrikken." Spreuken 30:17: "Wie met zijn vader spot, wie zijn moeder weigert te gehoorzamen, hem zullen de raven de ogen uitpikken en de adelaars zullen hem opvreten."

[6] Bega geen moord.

Wie zijn broeder haat, is een moordenaar, en u weet dat een moordenaar het eeuwige leven niet blijvend in zich draagt (1 Johannes 3:15). Het Nieuwe Testament behandelt niet alleen onze

uiterlijke daden, maar stelt ook onze innerlijke motivatie aan de kaak. Jezus deed deze indringende uitspraak: “U hebt gehoord dat tegen uw voorouders gezegd is: U mag niet doden. Wie iemand doodt, moet zich verantwoorden voor de rechtbank. Maar ik zeg u: ieder die kwaad is op een ander, moet zich voor de rechtbank verantwoorden. Als iemand een ander uitmaakt voor idioot, moet hij zich verantwoorden voor de Hoge Raad, en als iemand een ander uitmaakt voor gek, moet hij ervoor boeten in het hellevuur (Matteüs 5:21-22).” Haat, onheilige boosheid en schelden brengt ons net zo veel in het gevaar van de hel, als dat we een geweer pakken en iemand vermoorden.

[7] Pleeg geen overspel.

Bij dit gebod geldt hetzelfde als bij de bovenstaande, het Nieuwe Testament onthult de essentie van Gods pure en heilige maatstaf. Jezus heeft het volgende gezegd met betrekking tot dit gebod: “U hebt gehoord dat er gezegd is: Pleeg geen echtbreuk. Maar ik zeg u: wie met begeerte naar de vrouw van een ander kijkt, heeft in zijn hart al echtbreuk met haar gepleegd (Matteüs 5:27-28).” Zelfs in de civiele wetgeving kan het samenzweren om een misdaad te plegen net zo zwaar veroordeeld worden als het plegen van de misdaad zelf. Des te meer bij God, Hij weet dat degene die begeert of met lust naar een ander kijkt, zich niet door zijn of haar geweten laat weerhouden van overspel, maar vanwege het ontbreken van de gelegenheid om daadwerkelijk overspel te plegen. Hoevelen van ons (zelfs velen die zich Christen noemen) laten zich niet in (of zitten verstrikt in) internetporno, seksvideo’s, sex op tv, magazines, en ga zo maar door. Mensen die letterlijk en/of figuurlijk overspel plegen, zullen geen deel hebben aan het koninkrijk van God (zie 1 Korintiërs 6:9-10).

[8] Steel niet.

Geen enkele dief zal het koninkrijk van God binnen kunnen gaan. Wat of hoeveel moet je stelen om een dief te zijn? Een paperclip is al genoeg, of het niet betalen van belastingen is ook stelen (of het bewust incorrect invullen van de belastingpapieren). Als je jezelf iets toe-eigent dat jou niet toebehoort, maakt niet uit hoe klein of

waardeloos het is, zal je geen deel hebben aan het koninkrijk van God! (Zie weer 1 Korintiërs 6:9-10.) Zowel het Oude als Nieuwe Testament spreken over het daadwerkelijk begaan van een zonde, als over zonden door verzuim, of te wel het nalaten iets te doen wat je wel had moeten doen. Als wij falen om anderen die in (financiële) nood zijn te helpen met onze (financiële) mogelijkheden, zijn we dan niet even schuldig als dat we stelen van de minder bedeelden? “Onthoud het goed niet aan wie het toekomt, terwijl het in uw macht is het te doen. Zeg niet tot uw naaste: Ga heen en kom terug, morgen zal ik geven, terwijl gij het hebt (Spreuken 3:27-28, NBG).” “Wie goed kan doen, maar het nalaat, maakt zich dus aan zonde schuldig (Jakobus 4:17). Stelen van de minder bedeelden door onze nalatigheid is een misdaad in Gods ogen. Veel mensen hebben zich nooit gerealiseerd dat hun gierigheid gelijk staat aan het beroven van God van die dingen die Hem rechtmatig toekomen. “Maar ik vraag op mijn beurt: Mag een mens soms God bestelen? Toch bestelen jullie Mij. En jullie vragen: Hoe dan? Jullie houden de gaven achter die je aan Mij en de priesters moet afstaan. Jullie bestelen Mij, van hoog tot laag. Daarom worden jullie vervloekt (Maleachi 3:8-9).”

[9] Beschuldig niemand op valse gronden.

Dit gebod is beter bekend als je zult niet liegen. Bij dit gebod zijn dingen als “leugentjes om bestwil”, “halve waarheden” en “overdrijven of sterke verhalen” inbegrepen. Ook het stilletjes toe-eigenen van eer die een ander toekomt vanwege iets wat hij of zij bereikt of gedaan heeft, valt onder dit gebod. En wat dacht je van een verandering van gezichtsuitdrukkingen, de manier waarop iets gezegd wordt en de indruk die wij door onze houding geven? Deze kunnen even misleidend zijn als een leugen. Iemand die liegt kiest daarmee de kant van de duivel, de vader van de leugen (Johannes 8:44). De Bijbel verteld ons dat alle leugenaars zullen eindigen in de zee van vuur en zwavel (Openbaring 21:8).

[10] Zet je zinnen niet op iets van een ander.

Hier wordt ons opgedragen om niet gierig of materialistisch te zijn. Gierigaards zullen geen deel krijgen aan het koninkrijk van God (1

Korintiërs 6:10). In plaats van dat we altijd maar meer en meer willen hebben, spoort de apostel Paulus ons aan om tevreden te zijn met wat we hebben: “Nu is de godsdienst inderdaad een grote rijkdom, voor wie tevreden is met wat hij heeft. Want wij hebben niets meegebracht in deze wereld, en we kunnen er ook niets uit meenemen. Als we ons kunnen voeden en kleden, moet ons dat genoeg zijn (1 Timoteüs 6:6-8).”

“Iemand die heel de wet in acht neemt maar op één punt struikelt, maakt zich schuldig aan overtreding van alle wetten (Jakobus 2:10).” Iedereen die zich nu nog vasthoudt aan de strohalm van zelfrechtvaardiging, zal al zijn hoop in het niets op zien gaan in het licht van deze waarheid. Het is de laatste spijker in de doodskist. Je hoeft echt geen 10 civiele wetten te overtreden om de politie achter je aan te krijgen. Als je maar één wet overtreedt ben je al schuldig.

Nu zie je waarschijnlijk in dat de Wet het feit van een hel redelijk en acceptabel maakt. Veel mensen ontkennen het bestaan van de hel, totdat ze in aanraking komen met de 10 geboden. Gods Wet verontrust zondaars niet alleen, ze voelen zich er beroerd onder. Hoe kan iemand plezier hebben aan zonde als hij of zij weet dat een Heilige met toorn vervulde God ze ziet? Er zijn over de jaren heen verschillende mensen naar mij toegekomen die zeiden: “dank zij jou voel ik mij nu knap beroerd!” Voor ons is dat een bemoediging, omdat God aan het werk is in deze mensen. Hoe beroerd en verontrust een zondaar zich ook voelen mag, dat betekend nog niet dat hij of zij op het punt van bekering staat. De gouverneur Felix was verontrust door Paulus’ woorden (Handelingen 24:24-26), maar wilde zijn zonden niet loslaten. Hij schreeuwde niet uit: “Wat moet ik doen om gered te worden?” hij was open, maar niet overtuigd. Waarschijnlijk had Paulus wel een beslissing van hem kunnen krijgen, maar geen waar geloof en bekering. Hoe kun je nu het verschil zien tussen iemand die open is en iemand die overtuigd van zonde is? Iemand die een innerlijk overtuiging van zonde heeft, zal onrustig of zenuwachtig zijn en zijn of haar hoofd laten hangen zoals

een kind dat betrappt is op iets wat het niet mocht doen. Charles Finney geeft ons, in zijn boek ‘Hoe opwekking te ervaren’, zeer goed advies over hoe we met zondaars kunnen praten:

“Breng bij de persoon zijn of haar persoonlijke zonden ter sprake. In algemene termen over zonde praten geeft geen resultaat. De persoon moet zich aangesproken voelen, doordat je het rechtstreeks over zijn situatie hebt. Iemand die zijn toehoorders niet het gevoel geeft dat hij tegen hen in het bijzonder praat, kan niet verwachten al te veel te bereiken. Sommigen zijn heel voorzichtig om zonden waar iemand schuldig aan is ter sprake te brengen, uit angst voor het kwetsen van gevoelens. Dat is verkeerd. Als je iemand kent, moet je zijn zonden ter sprake brengen. Ontwaak duidelijk, maar op een vriendelijke manier en niet aanstoot gevend, zijn geweten en geef daardoor volle kracht aan de waarheid.... Wees altijd duidelijk en eerlijk. Probeer niet enig deel van de persoon’s karakter of relatie met God goed te praten. Breng het aan het licht, niet met de bedoeling om de persoon te kwetsen of te verwonden, maar omdat het een noodzaak is. Houd niets van de waarheid achter, maar laat het helder en duidelijk voor de persoon zijn.”

Een Christen lijkt veel op een bij. Kijk eens naar een bij als die aan het werk is. Hij is helemaal gericht op het vinden van nectar. Hij gaat van bloem naar bloem om deze kostbare substantie te vinden. Als hij het vindt gaat hij naar het hart van de bloem toe. Zo moeten ook Christen steeds op zoek zijn naar de nectar van ongelovigen: een open hart. Als we de nectar van een open hart vinden, nemen we Gods Wet met de zondaar door om een overtuiging van zonde in zijn hart te creëren. Als de zondaar een, door Gods genade, innerlijke overtuiging van zonde krijgt, delen we de reddende genade van Jezus Christus met hem of haar. Als de zondaar wel open is, maar zich geen zorgen maakt over de staat waarin zijn ziel zich verkeerd, prikken we hem met de angel van de Wet en vliegen we weg. Wij zijn dienaren van God die de honing van genade brengen of de steek van Gods oordeel; de goedheid of de toorn van God; een geur van leven of de geur van de dood. Bedenk bij dit alles wel goed dat al onze

inspanningen helemaal zonder enig nut zijn als de Heilige Geest niet met ons meewerkt door overtuiging te brengen. Tot nu toe is in dit hoofdstuk het kruis van Jezus Christus nog niet ter sprake gekomen. Eerst moet de zondaar zover komen dat hij het als het ware uitschreeuwt: “Wat moet ik doen?”. Als de zondaar zijn schuld voor God niet inziet en er nog niet van overtuigt is dat hij of zij Gods toorn verdiend heeft, zal hij ook geen echt berouw of wroeging hebben, geen ware bekering ondergaan, geen diepe dankbaarheid voor vergeving en geen ijver hebben om Gods wil te doen. Als we een kortere weg nemen in ons getuigen of preken, door de noodzaak van overtuiging van zonde over te slaan, zullen we niets anders oogsten dan hoorders met een hart van rotsgrond. Deze mensen worden uiteindelijk bittere “afvalligen” - maar meestal niet voordat ze grote schade hebben aangericht binnen de plaatselijke gemeente.

Wat is nu een boek die iets op je probeert over te brengen, als dat boek geen praktisch voorbeeld bevat? Niet veel waard volgens mij, dan blijft het nog pure theorie. Nu is het besproken onderwerp wel erg moeilijk om op papier over te brengen, zeker als het gaat om hoe dit in werkelijkheid verloopt. Het beste zou zijn als je met me mee gaat en het ziet gebeuren, maar dat is niet echt mogelijk (jammer genoeg). Ik zal dus mijn best doen om toch op je over te brengen hoe het verkondigen van het evangelie op deze manier gaat. Om het voorbeeld zo reëel mogelijk te maken gebruik ik een echt gebeurde situatie, in hoofdstuk 10 vind je nog wat andere praktische handreikingen.

Even wat achtergrond: Eind 1998 kwamen mijn gezin en ik terug naar Nederland, na ruim 5 jaar in het buitenland gezeten te hebben. Van huis uit heb ik techniek gestudeerd, dus ben ik naar een technisch uitzendbureau gegaan en heb mijzelf daar aangeboden. Omdat ik jaren niets met mijn vakkennis had gedaan, werd het toch moeilijk om mij een functie op mijn denk- en werkniveau aan te bieden, dus onderaan beginnen maar. Uiteindelijk kwam ik bij een metaalbedrijf terecht die aggregaatkasten maakt. Samen met andere uitzendkrachten mocht ik de kasten monteren. In die tijd dat ik daar

werkte heb ik heb overigens heel wat andere uitzendkrachten zien komen en gaan. Op één of andere manier hielden die het daar niet zo erg lang uit. Gunstig, heb je verschillende mensen om mee samen te werken en vooral om mee te praten. Die mogelijkheid bestond gelukkig.

Zo ging het ook met Henri. Hij was vrachtwagenchauffeur bij de wegebouw, maar in de winter eigenlijk niet echt nodig, dus had hij tijdelijk wat anders nodig. Aggregaatkasten monteren samen met mij dus. Het mooie was dat Henri best wel van een praatje hield (doen de meeste mensen wel), dus al snel kwamen wij aan de praat, eerst over koetjes en kalfjes uiteraard. Het is meestal niet zo goed om met het evangelie het huis binnen te vallen, je moet de toehoorder eerst een beetje warm laten lopen en zijn vertrouwen winnen. We gingen van varkenspest naar helikopters, van wegebouw naar het weer, enz. Al gaandeweg werden de gespreken wat serieuzer en begon Henri zijn visie te geven op doodgaan en het daarna. Nadat hij zijn betoog gehouden had, vroeg hij mijn mening op dit gebied. “Wil je dat echt weten? Je weet niet wat je vraagt.” vroeg ik. Ja hoor, hij wilde het echt weten, een open deur dus.

Ik geloof dat er leven na de dood bestaat en dat mensen op grond van hun leven of naar de Hemel gaan, om altijd bij God te zijn of naar de hel gaan. Om nu te bepalen waar iemand uiteindelijk terecht zal komen, heeft God 10 geboden opgesteld. Als je volgens deze geboden leeft, mag je naar de Hemel om bij God te zijn. Als je niet volgens deze geboden leeft, moet je de gevolgen daarvan ook zelf dragen. Ik denk dat we maar eens moeten kijken naar wat die geboden zijn en waar jij uiteindelijk terecht zal komen. Ik ga je een aantal van die geboden opnoemen en dan moet jij eerlijk antwoorden of je er naar geleefd hebt of niet.

Gebod 1: lieg niet. Wie ik, liegen? Nooit van m'n leven! Echt waar, Henri? Natuurlijk niet, hij had vaak genoeg gelogen.

Gebod 2: Steel niet. Wel eens iets gestolen, de waarde ervan doet er niet toe? Uiteraard kwam het de vraag (of te wel verweer) wat is

stelen? Stelen is iets nemen van een ander wat niet van jou is, zonder het te vragen en terug te brengen. Dat had Henri zeker wel eens gedaan.

Gebod 3: Heb je seks voor het huwelijk gehad? (Uiteraard kende ik Henri al een beetje en wist dat hij niet getrouwd was, normaal vraag ik: heb je seks gehad voor of buiten het huwelijk?) Ja, dat had hij wel eens, maar dat is toch niet zo erg, of wel soms? Het is maar hoe je het bekijkt. Jezus, Gods Zoon, die ons de weg naar God opnieuw gewezen heeft, zei dat als je ook maar met lust of begerend naar een vrouw kijkt, je al seks met haar hebt gehad in Gods ogen en dat je daarvoor gestraft moet worden. Nou werd het toch wel iets anders.

Gebod 4: Heb je wel eens iemand vermoord. Nee, gelukkig niet. Echt niet? Nee, echt niet! Zeker weten? Heel zeker weten! Weet je wat Jezus over vermoorden heeft gezegd? Nee, dat wist hij niet. Jezus heeft gezegd dat als je iemand haat of hem uitscheld, je schuldig bent aan moord volgens Gods geboden. Nou, dan was hij zo schuldig als het maar kan, gaf hij nu toe.

Gebod 5: Eer je vader en je moeder. Heb respect voor je ouders en gehoorzaam ze in alles. Dat heb je vast altijd netjes gedaan, of niet soms? Nee hoor, ook dat had hij niet altijd gedaan.

Gebod 6: Wees niet jaloers of hebberig. Wel eens dingen willen hebben die van een ander zijn en jou niet toebehoren? Jaloers geweest op een ander z'n goede baan, mooie huis, vrouw of vriendin, auto of iets anders dat van hem is? Oh ja, wel meer dan eens was hij jaloers geweest.

Verder dan dit hoefden wij niet te gaan. De rest wilde Henri niet weten, 6 van de 10 vond hij al erg genoeg. De Heilige Geest had hem aangegrepen en hij besefte zich dat hij schuldig voor God stond.

Dus legde ik hem de vraag voor of hij wist wat Gods oordeel over hem zou zijn op de dag dat God iedereen oordeelt naar zijn doen en laten. Als je gestorven bent, zul je verantwoording voor God moeten afleggen over je leven, heb je Zijn geboden in acht genomen of ze overtreden? Jij hebt ze overtreden, in ieder geval 6 van de 10 geboden, heb je vele malen aan je laars gelapt. Dit kan God niet door

de vingers zien, je zult ervoor gestraft worden. Niet omdat God straffen nu zo leuk vindt, maar omdat jij het verdient. Als je één maal dood bent, kun je de straf voor je overtredingen niet meer ontlopen. God zal je schuldig bevinden en je vonnis zal de hel zijn, een zee van vuur en zwavel, waar je voor altijd en eeuwig gepijnigd zult worden. Je kunt er nooit meer uit, het oordeel wordt voor eens en altijd geveld en kan nooit meer herroepen worden. Omdat hij zich door de Heilige Geest overtuigd wist van zijn zonde en schuld, besefte hij zich dit maar al te goed. Je kon het letterlijk van z'n gezicht aflezen. Wel kwam hij uiteraard nog even in verweer, om er onderuit te komen. Maar God is toch goed en is toch liefde, of niet soms? Hij zal mijn overtredingen vast overzien omdat Hij van mij houdt of vanwege al het goede dat ik gedaan heb. (Klinkt bekend in de oren, of niet soms?) God is ook rechtvaardig en houdt Zich aan Zijn Woord, dus het recht moet zegevieren. Ik zal later op Zijn liefde terugkomen, maar laat me eerst proberen uit te leggen waarom je de staf niet kunt ontlopen. Stel, je rijdt in je auto met 120km/h op een weg, waar je maar 50 mag. Overal langs de weg staan verkeersborden die de maximum snelheid duidelijk aangeven en ook staan er borden die aangeven dat er zo een oversteekplaats komt voor kinderen. (Het te hard rijden deed hij overigens zeer regelmatig, vertelde hij mij achteraf.) Ergens net na een bocht steekt opeens een kind over op het zebrapad, dat jij nooit gezien hebt. Het kind heeft jou niet zien aankomen en jij het kind ook niet. Jij overleeft het ongeluk, maar je auto en wat nog erger is, het kind niet. Je wordt opgepakt door de politie en moet voor de rechter verschijnen. Na de hele zaak goed bekeken te hebben en alle betrokken partijen gehoord te hebben, velt hij zijn oordeel. Je wordt schuldig bevonden aan te hard rijden (uiteraard), roekeloosheid en dood door schuld. Als straf word je een boete van 250.000 euro opgelegd, je rijbewijs wordt afgenomen en je wordt veroordeeld tot 15 jaar gevangenis straf. De moed zinkt je in de schoenen en je ziet je leven even niet meer zitten. Dan bedenk je opeens iets. De rechter staat je toe om nog een laatste verweer te uiten en je zegt: "ik geloof dat u een goed man bent en dat u van mij en alle mensen houdt en daarom denk ik dat u mijn overtredingen door de vingers zult zien." "Tja," antwoord de rechter: "goed en

liefdevol ben ik misschien wel en daarom zal ik ervoor zorgen dat jij je straf zult betalen, omdat je de wet overtreden hebt, zodat het recht zal zegevieren en jij voor ergere dingen behoedt zult worden. Als ik iedereen maar met dit soort en nog veel erger gedrag zou laten weggkomen, wat voor chaos zou onze maatschappij dan niet worden? Dat zou niet erg goed en liefdevol van mij zijn tegenover alle mensen. Dan zou ik vele onschuldigen, zoals dat meisje, door mijn onrechtvaardigheid in het verderf storten en dat wil ik niet op mijn geweten hebben. Je bent en blijft schuldig totdat de straf uitgezeten is.” Na dit voorbeeld had Henri wel door dat er geen ontkomen meer aan was. Hij zal schuldig staan voor God.

We hebben nog even doorgesproken over dit alles en over de hel, totdat hij zich uiteindelijk realiseerde dat iedereen schuldig staat voor God, ook ik dus. Waar ga jij naar toe, zeker ook de hel? Nee, ik niet, ik ga naar de hemel. Maar heb jij dan nooit Gods geboden overtreden? Ik? Vaak genoeg, alle 10 zelfs vele malen. Dus vertelde ik hem wat dingen uit mijn verleden. Schuldig dus, maar waarom ga jij wel naar de hemel en ik niet? Dat is omdat er een verschil is tussen jou en mij, mijn schuld is betaald, de jouwe niet. Dat begreep hij (uiteraard) niet. Was ik al naar de hel geweest? Nee, dat kon toch niet. Hield God misschien meer van mij dan van hem? Hoe kon dat toch?

Om een eind te maken aan zijn ge-puzzel, legde ik het verschil tussen hem en mij uit. Ik vertelde hoe Jezus, de Zoon van God, naar de aarde kwam om de straf voor ons te dragen. Hij was de enige mens die ooit geleefd heeft en niet Gods wet overtreden heeft. Hij gehoorzaamde God altijd. Uiteindelijk stierf Hij aan een kruis, als geheel onschuldig mens. Maar dat was juist Gods manier om te laten zien hoe veel Hij van ons houdt. Omdat Jezus onschuldig was, kon Hij de straf die elk mens verdiend heeft op Zich nemen. Hij stierf in plaats van ons. Hij betaalde de straf voor de hele mensheid. Maar Jezus bleef niet dood, want de dood is een gevolg van onze overtredingen. Na drie dagen kwam Jezus weer tot leven, omdat Hij onschuldig was. Hiermee bewees Hij dat Hij werkelijk onschuldig was en dat Hij de Zoon van God is. Hij overwon de dood en dankzij

Zijn lijden en sterven, kunnen wij eeuwig leven met God ontvangen en naar de Hemel gaan. Er is geen mens die nog naar de hel hoeft te gaan, want God heeft, omdat Hij goed is, voor een uitweg gezorgd. God wil niet dat wij de straf ontvangen, maar wil dat we vrijuit gaan en heeft Zelf voor ons de straf gedragen.

Ik geloof dit alles en volg Jezus Christus en heb aanvaard dat Hij in mijn plaats geleden en gestorven is en daarom mag ik naar de Hemel gaan, mijn overtredingen zijn uitgewist. Jij volgt Jezus Christus niet en daarom blijven jouw overtredingen staan en zal je zelf de straf moeten dragen. Het is net zoals bij het voorbeeld, van jouw te snel rijden en alle gevolgen daarvan. Stel nu dat de rechter je net veroordeeld heeft en ik kom naar voren en zeg: rechter, ik zal de boete betalen en in plaats van Henri naar de gevangenis gaan, laat hem maar vrijuit gaan. Mij best, zal de rechter zeggen, de wet stelt alleen maar dat aan het recht voldaan moet worden, niet wie eraan moet voldoen. Dus zo gezegd zo gedaan, jij accepteert mijn aanbod en je gaat naar huis en ik in jouw plaats naar de gevangenis. Precies hetzelfde deed Jezus Christus, Hij nam jouw schuld op Zich. Aan het recht is voldaan, jij moet het alleen wel accepteren.

We hebben nog een poosje gepraat over bekering van zonde, wat het volgen van Jezus inhoudt en daarna was het pauze. En of je het gelooft of niet, tijdens dit alles hebben we gewoon ons werk gedaan! De volgende dag vertelde Henri mij dat hij die avond niet slapen kon, omdat de dingen die we besproken hadden, maar bleven terugkomen. Op een gegeven moment wilde hij er echt niet meer mee bezig zijn en om maar aan alles te ontkomen heeft hij een fles whisky leeggedronken om zijn gedachten tot kalmering te brengen en rustig te kunnen slapen.

Henri heeft in de dagen daarna rustig nagedacht over dit alles en heeft uiteindelijk besloten dat hij wel van zijn leventje houdt zoals het is en dat niet wil opgeven, hij accepteert het risico wat daar aan vast zit. Ik kom hem nog regelmatig tegen en nog steeds kijkt hij mij met een blik van schuld in de ogen aan, hij weet maar al te goed dat

hij met God een groot probleem heeft, daar hoef ik hem niet meer op te wijzen. Ook is het echt niet nodig om hem dat nog eens goed in te wrijven, hij zal nu zelf moeten beslissen op de juiste tijd. God zal in zijn leven doen wat nodig is om Henri tot Hem te trekken, daar ben ik zeker van, Henri moet alleen een keuze maken om Jezus te volgen. Het heeft ook echt geen zin om er over door te gaan, dat zal alleen maar averechts werken. Ook is het absoluut onzinnig om met zo iemand een soort van zondaarsgebed of zo iets te bidden. Velen van ons zouden dat wel gedaan hebben, hij begrijpt het evangelie en beseft wat hij doen moet, dus reden genoeg voor de meesten van ons om met zo iemand te bidden. En daar gaan we nu JUIST de fout in. Hij is helemaal niet klaar om zijn leven aan God (over) te geven, dus wat hij ook bidt komt niet uit zijn hart. Als je dat wel doet, forceer je een beslissing die uiteindelijk in 9 van de 10 gevallen op teleurstelling, afval, bitterheid en hardheid zal uitlopen. Gewoon aan God overlaten. Vertrouw op de Heilige Geest, niet op één of ander gebed. Laat God Zijn werk doen op Zijn tijd, bemoei je daar alstublieft niet mee!

Hopelijk heb je nu een beetje een idee hoe het gebruik van de 10 geboden in het verkondigen van het evangelie gaat. Soms is het helemaal niet nodig om alle 10 geboden door te nemen, dan kun je al met een stuk of 3 tot 4 volstaan. Het hangt allemaal af van de persoon waarmee je praat en de situatie waarin het gebeurt.

(De aanvullingen op de 10 geboden komen uit Jezus' toespraak op de berg; zie Matteüs 5:21-26 en 5:27-32 en 1 Johannes 3:15.)

Hoofdstuk 7 - Oefening baart kunst.

Over de jaren heen zijn mij in gesprekken met ongelovigen een paar dingen opgevallen en heb ik besloten deze dingen eens in kaart te brengen. Wat mij opviel was dat veel ongelovigen, hetzij met of zonder kerkelijke achtergrond, vaak niks van Jezus, het kruis of fundamentele Christelijke/Bijbelse waarheden afwisten, maar wel één of meer van de 10 geboden konden opnoemen. Opmerkelijk is dat met name mensen die vroeger enige vorm van Christelijke educatie via school of zondagsschool ontvangen hebben, zich wel één of meer van de 10 geboden konden herinneren, maar niet het fijne meer wisten van Jezus, het kruis en Zijn opstanding en de betekenis van deze dingen. Op een gegeven moment besloot ik dit eens wat nader te onderzoeken aan de hand van een enquête, waarvan de resultaten hieronder te vinden zijn. Het onderzoek heeft plaats gevonden onder voornamelijk niet-christenen, uit verschillende culturele achtergronden en nationaliteiten.

Onderzoek naar de kennis die onze huidige maatschappij bezit van de 10 geboden en welke eventuele invloed deze geboden hebben op onze tegenwoordige samenleving.

Vraag 1 - Ken je de 10 geboden?

Ja - 94%

Nee - 6%

Vraag 2 - Welke van de 10 geboden kun je citeren?

Aanbid geen andere goden - 38%

Maak geen afgoden - 38%

Misbruik Gods Naam niet - 19%

Gedenk de sabbat - 31%

Eer je vader en moeder - 50%

Moord niet - 69%

Pleeg geen overspel - 56%

Steel niet - 81%

Lieg niet 63%

Begeer niet - 44%

Vraag 3 - Van wie zijn de 10 geboden afkomstig?

God - 75%

Mozes - 5%

Geen idee - 20%

Vraag 4 - Waarom zijn de 10 geboden gegeven?

Om ons onze zonde te laten zien - 0%

Gods standaard waarbij Hij oordeelt - 13%

Richtlijnen om bij te leven - 38%

Verouderd, gelden vandaag de dag niet meer - 25%

Anders - 12%

Vraag 5 - Heb je de 10 geboden altijd gehoorzaamd of ben je er weleens ongehoorzaam aan geweest?

Altijd gehoorzaamd - 6%

Niet altijd gehoorzaamd - 94%

Vraag 6 - Weet je en realiseer je wat de consequenties zijn van het overtreden van de 10 geboden?

Ja - 69%

Nee - 31%

Vraag 7 - Geloof je in God?

Ja - 44%

Nee - 56%

Vraag 8 - Geloof je dat Jezus Christus de weg, de waarheid en het leven is en dat niemand tot God kan komen dan door Hem?

Ja - 25%

Nee - 75%

Zoals al gezegd, is het opmerkelijk dat maar liefst 96% van de ondervraagden enkele van de 10 geboden kon citeren en een enkeling lukte het zelfs om ze alle 10 te citeren, wat menig Christen niet zal

lukken. Ook hebben de meeste ondervraagden wel een idee waarom God de 10 geboden heeft gegeven en wat de gevolgen zijn van ongehoorzaamheid aan God. Eigenlijk is dit helemaal niet zo opmerkelijk, aangezien de Bijbel ons duidelijk leert dat de 10 geboden geschreven staan in het hart van ieder mens (Romeinen 2:12-16) en het kan dus niet anders dan dat een onderzoek dit bevestigen zal. Waarom zouden we moeilijk doen om iemand tot God te brengen op allerlei voor de (natuurlijke) mens onbegrijpelijke manieren, terwijl God ons een geweldige handreiking geeft om mensen bij Hem te brengen? Waarom moeilijk doen als het makkelijk kan.

Nu kan ik me indenken dat je na het lezen van dit boek met vragen zit of meer zou willen weten, schroom dan niet om contact met me op te nemen. Ook zou het niet eerlijk zijn om je niet wat praktische handreikingen te geven om een aanzet te geven in het maken van discipelen. Je bent vrij om de bovenstaande enquête te gebruiken en de bovengenoemde vragen te gebruiken als aanleiding voor een gesprek. Zeker weten dat je meer dan genoeg gespreksstof zult hebben na het afnemen van de enquête. Zelf heb ik deze enquête regelmatig gebruikt om met mensen in gesprek te komen. De enquête werkt uitstekend als je het evangelie wilt verspreiden via het internet, omdat daar veel mensen bereid zijn om mee te werken aan een onderzoek. Nu heeft het internet zeker zijn beperkingen wat discipelen maken betreft, maar aan de andere kant kun je er mensen mee bereiken, die normaal gezien moeilijk te bereiken zijn met het evangelie. Denk hierbij bijvoorbeeld aan landen die voor het evangelie gesloten zijn zoals Afghanistan, Irak, Noord-Korea en China. Maar ook is het een middel om mensen in voor de buitenwereld afgesloten inrichtingen (gevangenis) te bereiken. Dit is niet zomaar verzonnen, maar dit zeg ik uit ervaring. Nou denk ik dat de enquête ook best in andere situaties, zoals deur tot deur zal werken, maar dat heb ik zelf nog niet uitgetoet.

Op www.mercypublishers.nl staan nog enkele hulpmiddelen die een aanzet kunnen geven in het maken van discipelen en ze zijn goed te

gebruiken om een eerste contact met iemand te leggen. Wel is het aan te raden dit alles in het perspectief van het nog te lezen hoofdstuk 10 te gebruiken. Op de website kan je IQ kaartjes downloaden en zelf uitprinten of laten drukken. Volg de instructies op de kaartjes nauwkeurig op. Probeer ze eerst zelf eens voordat je ermee op een ander afstormt!

Een manier om deze kaartjes te gebruiken zou dit kunnen zijn. Stap op een willekeurige persoon af en zeg: Goedemiddag (als het morgen is zeg je dit natuurlijk niet!) Zou je mee willen doen aan een IQ test? Ja, geef het kaartje en leg uit wat er gedaan moet worden op kant 1. Hoogstwaarschijnlijk heeft de persoon het helemaal mis (99% van de gevallen), dus laat je hem zien waar de fout zit. Doe nu kant 2 met de persoon, jij leest de vragen hard op voor en de persoon antwoord hard op. Het hangt nu een beetje van zijn antwoorden af hoe je verder gaat. Stel, hij gelooft dat er een God is die om recht en onrecht geeft en dat je de hel kunt vermijden door goed te doen. Je kunt nu zeggen dat er maar één manier is om de hel te vermijden en dat is door de 10 geboden feilloos te gehoorzamen. Vraag de persoon of hij de 10 geboden kent en zo ja, laat hem ze opnoemen en vraag bij elke of hij zich aan dit gebod gehouden heeft en pas de rest van wat je in dit boek geleerd hebt toe.....

O ja, laat ik dit hoofdstuk afsluiten met de titel van dit hoofdstuk: oefening baart kunst! Maar het is raadzaam om voordat je wegrent om een discipel te vinden, de resterende hoofdstukken leest. Dit om zeker te weten dat je volledig uitgerust en berekend bent voor de belangrijke taak die God aan een ieder van ons opgedragen heeft: het maken van discipelen.

Hoofdstuk 8 - Ons leven beïnvloed de waarde van het goede nieuws.

In sommige kringen wordt gezegd dat we niet verbaal het evangelie hoeven uit te dragen, maar dat we door onze levensstijl, levenswandel en onze daden moeten laten zien dat we kinderen van God zijn. Of je hoort juist weer in andere kringen dat het alleen om de boodschap gaat, degene die de boodschap brengt is niet zo van belang. Wat is nu waar en wat niet. Geen van beide stellingen zijn volledig waar, we hebben beide nodig. We kunnen nooit het evangelie volledig overbrengen door onze levensstijl, levenswandel en daden en we kunnen nooit het evangelie volledig overbrengen door woorden alleen. In het Nieuwe Testament zien we duidelijk dat er een samenhang tussen beide is. Als we het evangelie verkondigen, moeten we er ook naar leven. We zien dat Jezus leeft wat Hij verkondigt, juist in tegenstelling tot de religieuze leiders uit Zijn tijd. Jezus spreekt en leeft het evangelie. Spreken doet Hij in bijvoorbeeld Matteüs 4:17 en Marcus 1:15. Het evangelie uitdragen door levensstijl doet Hij bijvoorbeeld in Lucas 19:1-10 en Matteüs 27. Het evangelie uitdragen in daad zien we bijvoorbeeld in Matteüs 14:14-21 en in Lucas 17:11-19. Ook zijn discipelen volgen Zijn voorbeeld en brengen het evangelie in woord, levensstijl, levenswandel en daad. In woord: Handelingen 2:14-40. In levensstijl: Handelingen 2:41-47 en Handelingen 16:19-26 In daad: Handelingen 3:1-8.

Slechts weinig mensen komen tot geloof door onze levensstijl, al wat meer mensen komen tot geloof door onze woorden, maar mensen komen meestal tot geloof als ze horen én zien. Mensen willen niet alleen mooie woorden, ze willen ook zien dat het waar is. Hoe zal iemand geloven dat Jezus levens verandert en bevrijdt, als ze geen verandering of bevrijding in ons leven zien. Hoe kunnen ze geloven dat Jezus vrede en vreugde geeft, als ze zien hoe druk wij ons om allerlei dingen maken, hoe bezorgd wij zo vaak zijn en hoe gebukt wij gaan onder de last van het leven. Hoe kunnen ze geloven dat Jezus ons van onze zonden vrijmaakt als wij exact zo leven als hen,

we lezen dezelfde tijdschriften, kijken dezelfde tv programma's, luisteren naar dezelfde muziek, even grof zijn als hen in de mond en vaak net zo harteloos en bedorven. Onze levens hebben wel degelijk invloed op de boodschap die wij verkondigen.

Laten we Matteüs 5:13-16 eens lezen: "U bent het zout voor de aarde. Als het zout zijn kracht verliest, is er niets om het weer zout te maken. Het deugt nergens meer voor. Je kunt het alleen nog maar weggooien op straat, waar de mensen eroverheen lopen. U bent het licht voor de wereld. Een stad die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven. En men steekt geen olielamp aan om haar onder een korenmaat te zetten, maar men zet haar op de standaard. Dan straalt zij licht uit voor allen die in huis zijn. Zo moet u ook uw licht laten uitstralen voor de mensen. Dan kunnen zij het goede zien dat u doet, en zullen zij uw Vader in de hemel eer bewijzen.". Wees eens eerlijk met jezelf, hoe vaak komt het voor dat mensen God gaan prijzen omwille van het licht dat jij schijnt en het goede dat jij doet? Niet al te vaak waarschijnlijk. En toch zou dit volgens Jezus zo moeten zijn. Hoe vaak heeft iemand tegen je gezegd dat hij geloofde wat je zei omdat hij het in je leven kon zien, dat hij kon merken dat je anders bent? Lees Efeziërs 4:17-32 eens rustig door. De kernwoorden hier zijn: geheel anders. Paulus zegt duidelijk dat wij helemaal anders zouden moeten zijn dan de mensen in de wereld. Maar hoe anders zijn wij eigenlijk? Zien de mensen in de wereld aan ons dat er een verschil is tussen ons en hen. Hoe vaak hoor je niet een opmerking als deze: "en hij noemt zich nu een Christen?" Het gebeurt maar al te vaak dat de ongelovige Jezus Naam door het slijk haalt vanwege de kerk of het gedrag van christenen. Wist je dat christenen even vaak (en in sommige landen vaker) scheiden dan mensen in de wereld? Onze tieners en jeugd gaan naar dezelfde uitgaansgelegenheden als de jongeren in de wereld (en niet hoofdzakelijk om te getuigen). Wij kijken net zo veel tv als niet gelovigen en bedrijven net zo veel sport als hen en ga zo maar door. Niet al deze dingen zijn op zichzelf verkeerd, maar de mate waarin het gebeurt kan verkeerd zijn. Wij besteden over het algemeen meer tijd aan wereldse dingen dan aan activiteiten in onze gemeente of

kerk. Wij lezen meer in tijdschriften, boeken of kranten dan dat wij in de Bijbel lezen. Wij kijken meer tv dan dat we tijd doorbrengen in gebed met God. Waar of niet soms, ga het maar eens na in je leven. Je zult gauw ontdekken dat je meer tijd aan wereldse dingen, jezelf, je hobby's, enzovoort, besteed dan dat je tijd met God doorbrengt en actief bent in Zijn koninkrijk.

En wij vinden het vreemd dat mensen in onze tijd geen noodzaak meer zien om te geloven en zich over te geven aan God. "Maar dit valt toch wel mee," zeg je nu. Laat mij eens een duidelijk voorbeeld geven. Organiseer eens iets in je gemeente op dezelfde avond als het Nederlands Elftal een beslissende wedstrijd finale moet spelen. Dan zul je snel zien waar het hart van de meeste Christenen is. Niet bij Jezus, maar in de wereld. Dat is erg hard zul je zeggen en vermoedelijk kun je honderdduizend excuses bedenken (ik zelf ook trouwens.....) die menselijk gezien wel door de beugel kunnen, maar zie eens hoever je met al deze excuses en smoesjes bij God komt. Denk maar eens aan Israël in de woestijn, net bevrijd uit Egypte. Hun hart is altijd in Egypte gebleven en uiteindelijk hebben ze voor die hartsgesteldheid een hoge prijs moeten betalen. God walgde er uiteindelijk van. Zijn genade was groot, maar niet eeuwig..... Er is trouwens geen gemeente die het in z'n hoofd haalt om gelijktijdig een activiteit te organiseren met een groot werelds evenement. De kerk is ondergeschikt aan de wereld en alles wat daar in gebeurt. Wij bepalen wanneer God de ruimte krijgt en wanneer niet. Als het ons uitkomt dienen we Hem en als het niet uitkomt dan moet Hij maar even op ons wachten.

Hoe vaak komt het niet in een gemeente voor dat als er een leuke dag (b.v. de jaarlijkse gemeente dag of zo) wordt georganiseerd de opkomst groot is, maar als er een dag of week opzij gezet wordt voor bidden en vasten, de opkomst maar minimaal is. Het lijkt erop dat hoe meer er (geestelijk en tijdswijze) van ons gevraagd wordt, hoe minder wij bereid zijn om mee te doen. Kijk maar eens naar de opkomst van een Bijbelstudie of bidstondavond in vergelijking met de zondagmorgendienst. Je vraagt je dan af waar al die mensen

gebleven zijn die er zondagmorgen waren. Bij veel Christenen moet God het doen met één uurtje op zondagmorgen en als Hij geluk heeft een paar uur door de week. Dat getuigt niet erg van liefde voor God en van toewijding, of wel soms. Reken het maar eens uit: een week heeft 168 uur. Trek daarvan slaap en werk af, dan blijft er 56 uur over. Van die 56 uur besteden de meeste Christenen niet meer dan 8 uur met God op één of andere manier, dat is zo'n 14%. Zo lijkt het nog wel wat, maar wat is nu 14% van je tijd geven aan Iemand die Zijn leven voor jou gegeven heeft. Als je dit over een jaar bekijkt dan besteden we 2912 uur of meer aan onszelf en op z'n hoogst 416 uur met God. Over een leven gezien (stel iemand is 30 jaar van zijn leven Christen) besteed je 87360 uur of te wel 10 jaar, aan jezelf en 12480 uur, of te wel net geen anderhalf met God. Dat is God waard? De God die ons hele leven toebehoort, krijgt er maar een zevende deel van?

Zo lijkt het rekensommetje misschien nog wel aardig, maar eigenlijk is het beschamend dat we God zo weinig tijd gunnen. Als we uitgaan van 7 uur slaap die we nodig hebben (wetenschappelijk gezien maar 5) dan wordt de zaak nog bedroevender. De week houdt dan 119 uur over, waarvan we er 8 aan God geven, dat is ruim 6%. Over een jaar gezien krijgen wij 6188 uren en God 416. Over een leven gezien krijg jij 185640 uur, of te wel 21 jaar, en God krijgt er maar anderhalf. In dertig jaar is God dus maar net iets meer dan een jaartje waard?

Het eerste voorbeeld is iets realistischer dan de tweede zul je zeggen, want we moeten werken, naar school, enz. Dat is zeker waar, maar..... De Bijbel roept ons in Kolossenzen 3:23-24 zelfs op om alles wat we doen van harte te doen als voor de Heer. Dus ook ons werk, maar vergeet niet dat dit als bemoediging tot slaven gezegd wordt die geen keuze hebben, dit wordt met name in vers 24 duidelijk. De vraag is of wij alles wat wij doen voor de Heer doen of voor onszelf. Doen wij ons werk voor de Heer en om in ons levensonderhoud te voorzien, of werken we voor ons huis, onze auto, betere en duurderde spullen. Wij kunnen met veel minder af dan dat we

hebben. Lees 1 Timoteüs 6:6-11. Als we ons kunnen voeden en kleren hebben zou dat genoeg voor ons moeten zijn. Wij leven in overvloed en werken om er beter van te worden en meer te verdienen, een betere status te krijgen, enz. terwijl onze relatie met God op een laag pitje staat (of misschien al uitgedoofd is) en onze medemens verloren gaat.

Wij hebben het zo druk met onszelf en ons eigen huis, terwijl Gods huis in puin ligt. En we vragen ons nog serieus af waarom onze kerken zo machteloos zijn, waarom God zo weinig meer doet in onze tijd. Geen wonder, wij hebben het te druk met het bouwen van onze eigen koninkrijkjes in plaats van te werken in Zijn koninkrijk. Wat moet God teleurgesteld zijn in ons. Hij staat klaar met open armen en wij laten Hem dag na dag links liggen.

En wat betreft de ongelovige is de kerk een organisatie met veel beloftes, maar zonder een vervulling daarvan. Veel geschreeuw, maar weinig wol. Hol gepraat zonder kracht en daden, dat is wat we met z'n allen geworden zijn. Waar is Gods kracht? Waar zijn Jezus' wonderen en tekenen? Waar worden gebeden op geweldige wijze regelmatig verhoord? Waar spreekt God nog duidelijk en luisteren en gehoorzamen zijn kinderen nog? We praten met z'n allen heel wat af, maar God zwijgt. Voor alles is er wel een seminar, werkgroep, workshop, enz., maar God is ver te zoeken. Er zijn boeken genoeg over God te vinden, stille tijd, de stem van God, maar horen doen we Hem niet al te vaak meer. We weten alles over gemeente-opbouw, maar zoals de gemeente in het nieuwe Testament zijn we in de verste verte niet. Heeft God ons soms verlaten? Spreekt Hij niet meer in deze tijd? Gelukkig wel, alleen wij luisteren niet meer, wij hebben Hem buitengesloten. Wij doen alles liever op onze eigen manier. Onze boeken zijn belangrijker dan Gods Woord. Wat onze "grote" (en minder grote) "Godsmannen" verkondigen gaat boven wat God in Zijn woord gezegd heeft. Kijk eens om je heen, zie de staat van de Nederlandse (en wereldwijde) gemeente van God, vervallen, krachteloos..... en dat ondanks alle "grote mannen van God", onze boeken, seminars, talloze organisaties, enz. Wat wij nodig hebben is

een totale overgave aan God. We moeten niet meer proberen God in eigen kracht te bereiken, maar ons bekeren van ons egoïsme en eigenbelang, zodat Zijn kracht in ons kan gaan werken. We moeten Gods Woord gaan geloven en opvolgen, in de praktijk brengen, in plaats van onze theorieën en eigen ideeën te volgen. Onze hele Christelijke wereld is overspoeld met werelds denken (psychologie, self-help, oosters gegronde denkwijzen, enz.), maar we moeten weer overspoeld worden met Gods gedachtenwijze. In plaats van ons denken te vullen met allerlei nutteloze, eigenzinnige en soms ronduit gevaarlijke gedachtenwijzen, moet ons denken drastisch veranderen en vernieuwd worden.

In Galaten 6:15 wordt gesteld dat het niet uitmaakt wat we bereikt hebben of wat we zijn. Dat betekent allemaal niets, het gaat erom of we een nieuwe schepping zijn. Dus is het zeker goed om je (zelfs op dit moment) af te vragen of je wel echt een nieuwe schepping bent. Stel jezelf op de proef, onderzoek jezelf om te zien of je wel werkelijk in het geloof staat (2 Korintiërs 13:5 en zie ook 2 Petrus 1:10-11: “Span u des te meer in, broeders en zusters, om uw roeping en uw uitverkiezing veilig te stellen. Als u dat doet, zult u nooit komen te vallen. Dan zal u vrije toegang worden verleend tot het eeuwige koninkrijk van onze Heer en redder, Jezus Christus.”). Voldoe je aan de kwalificatie die God van Zijn kinderen vraagt? Leef je een heilig en een volledig aan God toegewijd leven? Ben je een nieuwe schepping, of houd je in bepaalde gebieden van je leven nog vast aan je oude leven? Is je denken vernieuwd, of loop je nog steeds mee in het gareel van deze wereld? Doe je de dingen die God van je vraagt in Zijn Woord, of doe je liever de dingen die je zelf leuk vindt? En zo kunnen we nog wel een tijdje doorgaan. Nu is het niet de bedoeling dat je jezelf met anderen vergelijkt of naar jezelf kijkt op de manier waarop mensen denken en vinden hoe een christen zou moeten zijn, nee, je moet je leven aan Gods Woord spiegelen. Lees het nieuwe testament en onderzoek hoe een discipel van Jezus Christus is, leeft, denkt en handelt. Ga het zelf ontdekken, laat alles wat je weet en wat anderen zeggen eens helemaal los en ontdek opnieuw wat het leven met en voor Jezus echt inhoud!

We lezen samen één tekst met betrekking tot wat God van ons als volgelingen van Jezus vraagt: Romeinen 12:1-2: “Broeders en zusters, omdat God zo goed voor ons is, roep ik u op, uzelf aan te bieden als een levende en heilige offergave die Hij graag aanvaardt. Dat is uw ware erediens; loop niet mee in het gareel van deze wereld. U moet andere mensen worden met een nieuwe gezindheid. Dan kunt u beoordelen wat God wil, wat goed is en volmaakt en wat Hem aangenaam is.” God is goed voor ons, of niet soms? Hij heeft geweldige dingen voor ons gedaan, ons rijkelijk gezegend. Denk alleen eens aan hoeveel pijn, moeite, zweet en tranen, onze redding gekost heeft! Tel je zegeningen van God ontvangen eens en zie hoe goed Hij is. En omdat God zo goed is, wordt ons verzocht om ook goed voor God te zijn. En hoe kunnen wij dat doen? Alleen maar door ons aan te bieden als een levende en heilige offergave aan God. Dit heeft twee kanten. Ten eerste wil God een levende overgave. In het oude testament werden dieren aan God geofferd. Maar nu is dat door het volbrachte werk van Jezus Christus niet meer nodig. Hij is het Lam van God, voor eens en altijd voor de zonden van iedereen die gelooft opgeofferd. Wat God nu van ons verlangt is dat wij de plaats innemen van die offergaven die uit vrije wil aan God geofferd werden. De plaats van de zondeoffers kunnen wij nooit innemen, wij kunnen alleen de plaats van de liefdegaven innemen. Wij zijn dus levende offergaven. Wat houdt dit precies in? Denk eens aan een lam dat aan God geofferd wordt. Het enige doel dat zijn leven heeft, is aan God gegeven te worden. Zijn leven behoort aan God toe en als het lam één tot twee jaar is wordt het gedood en aan God geofferd. Het leven van zo'n dier staat als het ware volledig in dienst van God. Zo zou het ook met ons moeten zijn. Wij zijn geofferd aan God, wij zijn gestorven aan onszelf en leven in Christus. Onze eigen ik is dood, we leven nu geheel in dienst voor God. We hebben onszelf vrijwillig aan God gegeven, Hij heeft ons vrijgekocht en wij behoren Hem alleen toe. Wat we zelf willen en denken doet er niet meer toe, het gaat erom wat God wil en denkt. We zijn geheel gehoorzaam aan God, we zijn bestemd om Zijn wil te doen. Zo zou het moeten zijn, maar helaas is dat maar al te vaak niet zo. Vaak zijn we voor God

dood, doordat we onze eigen wil zo nodig moeten doen. Het wordt tijd dat we een levend geloof hebben, dat waarlijk bergen verzet. We moeten levend zijn in de ogen van God en dood zijn met betrekking tot de wereld. We moeten werkelijk zout en licht zijn, geheel overgeven aan God, klaar om alleen nog maar Zijn wil te doen.

Ten tweede: God wil een heilige offergave. Ik weet dat heiligheid voor veel Christenen in Nederland een zwaar beladen onderwerp is. Vaak wordt dit hele onderwerp zwaar onderbelicht of overbelicht, met alle gevolgen van dien. Alleen het woord heiligheid maakt al vaak iets in ons los en we stellen het hele onderwerp vaak ter discussie. Ik ben niet van plan op al deze discussies in te gaan, we gaan gewoon eens samen (opnieuw) bekijken wat het betekent om een heilige offergave te zijn. Want hoe je het ook went of keert, heiligheid wordt van ons verlangd door God. Om een iets beter beeld te krijgen van wat een heilige offergave is, kijken we weer even naar het offerlam. Dit lam aan God geofferd heeft twee eigenschappen: het is onschuldig en lichamelijk zonder gebreken. Nu zijn wij van nature geen van beide en geestelijk gezien al helemaal niet en toch zouden we heilig voor God moeten zijn. Wat houdt dit in? Heiligheid heeft twee facetten. Als eerste worden we door God heilig verklaard in Jezus Christus. We zijn net zoals als het offerlam onschuldig verklaard door Jezus bloed. In Gods ogen zijn we omwille van Jezus Christus heilig met betrekking tot onze zondige natuur. Het tweede facet is dat wij net zoals het lam zonder gebreken zouden moeten zijn en dit uiteraard niet op het lichamelijk gebied, maar met betrekking tot onze levenswandel. Lees het volgende maar eens: “Wees gehoorzame kinderen en laat u niet meeslepen door uw verlangens van vroeger, toen u niet beter wist. God, die u heeft geroepen, is heilig. Leid dan ook zelf een heilig leven. Er staat immers geschreven: Wees heilig, omdat Ik heilig ben.” Dit staat in 1 Petrus 1:14-16. Hieruit blijkt dat we aan heiligheid niet kunnen ontkomen. Ons vlees haat heiligheid, want dat betekent dood aan je eigen leven en wil. Heiligheid is dus ook iets wat van ons afhangt, wij worden door God gevraagd een heilige offergave te zijn, wat betekent dat we heilig moeten leven. Zoals blijkt uit de teksten die we gelezen

hebben, houdt heiligheid in dat we puur en rein zijn voor God, Hem toegewijd zijn en afgezonderd zijn voor Hem. Wij kunnen dit alles nooit uit ons zelf bereiken, wij moeten de heiligverklaring die we in Christus ontvangen hebben in stand zien te houden. En dit doen we door gehoorzame kinderen te zijn en ons niet te laten meeslepen door de wereld en onze vleselijke en zondige verlangens. Ons denken moet vernieuwd worden, zodat we niet meer in het gareel lopen van deze wereld. Dit vraagt een diepgaande en radicale keuze van ons. We moeten helemaal breken met onze wereldse gewoontes en het wereldse denken en dat is moeilijk. Hiertegen komt ons vlees uitermate in verzet en onze hersenen beginnen op volle toeren te werken in het verzinnen van excuses om maar niet zo te worden. Wat God betreft is alles en dan ook alles in de wereld en van de wereld rotzooi, om het zo maar even uit te drukken. We moeten denken zoals God denkt, want Hij kijkt anders tegen de dingen aan dan dat wij doen van nature. Wij leven in de wereld, maar zijn niet van de wereld. Ook dit is weer een vrijwillige keuze, God vraagt ons om een heilig leven te leiden, waardig aan het offer dat Hij heeft gebracht. Maar dwingen doet Hij ons niet.

Laten we dit hoofdstuk afsluiten met wat vermaningen, bemoedigingen, aansporingen en adviezen uit Gods Woord: Jakobus 1:27: “Voor God, de Vader, is echte en zuivere godsdienst: wezen en weduwen helpen in hun nood en zichzelf niet door de wereld laten besmeuren.” Jakobus 4:4-10 : “Ontrouw volk! Weet u niet dat vriendschap met de wereld vijandschap met God betekent? Wie met de wereld goede vrienden wil zijn, maakt zichzelf tot vijand van God. Denk niet dat de Schrift zonder reden zegt: De geest die hij in ons liet wonen, eist hij geheel voor zichzelf op. Maar de goedheid die hij ons bewijst, is des te groter. Daarom staat er: God keert zich tegen de hoogmoedigen, maar hij is goed voor wie zich voor hem buigen. Onderwerp u dus aan God, en verzet u tegen de duivel, dan zal hij voor u vluchten. Ga dichterbij God toe, dan komt hij dichterbij u. Was uw handen, zondaars! Zuiver uw hart, weifelaars! Jammer, rouw en huil! Laat uw lachen in rouw verkeren, uw vreugde in

droefheid. Buig u voor de Heer en hij zal u verheffen”. Johannes 2:15-17: “Verlies uw hart niet aan de wereld of aan iets dat bij de wereld hoort. Als iemand zijn hart verliest aan de wereld, is er in hem geen plaats voor de liefde van de Vader. Want al het wereldse, alles waarop de mensen hun zinnen zetten en waar ze hun ogen niet vanaf kunnen houden en alle aardse zaken waarvan de mensen zo hoog opgeven, dat alles komt niet uit de Vader voort maar uit de wereld. Die wereld met al haar verlokkingen gaat voorbij, maar wie de wil van God doet, blijft eeuwig leven.”

Wie de wil van God doet, blijft eeuwig leven!

Hoofdstuk 9 - Meer dan vertellen alleen.....

Er was eens een vrouw, die zoals zoveel vrouwen, een kind ter wereld bracht. Nou ja, niet één kind, dit was niet de eerste, ze had er al meer ter wereld gebracht. Zodra het kind geboren werd, kreeg het te drinken, werd gewassen, kreeg kleren aan. Daarna bracht de vrouw het kind naar een goed ingericht appartement, met veel speelgoed, genoeg kleertjes, het was er lekker warm en er was genoeg baby eten aanwezig. Ze legde de baby in de wieg, gaf het wat laatste instructies en ging toen naar haar eigen huis terug. Thuis gekomen zij ze tegen haar man: “Weet je wat ik vreemd vind?” “Nou?”, antwoordde hij. “Ik vind het vreemd dat nooit één van onze kinderen ons komt bezoeken.....” Hierna ging ze weer verder met haar dagelijks leven.

Wat?? Wat zeg je nu? Wat is dit nu weer voor raar verhaal, hoe kan iemand zoiets nu doen? Waar woont die vrouw? Voordat je jezelf al te veel gaat opwinden moet je de eerste regel nog maar eens lezen: er was eens..... Dit verhaal berust (hopelijk) niet op waarheid, al zijn er wel mensen die hun kind, om wat voor redenen dan ook, aan zijn/haar lot overlaten. Met dit verhaal wil ik onze moderne manier van evangelisatie afschilderen. Als we iemand naar God leiden en deze persoon komt tot bekering, dan brengen we als het ware een baby ter wereld. Wat gebeurt er over het algemeen met deze geestelijke babies? Juist ja, hoe je het ook went of keert, ze worden in de meeste gevallen aan hun lot overgelaten. Als ze geluk hebben, krijgen ze wat voeding mee in de vorm van wat lectuur of een Bijbel (ooit een baby steak zien eten?). Als ze veel geluk hebben krijgen de babies ook nog wat kraamzorg in de vorm van nazorg en dan moeten ze zichzelf maar redden. Dit is (en ik schaam me het te moeten constateren) de manier waarop onze zogenaamde evangelisten (groot of klein, bekend of onbekend) te werk gaan en niet alleen zij, vele christenen gaan op deze manier te werk. Ze brengen het evangelie en de toehoorder wordt aan zijn lot overgelaten, soms zelfs zonder een contactadres of telefoon nummer. En wij vinden het raar dat er zo velen “afvallen”? Deze geestelijke babies gaan dood, omdat we ze aan hun lot overlaten en dat kun je toch zeker niet doen. Zelfs God

heeft ons niet aan ons lot overgelaten. Nadat Jezus drie jaren bij zijn discipelen geweest was, werd Hij opgenomen in de Hemel. Besloot Hij toen om Zijn discipelen, die overigens al geen babies meer waren, aan hun lot over te laten? Dacht Jezus dat ze het zelf wel konden redden, na die vele dingen die Hij hun geleerd had in woord en daad? Nee, Hij liet hen niet achter als wezen, maar gaf hun (en ons) de Heilige Geest, die in ons woont, ons leidt, ons verkwikt, ons opvoedt en voor ons zorgt. Jezus zorgde goed voor Zijn bekeerlingen en wij zouden in Zijn voetsporen moeten treden.

Nu laat niet iedereen de geestelijke babies aan hun lot over. (Sommigen krijgen wat we nazorg noemen.) Maar als je dit onder de loep neemt, merk je al snel dat nazorg over het algemeen veel te wensen overlaat. Hier volgt een praktisch voorbeeld: Na een evangelisatie campagne krijgt een gemeente een lijst met mensen die naar voren zijn gekomen en op de één of andere manier Jezus in hun hart hebben aangenomen. In de gemeente worden deze namen onder de nazorgwerkers verdeeld, die er dan in teams op uit trekken. Ze bellen de mensen op hun lijstje op voor een afspraak. Een deel van deze mensen laat het via de telefoon al af weten, ze willen helemaal geen bezoek van één of andere kerk. Met een paar lukt het wel om een afspraak te krijgen. Dus er op uit maar. Een deel van de afspraken wordt niet nagekomen, of ze komen niet opdagen op de afgesproken plek of ze zijn niet thuis. Maar uiteindelijk lukt het toch om er een paar te bereiken. Met deze mensen wordt een poos gepraat. Hun keuze wordt nog eens benadrukt en daarover nagepraat. Ze worden uitgenodigd voor de samenkomst en andere activiteiten. Het team is klaar met z'n werk. Nu maar bidden en zien wie er zondag komt opdagen. Dat valt tegen, regelmatig helemaal niemand, soms een paar, het houdt niet echt over. Dus gaat het nazorgteam voor een tweede keer op stap om de mensen te bezoeken en te benadrukken hoe belangrijk het is om de samenkomsten te bezoeken. Maar het resultaat van de tweede ronde is nog minder dan die van de eerste. Dit is wat wij onder nazorg verstaan. Er zijn gemeentes die nog een nieuw bekeerlingen groep of Bijbelstudie hebben, maar daar houd het mee op. Wel kunnen we stellen dat nazorg geen geestelijk

opvoeden is, maar meer het proberen overtuigen van iemand dat die een christen is, terwijl hij het waarschijnlijk niet is.

Nazorg is heel vaak één van de meest ondankbare en frustrerende taken die er binnen een gemeente zijn en het is over het algemeen vruchteloos. Waarom is dat zo? Omdat de uitgangspositie verkeerd is. Een geestelijke baby heeft geen nazorg nodig, maar opvoeding. Een baby kan toch ook niet volstaan met een weekje kraamzorg? Het heeft een hele lange tijd opvoeding nodig (sommigen zelfs een leven lang). Naar mijn mening moet allereerst bekeken worden of iemand waarlijk Jezus volgen wil. Een baby (uitzonderingen daar gelaten) zal op een gegeven moment kenbaar maken dat het honger heeft en weet hoe het bij de moeder of uit de fles moet drinken. Heb je ooit (alweer uitzonderingen daar gelaten) een moeder gezien, die urenlang op de baby inpraat om het ervan te overtuigen dat het een baby is en eten moet om te leven? Nee, dat weet een baby wel, daar heeft 'ie geen hulp bij nodig. De baby weet dat het eten moet en maakt dit duidelijk kenbaar. Maar wij doen er alles aan om onze geestelijke babies te overtuigen dat ze geestelijke babies zijn en voedsel nodig hebben, maar eten willen ze niet. Dit probleem is een paar hoofdstukken terug al behandeld, de vraag moet ten eerste gesteld worden of deze babies wel echte babies zijn. Het antwoord is meestal nee, ze zijn niet wedergeboren, omdat ze op menselijke voorwaarden tot God gekomen zijn en niet op Gods voorwaarden. Met een geestelijke baby gaat het net zo als met een natuurlijke baby, hij zal naar voedsel verlangen. Iemand die waarlijk wedergeboren is, zal een verlangen hebben om Jezus te volgen, dat hoeven we hem niet aan te praten. Hij zal naar de samenkomst komen zonder er toe aangezet te worden. Hij zal een verlangen hebben om gemeenschap met God te hebben en met Gods kinderen. Als deze verlangens niet aanwezig zijn heeft nazorg geen enkele nut, deze persoon is niet bekeerd. Als je dus deze redenatie volgt, wordt nazorg overbodig.

Maar wat is nu wel onze verantwoording? Onze verantwoording is het geestelijk opvoeden van de baby zoals Jezus ons dit opgedragen heeft in Matteüs 28:19-20: “Trek eropuit en maak alle volken tot

mijn leerlingen (discipelen) en doop ze in de naam van de Vader en van de Zoon en van de heilige Geest. Leer hun alles onderhouden wat ik jullie heb opgedragen. En, wees er zeker van: ik ben bij jullie, van dag tot dag, tot aan de voltooiing van de wereld.” Dit stelt duidelijk wat onze taak is.

Ten eerste moeten we er actief mee bezig zijn om anderen het evangelie van Jezus Christus te verkondigen. Het is makkelijker de baby van een ander over te laten aan zijn lot of te verwaarlozen en minder je best er voor te doen, dan als het je eigen baby is. Ten tweede moeten we, zodra iemand te kennen geeft dat Hij Jezus volgen wil, deze persoon dopen. De doop mag je rustig zien als een vuurdoop, hieruit zal al een beetje blijken of de persoon Jezus echt wil volgen. Als de persoon van de doop afziet, om welke reden dan ook, dan heeft het geen zin om met deze persoon verder te gaan. Als hij Jezus niet in het watergraf volgen wil, dan zal hij dat in andere dingen ook niet willen. Het volgen van Jezus staat of valt met de doop na bekering. Geen doop? Geen volgeling! Wijst iemand de doop af, dan wordt het tijd om een nieuwe discipel te zoeken, anders verspil je de kostbare tijd die God je gegeven heeft. Vaak wordt iemand die Jezus niet echt wil volgen verhard, teleurgesteld of bitter als hij wel “gedwongen” wordt te volgen. Geef deze persoon over aan God en laat Die maar aan het werk met hem gaan.

Als iemand wel gedoopt wordt dan volgt de derde en grotere taak: geloofsopvoeding, of te wel **LEER HUN ALLES ONDERHOUDEN WAT IK JULLIE HEB OPGEDRAGEN**. Dit kan nooit door een beetje nazorg of een paar studies, nu raken we het hart van discipelschap: woord en daad. Het is zeker aan te raden om de evangeliën te onderzoeken om te zien hoe Jezus met Zijn discipelen omging en hoe Hij hun tot discipelen maakte. Door woord en daad. Hij leerde het hen door hun het niet alleen te vertellen, maar ook voor te doen. Dit aspect mist grotendeels in onze gemeentes. Bijbelstudies ten overvloede, maar geen voorbeelden om te volgen. Er zijn maar weinigen die ons het evangelie en Gods Woord door hun leven laten zien. We hebben bijbelstudies over de meest onzinnige

onderwerpen en niemand heeft er uiteindelijk wat aan. We hebben diepgaande theologische discussies en allerlei uitleggen over Schriftgedeeltes, maar zodra er een praktisch voorbeeld gegeven moet worden, zwijgen we met z'n allen. Jezus leefde en sprak Gods Woord en op deze manier maakte Hij discipelen en droeg hen op het zelfde te doen. Maar ergens over de jaren heen, is Gods gemeente van deze weg afgegaan en heeft haar eigen manieren en methoden ontwikkeld om “discipelen” te maken en het einde is ver te zoeken.

Dit gaat wel heel ver. Het vraagt erom dat wij een ander in ons leven toelaten. Laten we 1 Korintiërs 4:14-17 eens goed bestuderen: “Dat schrijf ik niet om u beschaamd te maken, maar om u als mijn dierbare kinderen tot inzicht te brengen. Want al zijn er duizenden die in verbondenheid met Christus u opvoeden, u hebt maar één vader; ik ben uw vader geworden door u het evangelie te brengen, in verbondenheid met Christus Jezus. Daarom spoor ik u aan mijn voorbeeld te volgen. Daarvoor heb ik Timoteüs naar u toe gestuurd. Hij is een geliefd kind van me, een trouw christen, die u in herinnering zal roepen hoe ik leef in verbondenheid met Christus, zoals ik dat zelf overal elke gemeente voorhoud.” Laten we ook de tekst eens in het Engels lezen: “ I do not write these things to shame you, but as my beloved children I warn you. For though you might have ten thousand instructors in Christ, yet you do not have many fathers; for in Christ Jesus I have begotten you through the gospel. Therefore I urge you, imitate me. For this reason I have sent Timothy to you, who is my beloved and faithful son in the Lord, who will remind you of my ways in Christ, as I teach everywhere in every church.” Ook lezen we deze tekst nog uit de Statenvertaling: “Ik schrijf deze dingen niet om u te beschamen, maar als mijn lieve kinderen vermaan ik [u]. Want al had gij tien duizend leermeesters in Christus, zo [hebt gij] toch niet vele vaders; want in Christus Jezus heb ik u door het Evangelie geteeld. Zo vermaan ik u dan: zijt mijn navolgers. Daarom heb ik Timoteüs tot u gezonden, die mijn lieve en getrouwe zoon is in den Heere, welke u zal indachtig maken mijn wegen, die in Christus zijn, gelijkerwijs ik alom in alle Gemeenten leer.”

Paulus heeft het hier over een vader - kind relatie tussen hem en degenen die hij het evangelie heeft gebracht. Ook geeft hij het verschil aan tussen een vader en een leraar (leermeester) die instrueert (helaas is het Nederlands niet altijd al te nauwkeurig vertaald, vandaar de verschillende vertalingen, om zo dicht mogelijk bij de grondtekst te komen, en daarom dit keer de Statenvertaling en het Groot Nieuws). Een leraar brengt kennis en wetenschap over, een vader voedt op door zijn kennis, ervaringen en voorbeeld. Paulus spoort deze mensen aan om zijn voorbeeld te volgen. Een voorbeeld kun je alleen maar volgen als je deze aan het werk gezien hebt. Paulus liet deze mensen toe in zijn leven, hij voedde ze op door woord en daad. Hij leefde ze het Evangelie en Gods Woord voor. Dit is niet de enige plaats waar Paulus een dergelijke uitspraak doet, hij doet dit herhaaldelijk. Paulus stuurt zelfs Timoteüs naar ze toe, zodat die ze aan zijn voorbeeld kan herinneren en het hen door zijn leven kan laten zien.

Dit raakt de kern van het discipelen maken. Niet alleen maar in groepjes instrueren en leren, maar het in de praktijk laten zien. Discipelen moeten een voorbeeld hebben om te volgen. Ze moeten ons volgen zoals wij Christus volgen. Dit geeft ons een hele grote verantwoording, misschien zelfs zo groot dat wij die niet willen dragen. Als je althans heden ten dage naar de gemeente van Jezus Christus kijkt, dan krijg je de indruk dat we deze verantwoording niet op ons willen nemen. We leven ieder in ons eigen wereldje en het is moeilijk voor iemand anders om werkelijk toegelaten te worden in ons wereldje. Waarschijnlijk is het maar goed ook dat er niemand echt in ons wereldje komen kan, want ze zouden wel eens behoorlijk kunnen schrikken. Wij willen iedereen wel over elk onderwerp onderwijzen, maar ze een voorbeeld zijn, dat willen we niet. Kijk eens naar Jezus, Hij nam Zijn discipelen overal mee naar toe, ze leefden zelfs samen met Hem. Jezus' discipelen waren heel dicht bij Hem, ze zagen alles wat Hij deed, hoorden alles wat Hij zei, zagen alles van Zijn leven. Hij was constant een voorbeeld voor hen. Paulus deed hetzelfde met in het bijzonder Timoteüs en Titus, maar ook met

Marcus en Lucas. Ze waren constant bij hem, hij was hun dagelijks ten voorbeeld. Niet alleen zij, maar ook vele anderen, hele gemeentes zelfs. Dat is echt discipelschap.

Dit vraagt natuurlijk wel dat ons leven er iets anders uit gaat zien dan dat het nu doet. Het betekent dat wij eerst zelf ware volgelingen van Jezus moeten worden, voordat iemand ons voorbeeld volgen kan. We zullen bereid moeten zijn om niet alleen mensen bij de Heer te brengen, maar ook om hen te begeleiden. De discipel die God aan ons toevertrouwt, moeten we in ons leven toelaten. Om een voorbeeld te kunnen zijn, zal ons leven open en transparant moeten zijn. Als iemand discipelen wil maken, zal hij bereid moeten zijn om deze discipelen een deel te laten worden van zijn/haar leven. Hoe kan iemand ons voorbeeld volgen, als wij ons afsluiten voor alles en iedereen. We zullen net zoals Jezus onze discipelen moeten meenemen in onze ondernemingen voor Christus, de discipel moet ons in actie zien om te kunnen leren en volgen. Maar ook zou de discipel ons “normale” dagelijks leven moeten zien, zodat hij kan zien hoe het volgen van Jezus er in de alledaagse bezigheden uitziet. Eigenlijk zou de discipel een tijd bij ons moeten wonen en ons gaan en staan volgen, om zo te leren (3 jaar klinkt wel Bijbels of niet soms?). Dit klinkt misschien wel overdreven, maar ten dele is het toch waar. Laten we in ieder geval ons leven openen voor degenen die God aan ons toevertrouwt. Een goede vader kan toch immers nooit zijn kinderen opvoeden op afstand, of wel soms? Hij zal bij zijn kinderen moeten zijn, hij zal een deel van hun leven moeten zijn en zij zullen deel van zijn leven moeten zijn.

Laten we aan het eind van dit hoofdstuk de volgende Schriftgedeeltes lezen:

Handelingen 2:44-46: “Allen die geloofden, vormden een gemeenschap en deelden alles samen. Ze verkochten hun have en goed en het geld werd uitgedeeld; iedereen kreeg zoveel als hij nodig had. Trouw waren ze ook iedere dag in de tempel, eensgezind; ze braken het brood bij elkaar aan huis en gebruikten de maaltijden met

vreugde en in eenvoud van hart.”

Handelingen 4:32-35: “De groep van gelovigen was één van hart en ziel. Niemand eiste iets van wat hij bezat voor zichzelf op, integendeel: alles was gemeenschappelijk bezit. Met grote kracht legden de apostelen getuigenis af van de opstanding van de Heer Jezus, en Gods zegen was over hen allen. Er was niemand onder hen die gebrek leed. Want wie landerijen of huizen bezaten, verkochten die. Het geld van de verkoop brachten ze naar de apostelen en ze legden het aan hun voeten neer. En iedereen kreeg zoveel toebedeeld als hij nodig had.”

Heb je jezelf ooit afgevraagd waarom de eerste gelovigen zo met elkaar omgingen? Vast wel eens. Als je het mij vraagt is dit alles een gevolg van discipelschap. Hoe zou het eigenlijk ook anders kunnen zijn? Wat hadden de apostelen van Jezus geleerd de afgelopen drie jaar? De gemeente van Jezus Christus zal nooit goed kunnen functioneren zonder discipelschap. Dus als jij niet wilt dat je gemeente zo wordt als die in het nieuwe testament, dan moet je nooit en te nimmer aan discipelschap beginnen!

Hoofdstuk 10 - Maakt het uit hoe je het goede nieuws overbrengt?

We zijn beland bij het laatste hoofdstuk. We zullen in dit hoofdstuk ingaan op de juiste manier van het overbrengen van het goede nieuws, we kijken naar behoeften gerichte evangelisatie en nemen nog een paar praktische tips door.

Zoals gezegd kijken we eerst naar de juiste manier van communicatie. Er zijn veel manieren van “evangelisatie” bedacht en veel hulpmiddelen ontworpen om mensen te bereiken. Denk maar eens aan schetsbord, traktaten, goocheltrucs, “brainteasers (hersensbrekers)”, drama, en ga zo maar door. Op zich staand helemaal geen slechte dingen, zolang je ze maar op een juiste manier gebruikt. Het is heel goed om iets te gebruiken om met mensen in contact en gesprek te komen, zolang we er maar niet op gaan vertrouwen. Als we de boodschap verkondigen en met mensen in gesprek willen komen, moeten we op de Heilige Geest vertrouwen. Als je bij jezelf ontdekt dat je zonder een bepaald hulpmiddel niet met mensen in contact of gesprek kunt komen, dan wordt het tijd dit hulpmiddel niet meer te gebruiken. Je moet op zo’n moment God gaan zoeken voor de kracht en vervulling van de Heilige Geest. Heeft Jezus dat niet aan Zijn discipelen beloofd, dat ze kracht zouden ontvangen en Zijn getuigen zouden zijn als de Heilige Geest over hen zou worden uitgestort (Handelingen 1:8)? We moeten altijd op de Heilige Geest vertrouwen, Hij alleen kan ons effectief laten getuigen en met mensen in contact of gesprek laten komen. Het is toch wel een beetje moeilijker om op de Heilige Geest te vertrouwen in plaats van op hulpmiddelen. Uiteraard gebruikt de Heilige Geest deze hulpmiddelen, maar ze mogen nooit Zijn plaats innemen. We moeten ook zonder enig hulpmiddel in contact en gesprek kunnen komen, anders zit er iets goed fout en is het echt de hoogste tijd om God te zoeken voor hulp. Later komen we nog op hulpmiddelen terug, met name op die in Gods Woord genoemd worden.

Hoe je de boodschap overbrengt en op welke manier je dat doet,

maakt eigenlijk niet zoveel uit zolang de basiselementen, die in de voorgaande hoofdstukken genoemd zijn, in de boodschap aanwezig zijn. De ene “evangelist” zal je vertellen dat je het zo moet doen, het andere boek dat je het zus moet doen. Deze voorganger zegt dat je het toch beter op zijn ontdekte manier kunt doen en weer een andere broeder of zuster zegt dat hij of zij de juiste manier voor het verkondigen van de boodschap gevonden heeft. Onzin, er is geen algemene juiste of beste manier om de boodschap over te brengen. Het verschilt per boodschapverkondiger, per situatie en per persoon waarmee je communiceert. Ook hierin moet de Heilige Geest je leiden. Hij kent jou het beste en weet welke manieren en stijlen (let op! Beide bewust meervoud! Manieren! Stijlen! Wordt nooit afhankelijk van één manier of stijl) het beste bij je passen. De Heilige Geest onderkent ook het beste de situatie waar jullie op het moment van gesprek in verkeren en kan daar heel goed op inspelen. Ook kent Hij de persoon waarmee je spreekt door en door en weet precies welke dingen deze persoon zullen aanraken en welke niet. Zorg dat je niet bij elk persoon waarmee je een gesprek voert, dezelfde anekdotes en verhaaltjes vertelt, dezelfde opbouw volgt, dezelfde punten behandelt, dezelfde grappen maakt, enz.. Vermijd sleur en herhaling, maar vertrouw opnieuw op de Heilige Geest bij elk gesprek en dan zal elk gesprek een nieuwe ervaring en beleving voor je worden. Er is dus maar één juiste manier en dat is die de Heilige Geest je op dat moment ingeeft, vertrouw maar rustig op Hem en laat je eigen aangeleerde manieren maar varen en je zult wat beleven, in de positieve zin van het woord!

De één zegt dat vriendschapevangelisatie de manier is, weer een ander gelooft alleen maar in evangelisatiecampagnes. Ook zal iemand zeggen dat straatevangelisatie de manier is om mensen te bereiken, terwijl een ander beweert dat de alpha-cursus of seekergroepjes het is. Nee, beweert weer een ander, je moet “seekersensitive” diensten hebben, maar iemand anders zegt dat traktaten uitdelen het is, en ga zo maar door. Laten we eens naar Jezus kijken en Zijn volgelingen, om te zien wat nu wel de juiste manier is. “Massa” evangelisatie is het volgens Matteüs 5. Nee, je moet

wachten tot mensen hongerig worden naar Gods Woord en naar je toe komen volgens Matteüs 19:16. Vergeet het voorgaande, want volgens Marcus 2:13-17 moeten we werken onder het uitschot van de maatschappij. Nee, volgens Lucas 4:14-30, moet het in een (kerk)samenkomst gebeuren. Ach nee, dat is het toch ook weer niet, vriendschapsevangelisatie is de manier volgens Lucas 7:36-50. Wacht nu even, we moeten het 's nachts doen volgens Johannes 3:1-21. Klopt niets van, we moeten zomaar wildvreemden aanspreken en hen het goede nieuws vertellen, dat leren we toch duidelijk door Johannes 4:1-42 te lezen. Houd toch op zeg, je moet het doen in huissamenkomsten (kringen of cel-groepen), dat deed de eerste gemeente in Handelingen 5:42. Maar dat klopt toch niet helemaal, want Paulus deed aan straatevangelisatie als je Handelingen 17:16-18 erop na slaat. En zo kan ik nog wel even door gaan. Wat leren wij hiervan? Dat er geen juiste manier is om het goede nieuws te verkondigen. Iemand die zegt dat een bepaalde manier de manier is, doet zichzelf tekort. Het evangelie kan op vele manieren verkondigt worden, dat zien we duidelijk bij Jezus en Zijn volgelingen. Zij zaten niet vast aan één manier, maar pasten zich aan de situatie aan. Dat is wat wij ook moeten doen, we moeten ons aan de situatie aanpassen. We moeten iets ruimer in ons denken worden en ophouden met dat gezeur over wat de beste manier is om het evangelie te verkondigen. Ook moeten we niet aan één manier vasthouden, dat beperkt je behoorlijk en vele mensen zullen nooit bereikt worden. In onze tijd kun je het evangelie nog op meer manieren brengen, denk eens aan moderne media zoals radio, tv, internet. Je kunt zelfs vanuit je huis het evangelie verkondigen. Hoeveel christenen zijn niet regelmatig aan het chatten met ander mensen (ook niet christenen) over van alles en nog wat? Is het ooit bij je opgekomen dat je die tijd die je eigenlijk vergooit, veel beter zou kunnen gebruiken om het evangelie te verkondigen in de chatbox of chatroom? Jammer genoeg zijn de meesten van ons nog nooit op dat idee gekomen, want ik ben er nog maar een paar tegengekomen. Websites met het evangelie, in plaats van je interesses en hobby's, en ga zo maar door. We moeten anders leren denken, ook op dit gebied en onze tijd beter besteden!

Voorop staat natuurlijk wel dat welke manier je ook kiest (en laten het er zo veel mogelijk zijn) of gebruikt op een zeker moment, de boodschap inhoudelijk het zelfde blijft (zie voorgaande hoofdstukken)! Let op dat de inhoud van je boodschap niet verwatert of dat je het op een negatieve manier aanpast aan je toehoorders. De waarheid is niet altijd even leuk om te horen, maar wordt uiteindelijk wel het meeste gewaardeerd.

Tegenwoordig wordt heel veel gesproken over behoeftengerichte “evangelisatie”. Met de term ben ik het helemaal eens en meestal ook wel met de inhoud. Jammer genoeg zie je vaak dat mensen die deze methode toepassen zo druk zijn met het ledigen van de nood van anderen, dat ze aan de boodschap niet toekomen. Graag wil ik behoeftengerichte “evangelisatie” een diepere (en meer Bijbelse) dimensie geven. Ik ben het helemaal met de bewering eens dat Jezus behoeftengerichte verkondiging toepaste, maar wel op een andere manier dan dat wij dat invullen. Jezus ging niet rond om bijvoorbeeld boodschappen te doen voor mensen, of door iedereen te voorzien in de materiele noden, of ze te helpen in de tuin of bij het huishouden, enz. voordat Hij het evangelie verkondigde. Jezus had een iets ander beeld en wijze van behoeftengerichte evangelieverkondiging. Op zich zijn al deze dingen niet verkeerd en moeten ook zeker (indien nodig) gedaan worden, maar het zijn goede daden en hebben niks met behoeftengerichte evangelie verkondiging te maken zoals Jezus en Zijn discipelen dat deden. Dat is een zware misvatting. Ook hier geldt hetzelfde als bij hulpmiddelen, wij verzinnen een manier om mensen te bereiken, in plaats van op de Heilige Geest te vertrouwen. Doen we dat eigenlijk niet met zoveel dingen? We geven het mooie Bijbelse namen en termen, maar het heeft er niks mee te maken. De Heilige Geest en Zijn werk hebben we vervangen door dingen die we zelf kunnen. We vertrouwen op wat wij vanuit onszelf kunnen en niet meer geheel op God. Duizend en één manieren worden verzonnen op elk gebied van ons leven om maar niet op God te hoeven vertrouwen, en zelf de dingen aan te pakken. Het wordt tijd om weer op de Heilige Geest te vertrouwen op de kracht, hulp en wijsheid die Hij geeft.

Terug naar Jezus' manier van behoeftengerichte evangelie verkondigen. Waar anders vinden we dat dan in de Bijbel? Ben je klaar voor iets wereldschokkends en radicaals? Ben je klaar voor iets dat onze manieren, hulpmiddelen en behoeftenvoorziening doet verbleken en in het niets doet opgaan? Lees de volgende Bijbelgedeeltes, die je allemaal in Matteüs vindt, om Jezus in actie te zien in behoeftengerichte evangelie verkondiging (ik heb mij overigens bewust beperkt tot alleen maar Matteüs, anders wordt het wel heel erg veel om te lezen): 4:23-25 ("Jezus trok heel Galilea door. Hij onderwees de mensen in hun synagogen, verkondigde hun het grote nieuws over het koninkrijk en genas hen van alle ziekten en kwalen. Hij werd zelfs bekend in heel Syrië. Ze brachten hem allen die er slecht aan toe waren, mensen met allerlei ziekten en pijnen, bezetenen, lijders aan vallende ziekte en verlamden, en hij maakte hen beter. En grote menigten volgden hem, uit Galilea, het Tienstedengebied, Jeruzalem, Judea en van de overkant van de Jordaan."), heel hoofdstuk 8 en 9, 14:13-21, 14:34-36, 15:21-39, 18:14-20 en 20:29-34. Ook kijken we nog naar hoe Jezus Zijn discipelen opdraagt om het goede nieuws te verkondigen en of ze dat ook doen: Matteüs 10:5-15, Marcus 6:7-13, Marcus 16:15-20, Lucas 9:1-6, Lucas 10:1-24, Handelingen 3:1-10 en Handelingen 5:12-16 ("De apostelen deden veel wonderen en grootse dingen onder het volk. Eensgezind waren ze bijeen, in de Zuilenhal van Salomo. Geen buitenstaander durfde zich met hen in te laten, maar het volk sprak waarderend over hen. Steeds meer mensen, zowel mannen als vrouwen, sloten zich aan en gingen geloven in de Heer. Het was zelfs zo, dat de mensen zieken de straat op droegen en op draagbedden en slaapmatten neerlegden, in de hoop dat als Petrus voorbijkwam, tenminste zijn schaduw op een van hen zou vallen. Ook het volk uit de steden rond Jeruzalem stroomde toe. Ook zij brachten zieken mee en mensen die gekweld werden door onreine geesten. Ze werden allemaal genezen."). Nu wordt het wel heel duidelijk dat wij de Bijbelse hulpmiddelen vervangen hebben door menselijke! Al onze trucjes, publiekstrekkers en hulpmiddelen, zijn waardeloos als je ze vergelijkt met de kracht en werking van de Heilige Geest. Dit is pas

waarlijk behoeftegerichte evangelie verkondiging. Dit is wat de wereld echt nodig heeft; vrijheid van demonische invloeden en vrijheid van ziekte. Waar zijn we eigenlijk mee bezig? Waarom hebben wij de Heilige Geest vervangen door al die onzin die wij bedenken? Het antwoord is al een paar keer gegeven in dit boek, wij vinden onze wegen belangrijker dan Gods wegen. Ons eigen leven plaatsen we boven het leven met Christus. De ware kracht van de Heilige Geest ontbreekt in ons leven, omdat we God niet volledig zijn toegewijd. We houden meer van de wereld en onszelf, dan van Jezus Christus onze Verlosser. Komt erg hard aan of niet soms? Uiteraard kunnen jij en ik weer duizend excuses bedenken waarom wonderen en tekenen ontbreken aan onze Woordverkondiging, maar dat blijven excuses. Die houden niet lang stand voor Gods troon. We zouden op onze knieën moeten vallen en het uitschreeuwen naar God om genade, dat we zo ver van Hem zijn afgedwaald. We moeten Hem vragen ons te vergeven dat we Zijn Kracht en Grootheid hebben vervangen door onze onzin. Hoe goed is de gemeente van Jezus Christus niet geworden in het bedenken van allerlei dingen die onze ware natuur verbloemen? Zoveel dingen die wij met z'n allen doen lijken wel geestelijk, maar in het licht van Gods Woord zijn ze waardeloos en soms ronduit tijdverspilling. Wij hebben de kracht van de Heilige Geest opnieuw nodig.

Laten we Marcus 16:15-20 nog eens goed nalezen: “Toen zei hij tegen hen: ‘Trek de hele wereld door en maak aan alle schepselen het goede nieuws bekend. Wie gelooft en zich laat dopen, zal gered worden, maar wie weigert te geloven, zal veroordeeld worden. God zal hen die geloven, met de volgende tekenen bijstaan: zij zullen in mijn naam demonen uitdrijven en nieuwe talen spreken; slangen zullen ze oppakken, zelfs vergif drinken zonder er nadeel van te ondervinden; en als ze zieken de handen opleggen, zullen die weer gezond worden.’ Toen Jezus, de Heer, was uitgesproken, werd Hij opgenomen in de hemel, en Hij nam plaats aan de rechterzijde van God. De leerlingen trokken eropuit en maakten overal het goede nieuws bekend. De Heer werkte met hen mee en bevestigde de boodschap door de wondertekenen die hun woorden begeleidden. Ze

brachten Petrus en zijn metgezellen snel alles over wat er gezegd was. Later stuurde Jezus Zijn leerlingen er zelf op uit om van oost tot west de heilige en onvergankelijke boodschap over het eeuwig heil te verspreiden.”

Laat het eens goed tot je doordringen wat Jezus hier eigenlijk zegt. Jezus spreekt hier direct tegen jou, dit is niet alleen maar voor de apostelen zoals sommigen onder ons beweren. Vers 17 spreekt toch over hen die geloven of zoals de NBG zegt: “deze dingen zullen de gelovigen volgen”. Jij en ik behoren naar eigen zeggen, toch ook tot deze gelovigen, of niet soms? Ja, zeker, zul je nu zeggen ik behoor tot de gelovigen. Dus Jezus spreekt hier rechtstreeks tot je. Hoor je wat Hij zegt? Dringt het tot je door? Begrijp je het? Hij zegt dat deze dingen een gelovige zullen volgen of dat God de gelovige met de volgende tekenen zal bijstaan: demonen uitdrijving, in tongen (of in nieuwe talen) spreken, slangen oppakken, vergif drinken zonder te sterven, zieken genezen. Volgens Jezus Christus wordt iemand die in Hem gelooft door deze dingen gevolgd. Komt er bij mij een vraag in gedachten. Wanneer heb je voor het laatst een demon uitgedreven en iemand blijvend bevrijd (let op: **BLIJVEND!** Velen van ons drijven demonen en uit en morgen zijn ze er weer, maar het feit is dat ze nooit zijn weggeweest)? Wanneer heb je voor het laatst in tongen of nieuwe talen gesproken? Schiet me nog iets te binnen: toen je laatst een slang in de tuin zag kruipen, heb je hem toen opgepakt en naar de dierentuin gebracht? Kun je het je nog herinneren dat ze je probeerden te vergiftigen, omdat je een volgeling van Jezus bent en hoe je dat, tot iedereen’s grote verbazing, hebt overleefd? Wanneer ben je voor het laatst voor de rechter gesleurd door de plaatselijke ziekenhuisdirecteur, omdat hij geen werk meer heeft en de deuren moet sluiten, want jij gaat je woonplaats rond en legt alle zieken de handen op en ze genezen? Dat was waarschijnlijk ook degene die je probeerde te vergiftigen.....

Je hoeft de vragen niet eens te beantwoorden om je diep te schamen. Tjonge, wat voel ik mijzelf als christen een mislukkeling, denk ik op dit moment. Ik hoop dat jij het hetzelfde denkt. Soms vraag ik mij

af of ik wel werkelijk geloof. Jezus zegt dat deze dingen ons als gelovigen volgen en sinds deze dingen ons in de verste verte niet volgen, mogen we ons toch wel serieus afvragen of we echt geloven.

Ons gebrek ligt in twee dingen: ons gebrek aan toewijding aan Jezus Christus en we verkondigen niet het ware evangelie. Als we wel het zuivere evangelie zouden verkondigen, zal God ons bijstaan met de genoemde wondertekenen als bevestiging van Zijn Woord! Dat belooft Hij, dus moet onze conclusie zijn dat wij Zijn Woord niet verkondigen en leven zoals Hij het van ons verlangt. Het begint als bij de doop. Ook hier roept Jezus ons op tot het dopen van hen die geloven, hun redding hangt er zelfs vanaf. Maar hoeveel van ons tornen niet aan dit gebod en laten de doop achterwege? Het is tijd dat wij ware volgelingen van Jezus Christus worden, Hem geheel toegewijd, zodat Hij Zijn Heilige Geest over ons kan uitstorten, zodat de wereld ziet dat Jezus leeft.

Daar gaat het om, wat de wereld betreft is Jezus Christus dood en nooit opgestaan, want Zijn kinderen zijn dood. Wij gebruiken wereldse wijsheid en kracht dat zo dood is als het maar kan, om de een dode wereld te overtuigen, dat Jezus leeft. Wij ruiken naar dood, wij verrotten van binnen uit, net zo erg als de wereld. Waarom denk je dat de wereld voor de kerk vlucht en er niet door aangetrokken wordt? Omdat zij dood is! De gemeente van Jezus Christus heeft haar aantrekkingskracht verloren zodra ze gehoorzaamheid en de kracht van de Heilige Geest het raam heeft uitgegooid. Wij hebben een schijn van godsvrucht, maar hebben Gods kracht verworpen (2 Timoteüs 3:4-5), omdat wij meer van ons eigen genot houden, dan van God. Hoe kan je van iemand verwachten dat hij gaat geloven in een levende Christus als je zelf dood bent? Waar is het bewijs van Jezus opstanding? Wonderen en tekenen bewijzen dat Jezus waarlijk leeft en Zijn Woord waarheid is. Onze verkonding alleen is onvoldoende, mensen moeten niet alleen horen, maar ook zien dat het evangelie waarheid is. We kunnen er gewoonweg niet omheen, hoe graag we dat ook zouden willen. Zelf heb ik het hier ook erg moeilijk mee, het valt mij zwaar dit te schrijven, ik zou ook liever

anders willen. Hoe graag ik dit ook weg zou willen laten, het is en blijft de waarheid. Het moet gewoon gezegd worden. Onze verkondiging zonder wonderen en tekenen is geen echte verkondiging, het is maar het halve werk. Het Woord van God moet bewezen worden, niet door geweldige geloofsredeneringen en geloofsverdedigingen, maar door Gods kracht.

We lezen ter afsluiting nog een aantal Bijbelgedeeltes: Handelingen 1:8 “Maar wanneer de Heilige Geest over jullie komt, zul je kracht krijgen, en jullie zullen getuigenis van Mij afleggen in Jeruzalem, in heel Judea en Samaria, ja, tot in de verste delen van de wereld.”

Romeinen 15:17-19: “In mijn verbondenheid met Christus Jezus mag ik mij beroemen op mijn werk voor God. Ik durf trouwens alleen maar te spreken over wat Christus door mij gedaan heeft om de niet-Joden te brengen tot gehoorzaamheid aan het evangelie, door woorden en daden, door machtige tekenen en wonderen en door de kracht van Gods Geest. Zo heb ik van Jeruzalem tot Illyrië de verkondiging van het grote nieuws van Christus tot een goed einde gebracht.”

1 Korintiërs 2:1-10: “Broeders en zusters, toen ik bij u kwam om u het geheim van God te verkondigen, heb ik dat toch ook niet gedaan met hoogdravende of geleerde woorden. De enige kennis die ik u heb willen brengen, was Jezus Christus, de gekruisigde Jezus Christus. Ik voelde mij zwak tegenover u, bang en onzeker. De boodschap die ik u verkondigde, overtuigde niet door mijn geleerdheid, maar bewees haar kracht door de Geest. Uw geloof moest niet steunen op menselijke wijsheid maar op de kracht van God. Toch is wat wij verkondigen wijsheid, maar alleen voor wie er rijp voor zijn. Het is niet de wijsheid van deze wereld of van de machtigen van deze wereld — zij worden trouwens vernietigd. Nee, wat wij verkondigen is het geheim van Gods verborgen wijsheid, een wijsheid waarvan God vóór alle tijden besloten had dat zij zou dienen tot ons heil. De machtigen van deze wereld hebben van die wijsheid niets begrepen. Hadden ze die wel begrepen, dan zouden ze de Heer, van wie ons

heil komt, niet hebben gekruisigd. Met de woorden van de Schrift gezegd: Iets dat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen; iets dat God heeft weggelegd voor wie Hem liefhebben. Maar ons heeft God het onthuld door de Geest. Want de Geest doorgrondt alles, ook de diepste geheimen van God.”

1 Tessalonicenzen 1:5 (NBG): “omdat onze evangelieprediking niet slechts in woorden tot u gekomen is, maar ook in kracht en in de Heilige Geest en in grote volheid; gij weet trouwens, hoedanigen wij bij u geweest zijn om uwentwil.”

Laat ons waarlijk Jezus Christus volgen en het evangelie verkondigen met Gods Kracht en in de Heilige Geest. Mag God je zegenen als je al deze dingen overdenkt.